

Euroopan unionin virallinen lehti

ISSN 1725-261X

L 104

47. vuosikerta

8. huhtikuuta 2004

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 648/2004, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, pesuaineista ⁽¹⁾** 1
- Komission asetus (EY) N:o 649/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 36
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 650/2004, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta** 38
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 651/2004, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2004, Belgian lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta** 42
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 652/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, AKT-maista peräisin olevan raa'an ruokosokerin tuonnissa sovellettavan etuuskohteluun oikeuttavan tariffikiintiön avaamisesta puhdistamoiden hankintatarpeisiin 1 päivän maaliskuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana annetun asetuksen (EY) N:o 362/2004 oikaisemisesta** 43
- Komission asetus (EY) N:o 653/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, tarjouskilpailun nro EY 51/2004 avaamisesta viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin 44
- Komission asetus (EY) N:o 654/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 144/2004 muuttamisesta pysyvän tarjouskilpailun, joka on avattu Ranskan interventioelimen hallussa olevan vehnän myymiseksi uudelleen sisämarkkinoilla, kattaman määrän osalta 47
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 655/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen elintarvikkeiden nitraattipitoisuuden osalta ⁽¹⁾** 48
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 656/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, kulttuuriesineiden viennistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3911/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 752/93 muuttamisesta** 50

Hinta: 26 EUR

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 657/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, raakaimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta	62
★ Komission asetus (EY) N:o 658/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien, jne.) tuonnissa	67
★ Komission asetus (EY) N:o 659/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, kirjantilojen valinnasta maatilojen tulojen selvittämistä varten annetun asetuksen (EY) N:o 1859/82 muuttamisesta	95
★ Komission asetus (EY) N:o 660/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY liitteen muuttamisesta piirien luettelon osalta	97
★ Komission asetus (EY) N:o 661/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 769/2002 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä kumariinin tuonnilla Intiasta tai Thaimaasta, riippumatta siitä, onko kumariinin alkuperämaaksi ilmoitettu Intia tai Thaimaa, koskevan tutkimuksen aloittamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta	99
★ Komission asetus (EY) N:o 662/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, naudanlihatuotteiden eräiden tariffikiintiöiden hallinnoinnista annettujen asetusten (EY) N:o 936/97 ja (EY) N:o 1279/98 mukaisia tuontitodistushakemuksia koskevista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi	103
★ Komission asetus (EY) N:o 663/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta	105
★ Komission asetus (EY) N:o 664/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, asetuksen (EY) N:o 2535/2001 mukaisia maito- ja maitotuotteiden tuontitodistuksia koskevista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi	106
Komission asetus (EY) N:o 665/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäähdytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle	108
Komission asetus (EY) N:o 666/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyjen viljajalosteiden vientitodistushakemusten hylkäämisestä	109
★ Komission asetus (EY) N:o 667/2004, annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004, tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 32. kerran	110

Euroopan parlamentti ja Neuvosto

2004/323/EY:

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2004, Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen, joka täydentää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta, 3 kohdan mukaisesti 112

Neuvosto

- ★ tiedotus tiettyjen yhteisön säädösten soveltamista Monacon ruhtinaskunnan alueella koskevan Euroopan yhteisön ja Monacon ruhtinaskunnan sopimuksen voimaantulosta 113

Komissio**Euroopan yhteisöjen siirtotyöläisten sosiaaliturvan hallintotoimikunta**

2004/324/EY:

- ★ Päätös N:o 192, tehty 29 päivänä lokakuuta 2003, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 50 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista koskevista edellytyksistä ⁽¹⁾ 114

2004/325/EY:

- ★ Päätös N:o 193, tehty 29 päivänä lokakuuta 2003, eläkehakemusten käsittelystä (ETA:n kannalta ja EU:n ja Sveitsin välisen sopimuksen kannalta merkityksellinen teksti) 123

2004/326/EY:

- ★ Suositus N:o 23, annettu 29 päivänä lokakuuta 2003, eläkehakemusten käsittelystä ⁽¹⁾ 125

2004/327/EY:

- ★ Päätös N:o 194 tehty 17 päivänä joulukuuta 2003, asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan yhdenmukaisesta soveltamisesta oleskelujäsenvaltiossa (ETA:n ja EU:n ja Sveitsin välisen sopimuksen kannalta merkityksellinen teksti) 127

2004/328/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 5 päivänä huhtikuuta 2004, kalojen virusperäisen verenvuotoseptikemian (VHS) ja tarttuvan verta muodostavan kudoksen kuolion (IHN) osalta hyväksytyn vyöhykkeen aseman ja ei-hyväksytyillä vyöhykkeillä sijaitsevan näiden tautien osalta hyväksytyn tilan aseman saamista varten toteutettavien ohjelmien kelpuuttamisesta tehdyn päätöksen 2003/634/EY liitteiden I ja II muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 1257) 129

2004/329/EY:

- ★ Komission päätös, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2004, Glycine max -lajin sellaisten siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston direktiivin 2002/57/EY vaatimuksia ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2004) 1258) 133

★ Oikaistaan komission direktiivi 2003/113/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2003, neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/64/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläimistä saatavissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasvipärisissä tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta (EUVL L 324, 11.12.2003)	135
--	-----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 648/2004,
annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004,
pesuaineista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Seuraavia neuvoston direktiivejä on muutettu merkittävästi useaan kertaan: pesuaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä marraskuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi N:o 73/404/ETY ⁽³⁾, anionisten pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuden mittaamenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 22 päivänä marraskuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi N:o 73/405/ETY ⁽⁴⁾, ionittomien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuden mittaamenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä ja direktiivin 73/404/ETY muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi N:o 82/242/ETY ⁽⁵⁾, anionisten pinta-aktiivisten aineiden biologisen hajoavuuden mittaamenetelmiä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 73/405/ETY muuttamisesta 31 päivänä maaliskuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi N:o 82/243/ETY ⁽⁶⁾ ja pesuaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun direktiivin 73/404/ETY muuttamisesta toisen kerran 10 päivänä maaliskuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi N:o 86/94/ETY ⁽⁷⁾. Sel-

keyden ja järjeistämisen vuoksi kyseiset säännökset olisi laadittava uudelleen ja yhdistettävä yhdeksi tekstiksi. Lisäksi tekstiin olisi sisällytettävä komission 13 päivänä syyskuuta 1989 esittämä suositus 89/542/ETY ⁽⁸⁾, joka koskee pesu- ja puhdistusaineiden pakkausmerkintöjä.

- (2) Tämän asetuksen tavoitetta, eli pesuaineiden sisämarkkinoiden varmistamista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, ellei koko yhteisön alueella ole yhteisiä teknisiä vaatimuksia, vaan se voidaan sen vuoksi saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen. Asetus on asianmukainen oikeudellinen väline, sillä se velvoittaa suoraan valmistajat noudattamaan täsmällisiä vaatimuksia, jotka otetaan käyttöön kaikkialla yhteisössä samaan aikaan ja samalla tavalla. Teknistä lainsäädäntöä on sovellettava samalla tavalla kaikissa jäsenvaltioissa, ja tämä voidaan taata vain asetuksella.
- (3) Pesuaineille on tarpeen laatia uusi määritelmä, joka kattaa niiden käyttötarkoitukset ja on jäsenvaltioissa tapahtuneen kehityksen mukainen.
- (4) On myös tarpeen ottaa käyttöön pinta-aktiivisen aineen määritelmä, joka puuttuu nykyisestä lainsäädännöstä.
- (5) Kysymykseen tulevat biohajoavuuden lajit on tärkeää kuvata selvästi ja täsmällisesti.
- (6) Yhteisössä olisi toteutettava pesuaineita koskevia toimenpiteitä sisämarkkinoiden toiminnan varmistamiseksi ja kilpailunrajoitusten välttämiseksi.

⁽¹⁾ EUVL C 95, 23.4.2003, s. 24.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. huhtikuuta 2003 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4. marraskuuta 2003 (EUVL C 305 E, 16.12.2003, s. 11), Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. tammikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 11. maaliskuuta 2004.

⁽³⁾ EYVL L 347, 17.12.1973, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella 807/2003/EY (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁴⁾ EYVL L 347, 17.12.1973, s. 53, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 82/243/ETY (EYVL L 109, 22.4.1982, s. 18).

⁽⁵⁾ EYVL L 109, 22.4.1982, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 109, 22.4.1982, s. 18.

⁽⁷⁾ EYVL L 80, 25.3.1986, s. 51.

⁽⁸⁾ EYVL L 291, 10.10.1989, s. 55.

- (7) Kuten komission asiakirjassa Valkoinen kirja — Tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskeva strategia vahvistetaan, pesuaineita koskevien asianmukaisten toimenpiteiden olisi varmistettava korkea ympäristönsuojelun taso etenkin vesiympäristössä.
- (8) Pesuaineista on annettu jo niiden valmistukseen, asianmukaiseen käsittelyyn, käyttöön ja merkintöihin liittyviä yhteisön säännöksiä, erityisesti pesu- ja puhdistusaineita koskeva komission suositus 89/542/ETY ja kotitalouksien pyykinpesuaineita koskevista hyvistä ympäristökäytännöistä 22 päivänä heinäkuuta 1998 annettu komission suositus 98/480/EY⁽¹⁾. Vaarallisten valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 31 päivänä toukokuuta 1999 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/45/EY⁽²⁾ koskee myös pesuaineita.
- (9) Ditalidimetyyliammoniumkloridi (DTDMAC) ja nonyyli-fenoli (myös etoksylaattijohdannaiset, APE:t) ovat ensisijaisia aineita, joita koskevia riskinarviointitoimia suoritetaan yhteisön tasolla olemassa olevien aineiden vaarojen arvioinnista ja valvonnasta 23 päivänä maaliskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93⁽³⁾ mukaisesti ja joiden osalta sen vuoksi olisi ehdotettava ja toteutettava tarvittaessa menettelyjä muiden yhteisön säännösten puitteissa altistumisriskien pienentämiseksi.
- (10) Pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuudesta annettu lainsäädäntö koskee nykyisin vain primääristä biohajoavuutta⁽⁴⁾, ja sitä voidaan soveltaa vain anionisiin⁽⁵⁾ ja ionittomiin⁽⁶⁾ pinta-aktiivisiin aineisiin. Nykyinen lainsäädäntö olisi siksi tarpeen korvata uudella lainsäädännöllä, jossa pääpaino on lopullisessa biohajoavuudessa ja joka vastaa pysyvien aineenvaihduntatuotteiden mahdolliseen myrkyllisyyteen liittyviin tärkeisiin huolenaiheisiin.
- (11) Tämä edellyttää, että otetaan käyttöön uudet EN ISO-standardeihin ja OECD:n ohjeisiin perustuvat testit, joiden perusteella voidaan myöntää markkinoille saattamista koskevia lupia.
- (12) Ympäristönsuojelun korkean tason varmistamiseksi markkinoille ei saisi saattaa pesuaineita, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia.
- (13) Myrkyllisyyttä, ekomyrkyllisyyttä ja ympäristöä käsittelevä tiedekomitea (CSTEE) antoi 25 päivänä marraskuuta 1999 lausunnon pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuudesta ja testausmenetelmien merkityksestä säädännäisessä valvonnassa tällä alalla.
- (14) Nykyiset primääristä biohajoavuutta koskevat vaatimukset olisi säilytettävä toisenasteisena kriteerinä ja niitä olisi täydennettävä riskinarvioinnilla niiden pinta-aktiivisten aineiden osalta, jotka eivät läpäise lopullisen biohajoavuuden testejä. Pinta-aktiivisille aineille, jotka eivät läpäise primäärin biohajoavuuden testiä, ei pitäisi myöskään myöntää markkinoille saattamista koskevaa poikkeuslupaa.
- (15) Primääristä biohajoavuutta koskevat vaatimukset olisi ulotettava koskemaan kaikkia, erityisesti kationisia ja amfoteerisia pinta-aktiivisia aineita. Samalla on annettava mahdollisuus tehdä instrumentaalianalyyskejä niissä tapauksissa, joihin puolispesifiset analyttiset menetelmät eivät sovellu.
- (16) Biohajoavuuden testimenetelmien määrääminen ja poikkeuslupaluetteloiden ylläpito ovat teknisiä seikkoja, ja niitä olisi tarkistettava ottaen huomioon tekniikan ja tieteen kehitys sekä sääntelyn muutokset.
- (17) Testimenetelmien olisi tuotettava tietoa, jonka perusteella voidaan riittävällä tavalla varmistaa pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden aerobinen biohajoavuus.
- (18) Pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuutta testaavilla testimenetelmillä voidaan saada vaihtelevia tuloksia. Niitä olisi silloin tarpeen täydentää lisämäärityksillä, jotta voidaan määrittää jatkuvasta käytöstä aiheutuva riski.
- (19) Lisäksi olisi annettava säännökset pesuaineiden pinta-aktiivisten aineiden, jotka eivät läpäise lopullisen biohajoavuuden testejä, saattamisesta markkinoille poikkeustapauksissa, ja ympäristönsuojelun turvaamiseksi tämä olisi tehtävä tapauskohtaisesti ja kaiken asiaankuuluvan tiedon perusteella.
- (20) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽⁷⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 1.8.1998, s. 73.

⁽²⁾ EYVL L 200, 30.7.1999, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 84, 5.4.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁴⁾ Direktiivit 73/404/ETY ja 86/94/ETY.

⁽⁵⁾ Direktiivit 73/405/ETY ja 82/243/ETY.

⁽⁶⁾ Direktiivi 82/242/ETY.

⁽⁷⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (21) Muuhun pesuaineiden sisältämiä pinta-aktiivisia aineita koskevaan laaja-alaiseen lainsäädäntöön on asianmukaista viitata. Tällaisia säädöksiä ovat varsinkin seuraavat: tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksia koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/769/ETY⁽¹⁾, jonka nojalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien vaarallisten aineiden markkinointi ja käyttö voidaan kieltää tai sitä voidaan rajoittaa, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annettu neuvoston direktiivi 67/548/ETY⁽²⁾, neuvoston direktiivin 67/548/ETY mukaisesti ilmoitettujen aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 20 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission direktiivi 93/67/ETY⁽³⁾, asetus (ETY) N:o 793/93 sekä olemassa olevien aineiden ihmisille ja ympäristölle aiheuttamien vaarojen arviointiperiaatteiden vahvistamisesta 28 päivänä kesäkuuta 1994 annettu komission asetus (EY) N:o 1488/94⁽⁴⁾, biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/8/EY⁽⁵⁾, hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden noudattamista kemiallisten aineiden kokeissa ja periaatteiden noudattamisen todentamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (kodifioitu toisinto) 11 päivänä helmikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/10/EY⁽⁶⁾, hyvän laboratoriokäytännön (HLK) tarkastamisesta ja todentamisesta (kodifioitu toisinto) 11 päivänä helmikuuta 2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/9/EY⁽⁷⁾ ja kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 24 päivänä marraskuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 86/609/ETY⁽⁸⁾.
- (22) Valmistajien olisi pidättäydyttävä saattamasta markkinoille pesuaineita, jotka eivät täytä tämän asetuksen vaatimuksia. Niiden olisi myös pidettävä toimivaltaisten viranomaisten saatavilla kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien aineiden ja valmisteiden tekniset tiedot. Tämä koskisi myös pinta-aktiivisia aineita, jotka eivät ole läpäisseet liitteessä III tarkoitettuja testejä.
- (23) Valmistajien olisi voitava pyytää poikkeuslupaa komisiolta, jonka olisi voitava myöntää poikkeuksia 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
- (24) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava valvoa markkinoilla olevia pesuaineita, mutta niiden olisi vältettävä toistamasta pätevien laboratorioiden tekemiä testejä.
- (25) Nykyiset pesuaineiden pakkausmerkintöjä koskevat säännökset olisi säilytettävä, mukaan lukien suosituksen 89/452/ETY säännökset, jotka sisällytetään tähän asetukseen, jotta saavutettaisiin pesuaineita koskevien määräysten uudistamisen tavoitteet. Käyttöön otettavien merkintöjen avulla kuluttajille tiedotetaan pesuaineissa olevista hajusteista ja säilöntäaineista. Lääkintähenkilöstön olisi voitava pyynnöstä saada valmistajilta täydellinen luettelo pesuaineen sisältämistä ainesosista, jotta he voivat selvittää, johtuuko allerginen reaktio altistumisesta tietylle kemialliselle aineelle. Jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia, että kyseinen luettelo saatetaan erityisen julkisen elimen saataville, joka on nimetty huolehtimaan kyseisen tiedon toimittamisesta lääkintähenkilöstölle.
- (26) Kaikki edellä mainitut seikat puoltavat nykyisen lainsäädännön korvaamista uudella. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin edelleen soveltaa nykyistä lainsäädäntöään tietyn ajan.
- (27) Tämän asetuksen teknisiä liitteitä olisi mukautettava 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.
- (28) Tämän asetuksen säännösten mukaiset pesuaineet pitäisi voida saattaa markkinoille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muiden asiaa koskevien yhteisön säännösten soveltamista.
- (29) Suojalauseke tarvitaan suojaamaan ihminen ja ympäristö pesuaineista aiheutuvilta ennakoimattomilta riskeiltä.
- (30) Pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuutta koskevat testit olisi tehtävä laboratorioissa, jotka ovat kansainvälisesti tunnustetun standardin EN/ISO/IEC/17025 tai hyvän laboratoriokäytännön periaatteiden mukaisia. Tämän vaatimuksen soveltamista nykyisiin pinta-aktiivisiin aineisiin ei olisi perusteltua vaatia, jos niitä koskevat testit on tehty ennen mainitun standardin voimaantuloa ja ovat tieteelliseltä laadultaan vastaavia.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2004/21/EY (EUVL L 57, 25.2.2004, s. 4).

⁽²⁾ EYVL L 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003.

⁽³⁾ EYVL L 227, 8.9.1993, s. 9.

⁽⁴⁾ EYVL L 161, 29.6.1994, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003.

⁽⁶⁾ EUVL L 50, 20.2.2004, s. 44.

⁽⁷⁾ EUVL L 50, 20.2.2004, s. 28.

⁽⁸⁾ EYVL L 358, 18.12.1986, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/65/EY (EUVL L 230, 16.9.2003, s. 32).

- (31) Komission olisi tarkasteltava kysymyksiä, jotka liittyvät anaerobiseen biohajoavuuteen, pesuaineiden muiden orgaanisten pääainesosien kuin pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuteen ja fosfaattipitoisuuteen ja joita ei käsitellä tässä asetuksessa, ja, jos se on perusteltua, komission olisi tehtävä ehdotus Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kunnes saadaan aikaan laajempi yhdenmukaistaminen, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai vahvistaa edellä mainittuja kysymyksiä koskevia kansallisia sääntöjä.
- (32) Tällä asetuksella korvattavat johdanto-osan 1 kohdassa mainitut viisi direktiiviä ja komission suositus olisi kumottava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tavoitteet ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joiden tarkoituksena on saada aikaan pesuaineiden ja niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden vapaa liikkuvuus sisämarkkinoilla ja samalla varmistaa ympäristönsuojelun ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso.
2. Tätä tarkoitusta varten asetuksessa yhdenmukaistetaan seuraavat säännöt, jotka koskevat pesuaineiden ja niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden markkinoille saattamista:
- pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuus,
 - biohajoavuuden perusteella asetetut pinta-aktiivisiin aineisiin sovellettavat rajoitukset tai kiellot,
 - kattavammat pakkausmerkinnät pesuaineille, mukaan lukien allergisoivat hajusteet, ja
 - tiedot, jotka valmistajien on pidettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja lääkintähenkilöstön saatavilla.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) 'pesuaineella' saippuota ja/tai muita pinta-aktiivisia aineita sisältäviä aineita ja valmisteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi pesu- ja puhdistusprosesseissa. Pesuaineet voivat olla missä tahansa muodossa (neste, jauhe, tahna, levy, puriste, tabletti, kapseli jne.), ja niitä saatetaan markkinoida käytettäväksi tai käyttää kotitalouksissa, laitoksissa tai teollisuudessa.

Muita pesuaineiksi katsottavia tuotteita ovat:

- 'pesuapuvalmisteet', jotka on tarkoitettu vaatteiden, kotitaloustekstiilien jne. liotukseen (esipesuun), huuhteluun tai valkaisuun,

- 'pyykinpesun huuhteluvalmisteet', jotka on tarkoitettu kankaiden tunnun muokkaamiseen pesua täydentävissä prosesseissa,
- 'puhdistusvalmisteet', jotka on tarkoitettu kotitalouksien yleispuhdistusaineiksi ja/tai muuhun pintojen (esimerkiksi materiaalien, tuotteiden, koneiden, mekaanisten välineiden, kulkuneuvojen ja niihin liittyvien välineiden, instrumenttien, laitteiden jne.) puhdistukseen,
- 'muut puhdistus- ja pesuvalmisteet', jotka on tarkoitettu muihin puhdistus- ja pesuprosesseihin.

- 2) 'pesulla' pyykin, kankaiden sekä astioiden ja muiden kovien pintojen puhdistusta,
- 3) 'puhdistuksella' samaa kuin standardin EN ISO 862 englanninkielisessä toisinnossa termillä *cleaning*,
- 4) 'aineella' alkuaineita ja niiden yhdisteitä sellaisina kuin ne esiintyvät luonnossa tai tuotantomenetelmin valmistettuina, mukaan lukien tuotteen pysyvyyden säilyttämiseksi tarvittavat lisäaineet ja käytetyssä menetelmässä muodostuvat epäpuhtaudet, ei kuitenkaan liuottimia, jotka voidaan erottaa vaikuttamatta aineen pysyvyyteen tai muuttamatta sen koostumusta,
- 5) 'valmisteella' seosta tai liuosta, joka koostuu kahdesta tai useammasta aineesta,
- 6) 'pinta-aktiivisella aineella' pesuaineissa käytettäviä orgaanisia aineita tai valmisteita, joilla on pinta-aktiivisia ominaisuuksia ja joissa on yksi tai useampia hydrofiilisiä ryhmiä ja yksi tai useampia hydrofobisia ryhmiä, jotka ovat sen laatuja ja kokoisia, että pinta-aktiivinen aine kykenee alentamaan veden pintajännitystä ja muodostamaan leviämällä tai adsorboitumalla yhden molekyylikeroksen paksuisia kalvoja veden ja ilman rajapintaan ja muodostamaan emulsioita ja/tai mikroemulsioita ja/tai misellejä sekä adsorboitumaan veden ja kiintoaineen rajapintaan,
- 7) 'primäärisellä biohajoavuudella' mikro-organismien aikaansaamaa pinta-aktiivisen aineen rakenteellista muutosta (transformaatiota), jonka johdosta aine menettää pinta-aktiiviset ominaisuutensa lähtöaineen hajotessa, jolloin se myös menettää liitteessä II mainituilla testimenetelmillä mitattavan pinta-aktiivisuuden,

- 8) 'lopullisella aerobisella biohajoavuudella' sitä biohajoavuuden tasoa, joka saavutetaan, kun mikro-organismit käyttävät pinta-aktiivisen aineen täydellisesti hapen läsnäollessa, jolloin aineesta muodostuu hiilidioksidia, vettä ja muiden mahdollisesti läsnä olevien alkuaineiden mineraalisuoloja (mineralisaatio) liitteessä III mainituilla testimenetelmillä mitattuna, ja uutta mikrobisolumassaa (biomassaa),

- 9) 'markkinoille saattamisella' tuomista yhteisön markkinoille ja siten asettamista kolmansien saataville maksua vastaan tai maksutta. Maahantuontia yhteisön tullialueelle pidetään markkinoille saattamisena,

- 10) 'valmistajalla' luonnollista tai oikeushenkilöä, joka saattaa markkinoille pesuaineita tai niiden sisältämiä pinta-aktiivisia aineita. Valmistajina on pidettävä erityisesti tuottajia, maahantuojia, omaan lukuunsa työskenteleviä pakkaajia ja henkilöitä, jotka muuttavat pesuaineiden tai niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden ominaisuuksia taikka laativat tai muuttavat niiden pakkausmerkintöjä. Jakelijaa, joka ei muuta pesuaineen tai sen sisältämän pinta-aktiivisen aineen ominaisuuksia, merkintöjä tai pakkausta, ei pidetä valmistajana, paitsi jos tämä toimii maahantuojana,
- 11) 'lääkintähenkilöstöllä' rekisteröityä lääkäriä tai rekisteröidyn lääkärin alaisuudessa työskentelevää henkilöä, joka suorittaa hoitotoimenpiteitä, tekee diagnooseja tai antaa lääkehoitoa ja jota sitoo ammatillinen vaitiolovelvollisuus,
- 12) 'teollisuus- tai laitospesuaineella' pesuainetta, joka on tarkoitettu siihen erikoistuneen henkilöstön erityisvälineillä suorittamaan pesuun ja puhdistukseen muualla kuin kotitalouksissa.

3 artikla

Markkinoille saattaminen

1. Markkinoille saatettavien 1 artiklassa tarkoitettujen pesuaineiden ja niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden on oltava tässä asetuksessa ja sen liitteissä sekä soveltuviin tapauksissa direktiivissä 98/8/EY vahvistettujen ehtojen, ominaisuuksien ja rajoitusten mukaisia sekä muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisia. Tämän asetuksen liitteiden II, III, IV ja VIII säännöksiä ei sovelleta pinta-aktiivisiin aineisiin, jotka ovat myös tehoaineita ja joita käytetään desinfiointiaineina, edellyttäen, että

- a) ne on mainittu direktiivin 98/8/EY liitteessä I tai I A
- b) ne ovat direktiivin 98/8/EY 15 artiklan 1 tai 2 nojalla sallittujen biosidituotteiden ainesosia
- c) ne ovat siirtymätoimenpiteiden nojalla sallittujen tai direktiivin 98/8/EY 16 artiklan mukaiseen kymmenen vuoden ohjelmaan kuuluvien biosidituotteiden ainesosia.

Tällaiset pinta-aktiiviset aineet katsotaan sen sijaan desinfiointiaineiksi, ja pesuaineiksi, joiden ainesosia ne ovat, sovelletaan liitteen VII osan A säännöksiä desinfiointiaineiden pakkausmerkinnöistä.

2. Pesuaineiden ja/tai niiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden valmistajien on oltava yhteisön alueelle sijoittautuneita.

3. Valmistajat vastaavat siitä, että pesuaineet ja/tai niiden sisältämät pinta-aktiiviset aineet ovat tämän asetuksen ja sen liitteiden säännösten mukaisia.

4 artikla

Pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuteen perustuvat rajoitukset

1. Pinta-aktiiviset aineet ja pinta-aktiivisia aineita sisältävät pesuaineet, jotka täyttävät liitteessä III säädetyt lopullisen aerobisen biohajoavuuden kriteerit, voidaan tämän asetuksen nojalla saattaa markkinoille ilman biohajoavuutta koskevia lisärajoituksia.

2. Jos pesuaine sisältää pinta-aktiivisia aineita, joiden lopullinen aerobinen biohajoavuus on alempi kuin mitä liitteessä III säädetään, pinta-aktiivisia aineita sisältävien teollisuus- tai laitospesuaineiden tai teollisuus- tai laitospesuaineissa käytettävien pinta-aktiivisten aineiden valmistajat voivat pyytää poikkeuslupaa. Poikkeuslupa-anomukset tehdään ja niistä päätetään 5, 6 ja 9 artiklan mukaisesti.

3. Primäärinen biohajoavuuden taso on mitattava kaikille pesuaineiden sisältämille pinta-aktiivisille aineille, jotka eivät läpäise lopullisen aerobisen biohajoavuuden testejä. Niille pesuaineiden pinta-aktiivisille aineille ei myönnetä poikkeuslupaa, joiden primäärinen biohajoavuus on alempi kuin mitä liitteessä II säädetään.

5 artikla

Poikkeuslupan myöntäminen

1. Valmistajan on pyydettävä poikkeuslupaa lähettämällä 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle hakemus, jossa esitetään 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perusteisiin liittyvät selvitykset. Jäsenvaltiot voivat asettaa poikkeuslupan hakemisen edellytykseksi maksun kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Tällaiset mahdolliset maksut on perittävä ketään syrjimättä, eivätkä ne saa ylittää hakemuksen käsittelystä aiheutuvia kustannuksia.

2. Hakemuksen mukana on oltava kaikki sellaiset tiedot ja perustelut sisältävä tekninen asiakirja, jotka ovat tarpeen arvioitaessa turvallisuuskäsitteitä, jotka liittyvät niiden pesuaineiden pinta-aktiivisten aineiden, jotka eivät täytä liitteessä III vahvistettuja biohajoavuuden raja-arvoja, tiettyyn käyttöön.

Liitteessä III säädettyjen testien tulosten lisäksi teknisessä asiakirjassa on esitettävä tiedot ja tulokset testeistä, siten kuin liitteessä II ja IV on säädetty.

Liitteen IV 4 kohdan mukaiset testit suoritetaan porrastetun lähestymistavan pohjalta. Porrastettu lähestymistapa määritellään teknisessä ohjeasiakirjassa, joka hyväksytään 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen viimeistään 8 päivänä huhtikuuta 2007. Tässä ohjeasiakirjassa määritetään myös tarvittaessa ne testit, joihin olisi sovellettava hyvän laboratoriotähtäytännön periaatteita.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tutkivat 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut vastaanottamansa poikkeuslupahakemukset, arvioivat, täyttävätkö hakemukset poikkeuslupan saamiselle asetetut edellytykset, ja ilmoittavat tulokset komissiolle kuuden kuukauden kuluessa täydellisen hakemusaineiston vastaanottamisesta.

Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen pitää sitä aineen ja/tai valmisteen mahdollisesti aiheuttaman riskin arvioimisen vuoksi tarpeellisenä, sen on kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta pyydettävä lisätietoja ja/tai varmistus- tai vahvistustestejä aineista ja/tai valmisteista tai niiden muunnostuotteista, jotka sille on ilmoitettu tai joista se on saanut tiedon tämän asetuksen nojalla. Määräaika, jonka kuluessa jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset arvioivat hakemuksen, alkaa vasta sen jälkeen, kun hakemusta on täydennetty kyseisillä lisätiedoilla. Jos pyydettyjä tietoja ei toimiteta 12 kuukauden kuluessa, hakemusta on pidettävä epätäydellisenä ja niin ollen hylättävänä. Tällöin ei sovelleta 6 artiklan 2 kohtaa.

Jos aineenvaihduntatuotteista halutaan lisää tietoa, olisi käytettävä vaihteittaisia testausstrategioita koeputkimenetelmien ja muiden sellaisten testausmenetelmien, joissa ei käytetä eläimiä, mahdollisimman laajan käytön varmistamiseksi.

4. Komissio voi erityisesti jäsenvaltion suorittaman arvioinnin perusteella myöntää poikkeuslupan 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Tarvittaessa komissio ennen poikkeuslupan myöntämistä arvioi tarkemmin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja seikkoja. Komissio tekee päätöksensä 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut arvion jäsenvaltiolta, lukuun ottamatta päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettua tapausta, jolloin kyseinen ajanjakso on 18 kuukautta.

5. Tällaisilla poikkeuksilla voidaan sallia pesuaineiden ainesosina käytettyjen pinta-aktiivisten aineiden saattaminen markkinoille ja niiden käyttö tai asettaa niille eriasteisia, tiukkojakin rajoituksia sen mukaan, mitkä ovat tämän asetuksen liitteessä IV tarkoitetun täydentävän riskinarvioinnin tulokset. Poikkeuslupaan voi sisältyä pesuaineiden ainesosina käytettyjen pinta-aktiivisten aineiden markkinoilta ja käytöstä poistamista koskeva siirtymäaika. Komissio voi tarkastella poikkeuslupaa uudelleen heti, kun ilmenee tietoja, jotka edellyttävät huomattavien tarkistusten tekemistä poikkeuslupahakemuksen mukana olleeseen tekniseen asiakirjaan. Valmistaja toimittaa pyynnöstä tätä varten komissiolle teknisen asiakirjan, joka on päivitetty liitteessä IV olevassa 2 kohdassa mainittujen seikkojen osalta. Päivitetyt tiedot perusteella komissio voi päättää pidentää poikkeuslupaa, muuttaa sitä tai peruuttaa sen. Tämän artiklan 1—4 ja 6 kohtaa sekä 6 artiklaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.

6. Komissio julkaisee luettelon pinta-aktiivisista aineista, joille on myönnetty poikkeuslupa, sekä niihin liittyvät ehdot ja rajoitukset liitteen V mukaisesti.

6 artikla

Poikkeuslupan myöntämisen edellytykset

1. Komissio voi myöntää poikkeuslupan 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ja seuraavin perustein:

- käyttö suppealle pikemmin kuin laajalle leviäviin sovelluksiin,
- käyttö yksinomaan erityisiin teollisuus- ja/tai laitossovelluksiin,
- myynnin volyymin ja käyttötapojen aiheuttama riski ympäristölle tai terveydelle koko yhteisön alueella on pieni verrattuna yhteiskunnalliseen ja taloudelliseen hyötyyn, mukaan lukien elintarvikkeiden turvallisuus ja hygieniastandardit.

2. Niin kauan kuin komissio ei ole tehnyt päätöstä poikkeusluvasta, kyseisen pinta-aktiivisen aineen saattamista markkinoille ja käyttöä voidaan jatkaa, jos valmistaja voi osoittaa, että aine oli jo käytössä yhteisön markkinoilla tämän asetuksen voimaantulopäivänä ja että poikkeuslupahakemus on tehty kahden vuoden kuluessa voimaantulopäivästä.

3. Jos komissio ei myönnä poikkeuslupaa, sen on tehtävä kyseinen päätös 12 kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut jäsenvaltiolta 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun arvion, lukuun ottamatta päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 4 ja 6 kohdassa tarkoitettua tapausta, jolloin kyseinen ajanjakso on 18 kuukautta. Komissio voi vahvistaa siirtymäajan, jonka kuluessa kyseinen pinta-aktiivinen aine on poistettava markkinoilta. Siirtymäaika saa olla enintään kaksi vuotta komission päätöksen antamispäivästä.

4. Komissio julkaisee liitteessä VI luettelon pinta-aktiivisista aineista, jotka on todettu sellaisiksi, etteivät ne vastaa tämän asetuksen vaatimuksia.

7 artikla

Pinta-aktiivisten aineiden testaus

Kaikki 3 ja 4 artiklassa ja liitteissä II, III, IV ja VIII tarkoitetut testit on tehtävä liitteen I 1 kohdassa mainittujen standardien ja asetuksen (ETY) N:o 793/93 10 artiklan 5 kohdassa mainittujen testausvaatimusten mukaisesti. Tämän täyttämiseksi riittää, että sovelletaan joko EN ISO/IEC standardia tai hyvää laboratoriokäytäntöä, paitsi testeissä, joissa hyvän laboratoriokäytännön noudattaminen on määrätty pakolliseksi. Jos pinta-aktiivisia aineita käytetään pesuaineissa, jotka oli saatettu markkinoille ennen edellä tarkoitettua standardin voimaantuloa, voidaan tapauskohtaisesti hyväksyä testit, jotka on tehty parasta käytettävissä olevaa tieteellistä tietoa soveltaen ja liitteessä I mainittuja standardeja vastaavien standardien mukaisesti. Valmistaja tai jäsenvaltio voi jättää komission käsiteltäväksi epäselvät tai kiistanalaiset tapaukset. Asiasta päätetään 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

8 artikla

Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on nimitettävä toimivaltainen viranomainen tai toimivaltaiset viranomaiset, jolla tai joilla on valtuudet antaa ja vaihtaa tämän asetuksen käytännön soveltamiseen liittyviä tietoja, ja ilmoitettava komissiolle kyseisten viranomaisten täydelliset nimet ja osoitteet.

2. Kunkin jäsenvaltion on annettava muille jäsenvaltioille ja komissiolle täydelliset nimet ja osoitteet sisältävä luettelo hyväksytyistä laboratorioista, jotka ovat päteviä ja oikeutettuja suorittamaan tässä asetuksessa vaadittavat testit. Jäsenvaltioiden on osoitettava edellä tarkoitettujen laboratorioiden pätevyys liitteessä I mainitun EN ISO/IEC 17025 standardin mukaisesti. Tämä vaatimus katsotaan täytetyksi, jos jäsenvaltio on tarkistanut, että laboratoriot noudattavat hyvää laboratoriokäytäntöä direktiivin 2004/9/EY 2 artiklan mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltaisella viranomaisella on aihetta epäillä, että hyväksytyllä laboratoriolla ei ole 2 kohdassa tarkoitettua pätevyyttä, sen on tuotava asia 12 artiklassa tarkoitettun komitean käsiteltäväksi. Jos komissio päättää, että laboratoriolla ei ole vaadittua pätevyyttä, hyväksytyn laboratorion nimi poistetaan 4 kohdassa tarkoitettusta luettelosta. Tässä yhteydessä sovelletaan 15 artiklan 2 kohtaa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa laboratorio väittää noudattavansa hyvää laboratoriokäytäntöä, jolloin sovelletaan direktiivin 2004/9/EY 5 ja 6 artiklan noudattamatta jättämistä koskevia säännöksiä.

4. Komissio julkaisee kerran vuodessa *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1 kohdassa tarkoitettun luettelon toimivaltaisista viranomaisista ja 2 kohdassa tarkoitettun luettelon hyväksytyistä laboratorioista, mikäli luetteloon on tehty muutoksia.

9 artikla

Tiedot, jotka valmistajien on toimitettava

1. Valmistajien, jotka saattavat markkinoille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aineita ja/tai valmisteita, on pidettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten saatavilla seuraavat tiedot:

— tiedot liitteessä III mainittujen testien yhdestä tai useammasta tuloksesta,

— niistä pinta-aktiivisista aineista, jotka eivät ole läpäisseet liitteessä III mainittuja testejä ja joiden osalta on tehty 5 artiklan mukainen poikkeuslupahakemus:

- i) liitteessä II mainittujen testien tuloksia koskeva tekninen asiakirja,
- ii) liitteessä IV mainittujen testien tuloksia koskeva tekninen asiakirja ja mainitut tiedot,

sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 1999/45/EY 17 artiklan soveltamista.

2. Kun tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aineita ja/tai valmisteita saatetaan markkinoille, valmistaja vastaa siitä, että edellä mainitut asiaankuuluvat testit suoritetaan asianmukaisesti. Valmistajan on myös pidettävä saatavilla suoritettuja testejä koskevat asiakirjat, joista käy ilmi, että tätä asetusta on noudatettu ja että valmistajalla on oikeus hyötyä sellaisten testitulosten omistusoikeuksista, joita ei vielä ole julkaistu.

3. Valmistajien, jotka saattavat markkinoille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia valmisteita, on pyynnöstä annettava viipymättä ja maksutta lääkintähenkilöstölle liitteen VII C osan mukainen luettelo valmisteen ainesosista.

Tämä ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen vaatia, että mainittu ainesosaluettelo saatetaan jonkin erityisen julkisen elimen saataville, jonka jäsenvaltio on nimennyt huolehtimaan kyseisen tiedon toimittamisesta lääkintähenkilöstölle.

Tällaisen erityisen elimen ja lääkintähenkilöstön on pidettävä ainesosaluettelossa olevat tiedot luottamuksellisina, ja niitä saadaan käyttää vain lääkinnällisiin tarkoituksiin.

10 artikla

Valvontatoimet

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarpeen mukaan toteuttaa markkinoilla olevia pesuaineita koskevia valvontatoimia, joilla varmistetaan, että tuote on tämän asetuksen säännösten mukainen. Vertailumenetelminä on käytettävä liitteessä VIII tarkoitettuja testi- ja analyysimenetelmiä. Valmistajien ei tarvitse valvontatoimien toteuttamiseksi toistaa 8 artiklan 2 kohdassa mainitut ehdot täyttävien laboratorioiden suorittamia testejä eikä maksaa testien toistamisesta tai lisätesteistä, jos pesuaineet tai niiden ainesosina käytetyt pinta-aktiiviset aineet ovat ensimmäisessä testissä osoittautuneet tämän asetuksen mukaisiksi.

2. Jos epäillään, että liitteessä II, III, IV tai VIII lueteltujen menetelmien mukaisella testillä on saatu virheellisiä positiivisia tuloksia, jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asiasta komissiolle, joka 12 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen todentaa kyseiset tulokset ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

11 artikla

Pakkausmerkinnät

1. Tämän artiklan säännökset eivät rajoita direktiivien 67/548/EY ja 1999/45/EY niiden säännösten soveltamista, jotka koskevat vaarallisten aineiden ja valmisteiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä.

2. Seuraavat tiedot on esitettävä luettavin, näkyvin ja pysyvin kirjaimin pakkauksessa, jossa pesuaineet saatetaan kuluttajalle myytäväksi:

- a) tuotteen nimi ja kauppanimi,
- b) tuotteen tai tavaramerkin markkinoille saattamisesta vastuussa olevan nimi ja täydellinen osoite sekä puhelinnumero,
- c) osoite, sähköpostiosoite, jos sellainen on, ja puhelinnumero, josta 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu luettelo on saatavissa.

Samat tiedot on esitettävä kaikissa pesuaineiden irtotavarakuljettuksia seuraavissa asiapapereissa.

3. Pesuainepakkauksissa on ilmoitettava sisältö liitteen VII A osassa säädettyjen yksityiskohtien mukaisesti. Siinä on myös vaadittaessa annettava ohjeita käytöstä ja erityisistä varotoimista.

4. Lisäksi kuluttajille myytävien pyykinpesuaineiden pakkauksissa on esitettävä liitteen VII B osassa säädetty tiedot.

5. Jos jäsenvaltiossa on voimassa kansallinen vaatimus, jonka mukaan pakkausmerkintöjen on oltava kansallisella kielellä tai kansallisilla kielillä, valmistajan ja tukkumyyjän on noudatettava tätä vaatimusta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tietojen osalta.

6. Kohdat 1—5 eivät vaikuta voimassa oleviin kansallisiin määräyksiin, joiden mukaan kuluttajalle tarkoitetuissa pesuainepakkauksissa ei saa olla hedelmien kuvia, jotka saattavat johtaa käyttäjän harhaan nestemäisten tuotteiden käyttötarkoituksesta.

12 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu ajanjakso vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

13 artikla

Liitteiden mukauttaminen

1. Muutokset, jotka ovat tarpeen liitteiden mukauttamiseksi, on tehtävä 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja aina kun se on mahdollista eurooppalaisten standardien mukaisesti.

2. Erityisesti tarkistukset tai lisäykset, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen soveltamiseksi liuotinpohjaisiin pesuaineisiin, on annettava 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Vapaata liikkuvuutta koskeva lauseke

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän asetuksen vaatimusten mukaisten pesuaineiden tai niiden pinta-aktiivisten aineiden markkinoille saattamista tässä asetuksessa käsitellyillä perusteilla.

Kunnes saadaan aikaan laajempi yhdenmukaistaminen, jäsenvaltiot voivat pitää voimassa tai vahvistaa fosfaattien käyttöä pesuaineissa koskevia kansallisia sääntöjä.

15 artikla

Suojalauseke

1. Jos jäsenvaltiolla on perusteltavissa olevat syyt katsoa tietyn pesuaineen aiheuttavan vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle tai ympäristölle, vaikka kyseinen pesuaine täyttää tämän asetuksen vaatimukset, se voi alueellaan väliaikaisesti kieltää kyseisen pesuaineen saattamisen markkinoille tai asettaa markkinoille saattamiselle väliaikaisia ehtoja.

Jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava tällaisesta toimenpiteestä muille jäsenvaltioille ja komissiolle ja perusteltava päätöksensä.

2. Kun jäsenvaltioita tai tarvittaessa komission asianomaista teknistä tai tiedekomiteaa on kuultu, asiasta tehdään päätös yhdeksänkymmenen päivän kuluessa 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio saattaa loppuun viimeistään 8 päivänä huhtikuuta 2007 arvioinnin, esittää kertomuksen ja, mikäli perusteltua, esittää lainsäädäntöehdotuksen fosfaattien käytöstä niiden asteittaiseksi markkinoilta poistamiseksi tai rajoittamiseksi erityisiin tarkoituksiin.

2. Komissio tarkastelee viimeistään 8 päivänä huhtikuuta 2009 tämän asetuksen soveltamista kiinnittäen erityistä huomiota pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuteen sekä saattaa loppuun arvioinnin, esittää kertomuksen ja, mikäli perusteltua, antaa lainsäädäntöehdotukset seuraavista seikoista:

- anaerobinen biohajoavuus,
- pesuaineiden muiden orgaanisten pääainesosien kuin pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuus.

17 artikla

Kumottava lainsäädäntö

1. Seuraavat direktiivit kumotaan 8 päivänä lokakuuta 2005 lähtien:

- direktiivi 73/404/ETY,
- direktiivi 73/405/ETY,
- direktiivi 82/242/ETY,
- direktiivi 82/243/ETY ja
- direktiivi 86/94/ETY.

2. Suositus 89/542/ETY kumotaan 8 päivänä lokakuuta 2005 lähtien.

3. Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän asetukseen.

4. Jäsenvaltioiden on kumottava tämän asetuksen voimaantulopäivästä lähtien 1 kohdassa mainittujen direktiivien tai 2 kohdassa mainitun suosituksen perusteella antamansa lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset.

18 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 8 päivänä lokakuuta 2005 säädettävä:

- tämän asetuksen rikkomiseen sovellettavista asianmukaisista oikeudellisista ja hallinnollisista toimenpiteistä ja
- rikkomisen varoittavista, tehokkaista ja oikeasuhteisista seuraamuksista.

Tämä käsittää toimenpiteet, joilla jäsenvaltiot voivat pidättää pesuaine-erät, jotka eivät ole tämän asetuksen mukaisia.

2. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä lokakuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 31 päivänä maaliskuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

LIITE I

Akkreditointia, hyvää laboratoriokäytäntöä ja eläinten suojelua koskevat standardit auktorisoiduille laboratorioille, jotka on valtuutettu tarkastamaan, täyttävätkö pesuaineet tämän asetuksen ja sen liitteiden vaatimukset

1. *Laboratoriotasolla sovellettavat standardit:*

SFS-EN ISO/IEC 17025, Testaus- ja kalibrointilaboratorioiden pätevyys. Yleiset vaatimukset.

Direktiivi 2004/10/EY.

Neuvoston direktiivi 86/609/ETY.

2. *Akkreditointielimiä koskevat standardit ja hyvää laboratoriokäytäntöä valvovat viranomaiset:*

SFS-EN 45003, Kalibrointi- ja testauslaboratorioiden akkreditointijärjestelmä. Toimintaa ja tunnustamista koskevat yleiset vaatimukset.

Direktiivi 2004/9/EY.

LIITE II

PESUAINEIDEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN PRIMÄÄRISEN BIOHAJOAVUUDEN TESTAUSMENETELMÄT

Primäärinen biohajoavuus mitataan määrittämällä, paljonko alkuperäistä pinta-aktiivista ainetta on jäljellä biologisesti hajonneissa liuoksissa. Tässä liitteessä luetellaan aluksi kaikille pinta-aktiivisten aineiden luokille yhteiset testimenetelmät ja sitten kohdissa A—D kunkin luokan erityiset menetelmät.

Läpäisyperusteena primääriselle biohajoavuudelle on vähintään 80 prosentin taso jäljempänä mainituilla testausmenetelmillä mitattuna.

Tässä asetuksessa tarkoitettujen pinta-aktiivisten aineiden laboratoriotestauksen vertailumenetelmä perustuu liitteen VIII 1 kohdassa selostettuun OECD:n vahvistavaan testimenetelmään. Vahvistavaan testimenetelmään voidaan tehdä muutoksia edellyttäen, että ne ovat standardin EN ISO 11733 mukaisia.

Testausmenetelmät

- 1) ECD:n menetelmä "Proposed Method for the Determination of the Biodegradability of Surfactants used in Synthetic Detergents" (Ehdotus synteettisten pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden biohajoavuuden mittaussmenetelmäksi), joka on julkaistu OECD:n teknisessä raportissa (11.6.1976).
- 2) Ranskassa käytetty menetelmä, joka on hyväksytty 24.12.1987 annetulla ja 30.12.1987 julkaistulla asetuksella (Journal officiel de la République française, s. 15385), ja kesäkuussa 1981 annetulla standardilla NF 73-260, jonka on julkaissut Association française de normalisation (AFNOR).
- 3) Saksassa käytetty menetelmä, joka perustuu 30.1.1977 annettuun säädökseen "Verordnung über die Abbaubarkeit anionischer und nichtionischer grenzflächenaktiver Stoffe in Wasch- und Reinigungsmitteln" (Bundesgesetzblatt 1977, I osa, s. 244), sellaisena kuin se on muutettuna 4.6.1986 annetulla asetuksella (Bundesgesetzblatt 1986, I osa, s. 851).
- 4) Yhdistyneessä kuningaskunnassa käytetty menetelmä, jonka nimi on "Porous Pot Test", Water Research Centre, tekninen raportti nro 70 (1978).
- 5) OECD:n varmistustestimenetelmä, joka kuvataan liitteen VIII 1 osassa (sisältäen mahdolliset muutokset toimintaolosuhteisiin, sellaisina kuin ne esitetään standardissa EN ISO 11733). Tämä on myös vertailumenetelmä, jota käytetään oikeusriitojen ratkaisemisessa.

A. ANIONISTEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN ANALYYSIMENETELMÄT

Anioniset pinta-aktiiviset aineet on määritettävä näissä testeissä Methylene Blue Active Substance (MBAS) -menetelmällä (metyleenisinimenetelmä) liitteen VIII 2 kohdassa vahvistettujen kriteerien mukaisesti.

Jos anioninen pinta-aktiivinen aine ei reagoi edellä mainitussa MBAS-menetelmässä tai jos se tehokkuuden tai tarkkuuden vuoksi vaikuttaa asianmukaisemmalta, asianmukaisia spesifisiä instrumentaalianalyysijä on tehtävä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografiaa (HPLC) tai kaasukromatografiaa (GC). Pinta-aktiivisen aineen valmistajan on pyynnöstä toimitettava näytteitä tutkittavasta puhtaasta aineesta jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

B. IONITTOMIEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN ANALYYSIMENETELMÄT

Ionittomat pinta-aktiiviset aineet on määritettävä näissä testeissä Bismuth Active Substance (BiAS) -menetelmällä (vismuttimenetelmä) liitteen VIII 3 kohdassa vahvistetun analyysimenetelmän mukaisesti.

Jos ioniton pinta-aktiivinen aine ei reagoi edellä mainitussa BiAS-menetelmässä tai jos se tehokkuuden tai tarkkuuden vuoksi vaikuttaa asianmukaisemmalta, asianmukaisia spesifisiä instrumentaalianalyysijä on tehtävä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografiaa (HPLC) tai kaasukromatografiaa (GC). Pinta-aktiivisen aineen valmistajan on pyynnöstä toimitettava näytteitä tutkittavasta puhtaasta aineesta jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

C. KATIONISTEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN ANALYYSIMENETELMÄT

Kationiset pinta-aktiiviset aineet on määritettävä näissä testeissä Disulfine Blue Active Substance (DBAS) -menetelmällä seuraavien menettelyjen mukaisesti:

Saksassa käytetty menetelmä (1989) DIN 38 409 — Ausgabe: 1989-07.

Jos kationinen pinta-aktiivinen aine ei reagoi edellä mainitussa testimenetelmässä tai jos se tehokkuuden tai tarkkuuden vuoksi vaikuttaa asianmukaisemmalta (mikä on perusteltava), asianmukaisia spesifisiä instrumentaalianalyysijä on tehtävä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografiaa (HPLC) tai kaasukromatografiaa (GC). Pinta-aktiivisen aineen valmistajan on pyynnöstä toimitettava näytteitä tutkittavasta puhtaasta aineesta jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

D. AMFOTEERISTEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN ANALYYSIMENETELMÄT

Amfoteeriset pinta-aktiiviset aineet on määritettävä näissä testeissä seuraavia menetelmiä noudattaen:

1. jos kationisia aineita ei ole läsnä:
Saksassa käytetty menetelmä, (1989) DIN 38 409-Teil 20
2. muutoin:
Orange II -menetelmä (Boiteux, 1984).

Jos amfoteerinen pinta-aktiivinen aine ei reagoi edellä mainituissa testeissä tai jos se tehokkuuden tai tarkkuuden vuoksi vaikuttaa asianmukaisemmalta (mikä on perusteltava), asianmukaisia spesifisiä instrumentaalianalyysijä on tehtävä, kuten korkean suorituskyvyn nestekromatografiaa (HPLC) tai kaasukromatografiaa (GC). Pinta-aktiivisen aineen valmistajan on pyynnöstä toimitettava näytteitä tutkittavasta puhtaasta aineesta jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

LIITE III

PESUAINEIDEN PINTA-AKTIIVISTEN AINEIDEN LOPULLISEN BIOHAJOAVUUDEN (MINERALISAATION) TESTAUSMENETELMÄT

- A. Tässä asetuksessa tarkoitettu pinta-aktiivisten aineiden lopullista biohajoavuutta koskeva vertailumenetelmä perustuu EN ISO-standardiin 14593: 1999 (CO₂ headspace -testi).

Pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden katsotaan olevan biohajoavia, jos biohajoavuus (mineralisaatio) on jossakin jäljempänä luetelluista testeistä ⁽¹⁾ mitattuna vähintään 60 prosenttia kahdenkymmenen kahdeksan päivän aikana.

1. Standardi EN ISO 14593: 1999. Water quality. — Evaluation of ultimate aerobic biodegradability of organic compounds in aqueous medium. — Method by analysis of inorganic carbon in sealed vessels (CO₂ headspace test). Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta. (Vertailumenetelmä.)
2. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-C kohdassa esitetty menetelmä (Carbon Dioxide Evolution Modified Sturm Test, hiilidioksidin muodostumistesti): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta.
3. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-E kohdassa esitetty menetelmä (suljettua pulloa käyttävä testi): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta.
4. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-E kohdassa esitetty menetelmä (manometri-respirometria): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta.
5. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-F kohdassa esitetty menetelmä (Japanin kansainvälisen kaupan ja teollisuuden ministeriö, MITI): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta.

- B. Pinta-aktiivisen aineen fysikaalisista ominaisuuksista riippuen voidaan mahdollisesti käyttää jotakin jäljempänä mainituista menetelmistä, jos se perustellaan asianmukaisesti ⁽²⁾. Näiden menetelmien vähintään 70 prosentin läpäisyperustetta on pidettävä vastaavana A kohdassa lueteltujen menetelmien vähintään 60 prosentin läpäisyperusteen kanssa. Näiden menetelmien soveltuvuus on päätettävä tapauskohtaisesti tämän asetuksen 5 artiklan mukaisesti.

1. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-A kohdassa esitetty menetelmä (Dissolved Organic Carbon, DOC, Die-Away, liuenneen orgaanisen hiilen häviämiseen perustuva testi): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta. Testin mukaisesti mitatun biohajoavuuden läpäisyperuste on vähintään 70 prosenttia kahdenkymmenen kahdeksan päivän kuluessa.
2. Direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.4-B kohdassa esitetty menetelmä (Modified OECD Screening-DOC Die-Away, modifioitu liuenneen orgaanisen hiilen häviämiseen perustuva alustava testi): Esialtistusta ei pidä käyttää. Kymmenen vuorokauden mittausajan periaatetta ei sovelleta. Testin mukaisesti mitatun biohajoavuuden läpäisyperuste on vähintään 70 prosenttia kahdenkymmenen kahdeksan päivän kuluessa.

Huom: Kaikki edellä mainitut neuvoston direktiivissä 67/548/ETY mainitut menetelmät on esitetty myös julkaisussa Classification, Packaging and Labelling of Dangerous Substances in the European Union. Part 2: "Testing Methods". European Commission 1997. ISBN 92-828-0076-8.

⁽¹⁾ Näitä viittä testiä pidetään sopivimpina pinta-aktiivisille aineille.

⁽²⁾ DOC-menetelmillä saatavat tulokset saattavat mitata aineen poistumista järjestelmästä eikä lopullista biologista hajoamista. Manometri-respirometria ja Miti-menetelmä eivät ehkä sovellu joihinkin tapauksiin, koska korkea alkukonsentraatio saattaa olla inhiboiva tekijä.

LIITE IV

TÄYDENTÄVÄ RISKINARVIOINTI PESUAINEIDEN SISÄLTÄMILLE PINTA-AKTIIVISILLE AINEILLE

Niille pinta-aktiivisille aineille, joille on tehty riskinarviointi direktiivin 93/67/ETY tai asetuksen (ETY) N:o 793/93 ja asetuksen (EY) N:o 1488/94 sekä teknisten ohjeasiakirjojen mukaisesti, otetaan jo tehty riskinarviointi huomioon yhdessä tämän asetuksen mukaisesti tehdyn täydentävän riskinarvioinnin kanssa.

Jos hitaasti hajoavien aineenvaihduntatuotteiden muodostuminen on todennäköistä, tämän asetuksen mukaisesti tehtyä täydentävää riskinarviointia on tarkasteltava direktiivin 93/67/ETY tai asetuksen (ETY) N:o 793/93 mukaisesti tehtyjen arviointien yhteydessä. Arviointi on tehtävä tapauskohtaisesti ja erityisesti osassa 3 tarkoitettujen testien tulosten perusteella.

Tutkimuksessa on käsiteltävä vesiympäristöä. 12 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu komitea voi tapauskohtaisesti vaatia erityisiin riskinarviointikysymyksiin liittyviä tietoja. Lisätiedot voivat koskea esimerkiksi muita ympäristökohteita kuten viemärilietettä ja maaperää. Tämän asetuksen 5 ja 9 artiklassa mainittua teknistä asiakirjaa varten tarvittaviin tietoihin sovelletaan porrastettua lähestymistapaa. Asiakirjassa on oltava ainakin jäljempänä 1, 2 ja 3 kohdassa kuvatut tiedot.

Testausten rajoittamiseksi mahdollisimman vähiin ja erityisesti tarpeettomien eläinkokeiden välttämiseksi 4.2.2 kohdassa lueteltuja lisätutkimuksia on kuitenkin vaadittava vain silloin, kun tiedot ovat tarpeellisia ja tarkoituksenmukaisia. Mikäli tarvittavien lisätietojen laajuudesta syntyy erimielisyyttä, sitä koskeva päätös voidaan tehdä 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Tämän liitteen ohjeita, joita tarvitaan poikkeuslupapäätöksiä varten, voi olla tarpeen mukauttaa tieteen ja tekniikan kehitykseen kertyneiden kokemusten perusteella, kuten 13 artiklassa mainitaan.

1. *Pinta-aktiivisen aineen tunnistetiedot (neuvoston direktiivin 67/548/ETY liitteen VII A osan säännösten mukaisesti).*

1.1 Nimi

1.1.1 IUPAC-nimikkeistössä esiintyvät nimet

1.1.2 Muut nimet

1.1.3 CAS-numero ja -nimitys (jos saatavissa)

1.1.4 EINECS-⁽¹⁾ tai ELINCS-⁽²⁾ numerot (jos saatavissa)

1.2 Molekyyl- ja rakennekaava

1.3 Pinta-aktiivisen aineen koostumus

2. *Tiedot pinta-aktiivisesta aineesta*

2.1 Pesuaineissa käytetyt pinta-aktiivisen aineen määrät

2.2 Tässä osassa annettavien käyttötapoja koskevien tietojen on oltava riittäviä, jotta voidaan likimääräisesti mutta todenmukaisesti arvioida, miten aine pesuaineissa käytettynä vaikuttaa ja missä määrin ympäristö voi altistua sille. Seuraavat tiedot on annettava:

- käyttötavan tärkeys (merkitys yhteiskunnalle)
- käyttöolosuhteet (päästöjä koskevat arviot)
- käyttömäärä
- vaihtoehtoisten aineiden saatavuus ja sopivuus (niiden teho ja taloudelliset näkökohdat)
- asiaa koskevien ympäristötietojen arviointi.

3. *Tiedot mahdollisista hitaasti hajoavista aineenvaihduntatuotteista*

Tiedot testiliuosten myrkyllisyydestä on annettava. Jos jäänöksen tunnistetietoja ei ole, voidaan vaatia 4.2.1 kohdassa tarkoitettujen tietojen antamista riippuen pesuaineiden sisältämien pinta-aktiivisten aineiden mahdollisesti aiheuttamasta riskistä, merkityksestä ja käyttömäärästä. Näihin tietoihin liittyvissä ristiriitatapauksissa voidaan tehdä päätös 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo.

⁽²⁾ Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo.

4. Lisätutkimukset

4.1 Biohajoavuuden testit

4.1.1 Esialtistettu mikrobisiirros

Mikä tahansa liitteessä III kuvattu testi voidaan tehdä esialtistetulla mikrobisiirroksella, jotta saadaan näyttöä pinta-aktiivisen aineen testauksen esialtistusvaiheen tarkoituksenmukaisuudesta.

4.1.2 Aineelle ominaisen biohajoavuuden testit

Testiohjelmassa on oltava vähintään yksi seuraavista testeistä:

- direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.12 kohdassa selostettu testausmenetelmä (modifioitu SCAS-testi)
- direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.9 kohdassa selostettu testausmenetelmä (Zahn-Wellens)

Se, että pinta-aktiivinen aine ei läpäise aineelle ominaisen biohajoavuuden testiä, on osoitus potentiaalisesta pysyvyydestä, jota voidaan yleensä pitää riittävänä perusteena kieltää pinta-aktiivisen aineen saattaminen markkinoille, lukuun ottamatta tapauksia, joissa 6 artiklassa säädettyjen kriteerien perusteella ei poikkeusluvan epäämiselle ole perusteita.

4.1.3 Aktiivilietesimulaatioon perustuvat biohajoavuuden testit

Testiohjelman on sisällettävä seuraavat testit:

- direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.10 kohdassa selostettu testausmenetelmä (sisältäen mahdolliset muutokset toimintaolosuhteisiin, sellaisina kuin ne esitetään standardissa EN ISO 11733).

Se, että pinta-aktiivinen aine ei läpäise aktiivilietesimulaatioon perustuvaa biohajoavuuden testiä, on osoitus siitä, että puhdistamokäsittelyssä voi tapahtua aineenvaihduntatuotteiden päästöjä. Tämän voidaan yleensä katsoa osoittavan, että täydellisempi riskinarviointi on tarpeen.

4.2 Biohajoavuustestien koeliuosten myrkyllisyyden testaus

Koeliuosten myrkyllisyydestä on annettava seuraavat tiedot:

4.2.1 Kemialliset ja fysikaaliset tiedot, kuten

- aineenvaihduntatuotteen tunnistetiedot (ja tiedot analyysimenetelmistä, joiden avulla tiedot on saatu)
- tärkeimmät fysikaaliset ja kemialliset ominaisuudet (esimerkiksi vesiliukoisuus ja oktanoli/vesi -jakautumiskerroin (log Po/w)).

4.2.2 Vaikutukset eliöihin. Testit on suoritettava hyvää laboratoriokäytäntöä noudattaen.

Kalat: Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.1 kohdassa selostettua testiä.

Daphnia (vesikirppu): Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.2 kohdassa selostettua testiä.

Levät: Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.3 kohdassa selostettua testiä.

Bakteerit: Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.11 kohdassa selostettua testiä.

4.2.3 Hajoavuus

Bioottinen: Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.5 kohdassa selostettua testiä.

Abioottinen: Suositellaan direktiivin 67/548/ETY liitteen V C.7 kohdassa selostettua testiä. Toimitettavissa tiedoissa on käsiteltävä myös aineenvaihduntatuotteiden biokertyvyyspotentiaalia ja jakautumista sedimenttiin.

Jos epäillään joidenkin aineenvaihduntatuotteiden häiritsevän hormonitoimintaa, suositellaan niiden mahdollisten haitallisten vaikutusten määrittämistä. Tämä on tehtävä niin pian kuin on saatavilla validoituja testausohjelmia tällaisten haitallisten vaikutusten arvioimiseksi.

Huom: Kaikki edellä mainitut menetelmät on esitetty myös seuraavassa julkaisussa: "Classification, Packaging and Labeling of Dangerous Substances in the European Union". Part 2: "Testing Methods". European Commission 1997. ISBN 92-828-0076-8.

LIITE V

LUETTELO PINTA-AKTIIVISISTA AINEISTA, JOILLE ON MYÖNNETTY POIKKEUSLUPA

Seuraavat pesuaineissa käytettävät pinta-aktiiviset aineet, jotka ovat läpäisseet liitteen II mukaiset testit mutta eivät liitteessä III säädettyjä testejä, voidaan saattaa markkinoille 5 artiklassa tarkoitetulla poikkeusluvalla ja 12 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

Nimi IUPAC-nimikkeistössä	EINECS- tai ELINCS-numero	CAS-numero ja CAS-nimitys	Rajoitukset

Einecs on Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo. Siinä luetellaan kaikki yhteisön markkinoilla 18. syyskuuta 1981 olleet aineet.

Elincs on Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo, sellaisena kuin se määritellään vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 67/548/ETY muuttamisesta seitsemännen kerran 30 päivänä huhtikuuta 1992 annetussa neuvoston direktiivissä 92/32/ETY (¹).

LIITE VI

LUETTELO KOKONAAN TAI OSITTAIN KIELLETYISTÄ PESUAINEIDEN PINTA-AKTIIVISISTA AINEISTA

Seuraavien pesuaineissa käytettävien pinta-aktiivisten aineiden ei katsota täyttävän tämän asetuksen säännöksissä säädettyjä vaatimuksia:

Nimi IUPAC-nimikkeistössä	Einecs- tai Elincs-numero	CAS-numero ja CAS-nimitys	RAJOITUKSET

Einecs on Euroopassa kaupallisessa käytössä olevien aineiden luettelo. Siinä luetellaan kaikki yhteisön markkinoilla 18. syyskuuta 1981 olleet aineet.

Elincs on Euroopassa ilmoitettujen kemiallisten aineiden luettelo, sellaisena kuin se määritellään direktiivissä 92/32/ETY.

(¹) EYVL L 154, 5.6.1992, s. 1.

LIITE VII

PAKKAUSMERKINNÄT JA KOOSTUMUSTIEDOT

A. Sisältöä koskevat merkinnät

Seuraavia merkintäsäännöksiä on sovellettava kuluttajille myytävien pesuaineiden pakkauksissa:

Merkinnöissä käytettävät painoprosenttialueet ovat

- alle 5 prosenttia
- 5 prosenttia tai enemmän mutta alle 15 prosenttia
- 15 prosenttia tai enemmän mutta alle 30 prosenttia
- 30 prosenttia tai enemmän.

Näitä painoprosenttialueita on käytettävä ilmoitettaessa seuraavassa luettelossa mainittujen ainesosien pitoisuutta, kun se on yli 0,2 painoprosenttia:

- fosfaatit
- fosfonaatit
- anioniset pinta-aktiiviset aineet
- kationiset pinta-aktiiviset aineet
- amfoteeriset pinta-aktiiviset aineet
- ionittomat pinta-aktiiviset aineet
- happipohjaiset valkaisuaineet
- klooripohjaiset valkaisuaineet
- EDTA ja sen suolat
- nitrilotrietikkahappo (NTA) ja sen suolat
- fenolit ja halogenoidut fenolit
- paradiklooribentseeni
- aromaattiset hiilivedyt
- alifaattiset hiilivedyt
- halogenoidut hiilivedyt
- saippua
- zeoliitit
- polykarboksylaattit.

Seuraaviin luokkiin kuuluvat ainesosat, jos niitä käytetään, merkitään riippumatta niiden pitoisuudesta:

- entsyymit
- desinfiointiaineet
- optiset kirkasteet
- hajuvedet.

Jos säilöntäaineita on lisätty, ne on lueteltava riippumatta niiden pitoisuudesta. Mahdollisuuksien mukaan on käytettävä kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY 8 artiklan mukaisesti vahvistettua yhteistä nimekkeistöä.

Allergeenisista hajusteista on luettelo direktiivin 76/768/ETY⁽¹⁾ liitteen III 1 osassa, jota muutettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/15/EY⁽²⁾ lisäämällä siihen hajuvesien allergeeniset ainesosat luettelosta, jonka on vahvistanut kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitea (SCCNFP) lausunnossaan SCCNFP/0017/98. Jos edellä mainitun direktiivin luettelossa mainittuja allergeenisia hajusteita on lisätty sellaisenaan pesuaineeseen pitoisuuksina, jotka ylittävät 0,01 painoprosenttia, niistä on annettava luettelo käyttäen mainitun direktiivin nimekkeistöä. Sama koskee kaikkia muitakin hajusteita, jotka mahdollisesti myöhemmin lisätään direktiivin 76/768/ETY liitteen III 1 osaan mukautettaessa liitettä tekniikan kehitykseen.

⁽¹⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 169, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2003/83/EY (EUVL L 238, 25.9.2003, s. 23).

⁽²⁾ EUVL L 66, 11.3.2003, s. 26.

Jos SCCNFP myöhemmin asettaa ainekohtaiset riskiin perustuvat pitoisuusrajat hajusteallergeeneille, komissio ehdottaa 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että edellä mainittu 0,01 prosentin raja korvataan niillä.

Edellä mainittuja vaatimuksia ei tarvitse noudattaa sellaisten pesuaineiden osalta, jotka on tarkoitettu käytettäväksi vain teollisuudessa ja jotka eivät ole kuluttajien saatavilla, jos vastaavat tiedot ovat saatavilla teknisinä tiedotteina, turvallisuus-tiedotteina tai muussa asianmukaisessa muodossa.

B. Annostelutietojen merkitseminen

Kuten tämän asetuksen 11 artiklan 4 kohdassa säädetään, seuraavat merkintäsäännökset koskevat kuluttajille myytävien pesuaineiden pakkauksia. Kuluttajille myytävissä pyykinpesuun tarkoitettujen pesuaineiden pakkauksissa on annettava seuraavat tiedot:

- Suositellut määrät ja/tai annosteluohjeet millilitroina tai grammoina ilmaistuna tavallisen pesukoneen pyykkimäärää kohti pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle sekä yhdelle tai kahdelle pesusykliille.
- Montako tavallista pesukoneellista "tavanomaisen likaista" pyykkiä voidaan pestä pakkauksen sisältämällä tehokkaalla pesuaineella ja montako tavallista pesukoneellista "hieman likaista" pyykkiä voidaan pestä pakkauksen sisältämällä hienopesuun tarkoitettua pesuaineella, kun käytetään kovuudeltaan keskimääräistä vettä (2,5 mmol CaCO₃/l).
- Pakkauksessa mahdollisesti annettavan mitta-astian vetoisuus on ilmoitettava millilitroina tai grammoina. Mitta-astiassa on oltava merkit, jotka osoittavat sopivan annoksen tavalliselle pesukoneelliselle pyykkiä pehmeälle, keskikovalle ja kovalle vedelle.

Tavallinen pesukoneellinen on tehokkailla pesuaineilla 4,5 kg kuivaa pyykkiä ja hienopesuun tarkoitetuilla pesuaineilla 2,5 kg kuivaa pyykkiä ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi pyykinpesuaineille 10 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/476/EY⁽¹⁾ määritelmien mukaisesti. Pesuainetta pidetään tehokkaana, jos valmistajan antamissa tuotetiedoissa ei ensisijaisesti painoteta kankaan "hoitoa" (alhaista lämpötilaa, herkkiä kuituja ja värejä).

C. Luettelo ainesosista

Seuraavat säännökset koskevat tämän asetuksen 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ainesosien luetteloa.

Luettelossa on mainittava pesuaineen ja valmistajan nimi.

Kaikki ainesosat on lueteltava, painon mukaan alenevassa järjestyksessä, ja luettelo on jaettava seuraaviin painoprosenttialueisiin:

- 10 prosenttia tai enemmän
- 1 prosenttia tai enemmän mutta alle 10 prosenttia
- 0,1 prosenttia tai enemmän mutta alle 1 prosenttia
- alle 0,1 prosenttia.

Epäpuhtauksia ei pidetä ainesosina.

Luettelossa on mainittava kunkin ainesosan kemiallinen nimi tai IUPAC-nimi⁽²⁾ ja CAS-numero sekä, jos ne ovat saatavilla, INCI-nimi⁽³⁾ ja Euroopan farmakopean mukainen nimi.

D. Ainesosaluettelon julkaiseminen

Valmistajien on julkaistava Internet-sivustoilla edellä mainittu luettelo ainesosista lukuun ottamatta seuraavia tietoja:

- painoprosenttialueet
- hajusteiden ja haihtuvien öljyjen ainesosat
- väriaineiden ainesosat.

Tämä velvoite ei koske pinta-aktiivisia aineita sisältäviä teollisuus- tai laitospesuaineita eikä teollisuus- tai laitospesuaineissa käytettäviä pinta-aktiivisia aineita, joita varten on saatavilla tekninen tiedote tai turvallisuustiedote.

⁽¹⁾ EYVL L 187, 20.7.1999, s. 52, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2003/200/EY (EUVL L 76, 23.3.2003, s. 25).

⁽²⁾ International Union of Pure and Applied Chemistry.

⁽³⁾ International Nomenclature Cosmetic Ingredient.

LIITE VIII

TESTI- JA MÄÄRITYSMENETELMÄT

Jäsenvaltiot voivat valvoa markkinoilla olevia pesuaineita seuraavin testi- ja määritysmenetelmin:

1. Vertailumenetelmä (varmistustesti)**1.1 Määritelmä**

Tämä menetelmä kuvaa aktiivilietelaitoksen ja saostusaltaan laboratoriomallin, jonka tarkoituksena on simuloida kunnallista jätevedenpuhdistusta. Määritykset tehdään olosuhteissa, jotka ovat samat kuin tätä asetusta edeltäneissä direktiiveissä. Määritykset voidaan myös tehdä uusimpien toimintaolosuhteita koskevien ohjeiden mukaisesti standardissa EN ISO 11733 kuvatulla tavalla.

1.2 Mittauksessa tarvittavat laitteet

Mittausmenetelmässä käytetään kuvassa 1 ja yksityiskohtaisemmin kuvassa 2 esitettyä pientä aktiivilietelaitosta. Laitteistossa on jätevesiastia (A) synteettistä jätevettä varten, annostelupumppu (B), ilmastusastia (C), saostusastia (D), ilmapumppu (E) aktiivilietteen kierrättämistä varten ja astia (F) laitteistosta tulevan käsittelyn jäteveden keräämiseksi.

Astioiden A ja F on oltava lasia tai sopivaa muovia ja vetoisuudeltaan vähintään kaksikymmentäneljä litraa. Pumpun B on pumpattava tasaisesti synteettistä jätevettä ilmastusastiaan, jossa tavanomaisen käytön aikana on kolme litraa sekoitettua nestettä. Sintteri-ilmastin G on ripustettu astiaan C kartion kärkeen. Ilmastuslaitteen läpi puhalletun ilman määrää seurataan virtausmittarin H avulla.

1.3 Synteettinen jätevesi

Määrittämisessä käytetään synteettistä jätevettä. Litraan vesijohtovettä liuotetaan

- 160 mg peptonia
- 110 mg lihauutetta
- 30 mg ureaa, $\text{CO}(\text{NH}_2)_2$
- 7 mg natriumkloridia, NaCl
- 4 mg kalsiumkloridia, $\text{CaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$
- 2 mg magnesiumsulfaattia, $\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$
- 28 mg dikaliumvetyfosfaattia, K_2HPO_4
- 10 ± 1 mg kyseistä pinta-aktiivista ainetta.

Synteettinen jätevesi valmistetaan päivittäin.

1.4 Näytteiden valmistelu

Yhtä ainetta olevat pinta-aktiiviset aineet tutkitaan alkuperäisessä muodossaan. Pinta-aktiivisen aineen näytteiden aktiivisuus on määritettävä synteettisen jäteveden valmistamista varten (1.3).

1.5 Laitteen toiminta

Ilmastusastia C ja saostusastia D täytetään aluksi synteettisellä jätevedellä. Astia D asetetaan sellaiselle korkeudelle, että ilmastusastiassa C on kolme litraa nestettä. Mikrobisiirrosteena lisätään 3 ml hyvälaatuista biologisesti käsiteltyä jätevettä, joka on juuri otettu lähinnä kotitalousjätevesiä käsittelevästä laitoksesta. Näyte on pidettävä aerobisissa olosuhteissa näytteen ottamisen ja sen mittauslaitteistoon annostelun välillä. Sitten käynnistetään ilmastaja G, ilmapumppu E ja annostelupumppu B. Synteettisen jäteveden on mentävä ilmastusastian C läpi nopeudella yksi litra tunnissa, jolloin keskimääräinen viipymisaika on kolme tuntia.

Ilmastusnopeus olisi säädettävä sellaiseksi, että astian C sisältö pysyy kaiken aikaa suspensiossa ja että liuenneen hapen määrä on vähintään 2 mg/l. Vaahtoaminen täytyy estää sopivalla keinolla. Sellaisia vaahdonestoaineita ei saa käyttää, jotka ehkäisevät aktiivilietteen toimintaa tai sisältävät pinta-aktiivista ainetta. Ilmapumppu E täytyy asettaa siten, että aktiiviliete kierrätetään jatkuvasti ja säännöllisesti saostusastiasta ilmastusastiaan C. Ilmastusastian C yläosaan, saostusastian D pohjalle tai kierrätysputkistoon kerääntyvä liete täytyy saattaa takaisin kiertoon vähintään kerran päivässä harjaamalla tai muulla sopivalla keinolla. Jos liete ei laskeudu astian pohjalle, sen laskeutuvuutta voidaan parantaa lisäämällä 5 prosenttia ferrikloridiliuosta 2 ml:n erissä niin monta kertaa kuin on tarpeen.

Saostusastiasta D kerätään kahdenkymmenenneljän tunnin ajan nestettä astiaan F, minkä jälkeen sekoitetaan perusteellisesti ja otetaan näyte. Astia F on tämän jälkeen huolellisesti puhdistettava.

1.6 Mittauslaitteiston tarkastaminen

Pinta-aktiivisen aineen pitoisuus synteettisessä jätevedessä (mg/l) määritetään välittömästi ennen käyttöä.

Pinta-aktiivisen aineen pitoisuus astiaan F kahdessakymmenessä neljässä tunnissa kerätyssä nesteessä (mg/l) on määritettävä analyttisesti samalla menetelmällä välittömästi keräyksen loputtua; jollei näin voida tehdä, näytteet on säilytettävä hyvin, mieluiten pakastettuina. Pitoisuudet on määritettävä tarkkuudella 0,1 mg pinta-aktiivista ainetta litrassa.

Menetelmän tehokkuuden tarkastamiseksi määritetään kemiallinen hapenkulutus (COD) tai liennut orgaaninen hiili (DOC) vähintään kaksi kertaa viikossa astiaan F kerätystä nesteestä lasikuitusuodattimella suodattamisen jälkeen sekä astiassa A olevasta synteettisestä jätevedestä suodatuksen jälkeen.

COD:n tai DOC:n pienentymisen olisi tasoituttava, kun saavutetaan suunnilleen säännöllinen pinta-aktiivisen aineen biohajoavuuden päivittäinen taso kuvassa 3 esitetyn sisäänajokauden lopussa.

Ilmastussäiliössä olevan aktiivilietteen kuiva-ainepitoisuus (g/l) on määritettävä kahdesti viikossa. Jos pitoisuus on yli 2,5 g/l, ylimäärä aktiivilietettä poistetaan.

Hajoavuustesti tehdään tasaisessa huoneenlämmössä, joka on välillä 19–24 °C.

1.7 Biohajoavuuden laskeminen

Pinta-aktiivisen aineen hajoamisprosentti lasketaan päivittäin synteettisessä jätevedessä ja vastaavassa astiaan F kertyneessä nesteessä olevien pinta-aktiivisen aineen pitoisuuksien (mg/l) perusteella.

Täten saadut hajoavuusarvot esitetään kuvaajan avulla kuten kuvassa 3.

Pinta-aktiivisen aineen hajoavuus on laskettava sisäänajo- ja akklimatisaatiokautta seuraavien kahdenkymmenen yhden vuorokauden aikana saatujen arvojen aritmeettisena keskiarvona, jos hajoaminen on ollut tänä aikana säännöllistä ja laitteiston toiminta ongelmaton. Missään tapauksessa sisäänajokausi ei saa olla kuutta viikkoa pidempi.

Päivittaiset hajoamisarvot lasketaan 0,1 prosentin tarkkuudella, mutta lopullinen tulos ilmoitetaan kokonaislukuna.

Joissakin tapauksissa saattaa olla hyväksyttävää vähentää näytteenottotiheyttä, mutta keskiarvoa laskettaessa on käytettävä vähintään neljätoista tulosta, jotka on saatu sisäänajokautta seuraavien kahdenkymmenen yhden vuorokauden aikana.

2. Anionisten pinta-aktiivisten aineiden määrittäminen biohajoavuuden testeissä

2.1 Periaate

Menetelmä perustuu siihen, että kationinen väriaine metyleenisini muodostaa anionisten pinta-aktiivisten aineiden (MBAS) kanssa sinisiä suoloja, jotka voidaan uutaa kloroformilla. Häiritsevien tekijöiden välttämiseksi uutos tehdään ensin emäksisestä liuoksesta ja uutetta ravistellaan sitten happaman metyleenisiniliuoksen kanssa. Orgaaninen faasi erotetaan ja sen absorbanssi mitataan fotometrisesti maksimaalisen absorption antavalla aallonpituudella 650 nm.

2.2 Reagenssit ja laitteet

2.2.1 Puskuriliuos, pH 10

Liutetaan 24 g natriumbikarbonaattia, NaHCO_3 (analyttistä laatua), ja 27 g vedetöntä natriumkarbonaattia (Na_2CO_3 , analyttistä laatua) deionisoituun veteen ja laimennetaan 1 000 ml:ksi.

2.2.2 Neutraali metyleenisiniliuos

Liuetetaan 0,35 g metyleenisinistä (analyysilaatua) deionisoituun veteen ja laimennetaan 1 000 ml:ksi. Liuos valmistetaan vähintään kaksikymmentäneljä tuntia ennen käyttöä. Nollakokeena käytetyn kloroformifaasin absorbanssi mitattuna kloroformia vasten ei saa aallonpituudella 650 nm olla enempää kuin 0,015 mitattuna kyvetissä, jonka valotie on 1 cm.

2.2.3 Hapan metyleenisiniliuos

Liuetetaan 0,35 g metyleenisinistä (analyysilaatua) 500 ml:aan deionisoitua vettä ja sekoitetaan 6,5 ml:aan H_2SO_4 (tiheys 1,84 g/ml). Laimennetaan 1 000 ml:ksi deionisoidulla vedellä. Liuos valmistetaan vähintään kaksikymmentäneljä tuntia ennen käyttöä. Nollakokeena käytetyn kloroformifaasin absorbanssi mitattuna kloroformia vasten ei saa aallonpituudella 650 nm olla enempää kuin 0,015 mitattuna kyvetissä, jonka valotie on 1 cm.

2.2.4 Kloroformi (trikloorimetaani) (analyysilaatua), juuri tislattua

2.2.5 Dodekylibentseenisulfonihapon metyyliesteri

2.2.6 Kaliumhydroksidin etanoliliuos, KOH 0,1 M

2.2.7 Etanoli, purum, $\text{C}_2\text{H}_5\text{OH}$ 2.2.8 Rikkihappo, H_2SO_4 0,5 M

2.2.9 Fenoliftaleiiniliuos

Liuetetaan 1 g fenoliftaleiinia 50 ml:aan etanolia ja lisätään 50 ml deionisoitua vettä koko ajan sekoittaen. Mahdollinen sakka suodatetaan pois.

2.2.10 Metanolin ja suolahapon seos: 250 ml suolahappoa (analyysilaatua) ja 750 ml metanolia

2.2.11 Erotussuppilo, 250 ml

2.2.12 Mittapullo, 50 ml

2.2.13 Mittapullo, 500 ml

2.2.14 Mittapullo, 1 000 ml

2.2.15 Pyöreäpohjainen pullo (keittopullo) ja hiottu lasitulppa sekä palautusjäähdytin, 250 ml; kiehumakiviä

2.2.16 pH-mittari

2.2.17 Fotometri, jolla voi mitata aallonpituudella 650 nm, ja 1—5 cm kyvettejä

2.2.18 Kvalitatiivista suodatinpaperia

2.3 Menettely

Analysoitavia näytteitä ei saa ottaa vaahtokerroksen läpi.

Analyysiin käytettävät laitteet on puhdistettava perusteellisesti vedellä ja huuhdottava metanolin ja suolahapon seoksella (2.2.10) sekä deionisoidulla vedellä ennen käyttöä.

Aktiivilietelaitokseen menevä ja sieltä tuleva tutkittava jätevesi on suodatettava heti näytteenoton yhteydessä. Ensimmäiset 100 ml suodoksista heitetään pois.

Tunnettu määrä näytettä, joka on tarvittaessa neutraloitu, kaadetaan 250 ml erotussuppiloon (2.2.11). Näytteen pitäisi sisältää 20—150 µg MBAS:ää. Kun MBAS-pitoisuus on pieni, voidaan käyttää jopa 100 ml näytettä. Jos näytettä on vähemmän kuin 100 ml, se laimennetaan 100 ml:aan deionisoidulla vedellä. Näytteeseen lisätään 10 ml puskuriliuosta (2.2.1), 5 ml neutraalia metyleenisiniliuosta (2.2.2) ja 15 ml kloroformia (2.2.4). Sekoitusta ravistellaan minuutin ajan tasaisesti, mutta ei liian voimakkaasti. Kun faasit ovat erottuneet, kloroformikerros lasketaan toiseen erotussuppiloon, jossa on 110 ml deionisoitua vettä ja 5 ml hapanta metyleenisiniliuosta (2.2.3). Seosta ravistellaan minuutin ajan. Kloroformikerros suodatetaan etukäteen puhdistetun ja kloroformilla kostutetun puuvillasuodattimen läpi mittapulloon (2.2.12).

Emäkset ja happamat liuokset uutetaan kolme kertaa käyttäen toisessa ja kolmannessa uutoksessa 10 ml kloroformia. Kloroformiuutteet yhdistetään ja suodatetaan saman puuvillasuodattimen läpi ja täytetään merkkiin asti 50 ml:n mittapullossa (2.2.12) sillä kloroformilla, jota käytettiin puuvillasuodattimen pesuun. Kloroformiuutoksen absorbanssi mitataan fotometrillä aallonpituudella 650 nm 1—5 cm:n kyveteissä kloroformia vasten. Nollakoetta käsitellään samalla tavalla kuin varsinaisia näytteitä.

2.4 Kalibrintokuvaaja

Kalibrintiliuos valmistetaan standardiaineesta eli dodekylibentseenisulfonihapon metyyliesteristä (tetrapropyleenityyppi, molekyylipaino 340), kun se on saippuoitu kaliumsuolaksi. MBAS lasketaan natriumdodekylibentseenisulfonaattina (molekyylipaino 348).

Punnituspipetistä punnitaan 400—500 mg dodekylibentseenisulfonihapon metyyliesteriä (2.2.5) 0,1 mg tarkkuudella keittopulloon ja lisätään 50 ml etanolista kaliumhydroksidiliuosta (2.2.6) sekä muutama kiehumakivi. Palautusjäähdytin liitetään pulloon ja keitetään tunnin ajan. Annetaan jäähtyä, pestään jäähdytin ja hiottu lasiliitos n. 30 ml:lla etanolia ja lisätään pesuliuos pulloon. Liuos titrataan rikkihapolla fenoliftaleiinia vasten, kunnes se muuttuu värittömäksi. Liuos siirretään 1 000 ml:n mittapulloon (2.2.14), laimennetaan merkkiin asti deionisoidulla vedellä ja sekoitetaan.

Osa tästä pinta-aktiivisten aineiden kantaliuoksesta laimennetaan edelleen. Otetaan 25 ml liuosta ja siirretään se 500 ml:n mittapulloon (2.2.13), laimennetaan merkkiin saakka deionisoidulla vedellä ja sekoitetaan.

Tämä standardiliuos sisältää

$$\frac{E \times 1,023 \text{ mg MBAS per ml}}{20\,000}$$

jossa E on näytteen paino milligrammoina.

Kalibrintokuvaaja tehdään ottamalla standardiliuoksesta 1, 2, 4, 6 ja 8 ml:n annokset ja laimentamalla kukin 100 ml:ksi deionisoidulla vedellä. Jatketaan kohdassa 2.3 esitetyn mukaisesti, mukaan luettuna nollakoe.

2.5 Tulosten laskeminen

Näytteessä olevien anionisten pinta-aktiivisten aineiden (MBAS) määrä luetaan kalibrintokuvaajalta (2.4). Näytteen MBAS-pitoisuus voidaan laskea yhtälöstä

$$\frac{\text{mg MBAS} \times 1\,000}{V} = \text{MBAS mg/l}$$

jossa V = käytetyn näytteen tilavuus (ml).

Tulokset ilmoitetaan natriumdodekylibentseenisulfonaattina (molekyylipaino 348).

2.6 Tulosten ilmoittaminen

Tulokset ilmoitetaan muodossa MBAS mg/l 0,1:n tarkkuudella.

3. Ionittomien pinta-aktiivisten aineiden määrittäminen biohajoavuuden testiliuoksissa

3.1 Periaate

Pinta-aktiiviset aineet konsentroidaan ja uutetaan kaasuvirtauksen avulla. Näytteessä olevan ionittoman pinta-aktiivisen aineen määrän pitäisi olla välillä 250—800 µg.

Kaasun avulla uutettu pinta-aktiivinen aine liuotetaan etyyliasetaattiin.

Kun faasit ovat erottuneet ja liuotin haihdutettu, ioniton pinta-aktiivinen aine saostetaan vesiliuoksesta modifioidulla Dragendorffin reagenssilla ($\text{KBiI}_4 + \text{BaCl}_2$ + jääetikka).

Sakka suodatetaan, pestään jääetikalla ja liuotetaan ammoniumtartraattiliuokseen. Liuoksessa oleva vismutti titraataan potentiometrisesti pyrrolidiiniditiokarbamaattiliuoksella pH:ssa 4—5 käyttämällä indikaattorina kirkasta platinaelektrodia ja referenssinä kalomeli- tai hopea/hopeakloridielektrodia. Menetelmä soveltuu 6—30 alkyleenioksidiryhmää sisältäville ionittomille pinta-aktiivisille aineille.

Titraustulos kerrotaan kokeellisesti määritetyllä tekijällä 54, jolla se muunnetaan referenssiaineeksi. Referenssiaine on nonyylifenoli, joka on kondensoitu 10 moolin kanssa etyleenioksidia (NP 10).

3.2 Reagenssit ja laitteet

Reagenssit tehdään deionisoituun veteen.

3.2.1 Puhdas vasta tislattu etyyliasetaatti

3.2.2 Natriumbikarbonaatti (NaHCO_3) (analyysilaatua)

- 3.2.3 Laimea suolahappo (20 ml väkevää happoa (HCl) laimennettuna vedellä 1 000 ml:aan)
- 3.2.4 Metanoli (analyysilaatua), vasta tislattu, säilytetään lasipullossa.
- 3.2.5 Bromokresolipurppura, 0,1 g 100 ml:ssa metanolia.
- 3.2.6 Saostusreagenssi: saostusreagenssi sekoitetaan kahdesta tilavuusosasta liuosta A ja yhdestä tilavuusosasta liuosta B. Seos säilytetään ruskeassa pullossa ja se on sekoituksen jälkeen käyttökelpoista viikon ajan.

3.2.6.1 Liuos A

Liutetaan 1,7 g vismuttinitraattia $\text{BiONO}_3 \cdot \text{H}_2\text{O}$ (analyysilaatua) 20 ml:aan jäätikkoa ja laimennetaan vedellä 100 ml:aan. Sitten liutetaan 65 g kaliumjodidia (analyysilaatua) 200 ml:aan vettä. Nämä kaksi liuosta sekoitetaan 1 000 ml:n mittapullossa, lisätään 200 ml jäätikkoa (3.2.7) ja laimennetaan vedellä 1 000 ml:aan.

3.2.6.2 Liuos B

Liutetaan 290 g bariumkloridia, $\text{BaCl}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$ (analyysilaatua), 1 000 ml:aan vettä.

- 3.2.7 Jäätikka, 99—100-prosenttinen (laimeampi ei sovellu)
- 3.2.8 Ammoniumtartraattiliuos: 12,4 g viinihappoa (analyysilaatua) ja 12,4 ml ammoniakkiliuosta (analyysilaatua, tiheys 0,910 g/ml) sekoitetaan ja laimennetaan 1 000 ml:aan vedellä (tai käytetään vastaavaa määrää analyysilaatuista ammoniumtartraattia).
- 3.2.9 Laimea ammoniakkiliuos: 40 ml ammoniakkiliuosta (analyysilaatua, tiheys 0,910 g/ml) laimennettuna vedellä 1 000 ml:aan.
- 3.2.10 Standardi asetaattipuskuri: 40 g kiinteää natriumhydroksidia (analyysilaatua) varten liutetaan 500 ml:aan vettä dekanterilasissa ja annetaan jäähtyä. Lisätään 120 ml jäätikkoa (3.2.7). Sekoitetaan perusteellisesti, annetaan jäähtyä ja siirretään 1 000 ml:n mittapulloon. Laimennetaan vedellä merkkiin saakka.
- 3.2.11 Pyrrolidiiniditiokarbamaattiliuos (tunnetaan nimellä "karbaattiliuos"): 103 mg natriumpyrrolidiiniditiokarbamaattia ($\text{C}_3\text{H}_8\text{NNaS}_2 \cdot 2\text{H}_2\text{O}$) liutetaan noin 500 ml:aan vettä, lisätään 10 ml n-amyylialkoholia (analyysilaatua) ja 0,5 g NaHCO_3 (analyysilaatua) ja laimennetaan vedellä 1 000 ml:aan.
- 3.2.12 Kuparisulfaattiliuos (3.2.11:n vakioimiseen).

KANTALIUOS

Sekoitetaan 1,249 g kuparisulfaattia, $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ (analyysilaatua), ja 50 ml 0,5 M rikkihappoa ja laimennetaan vedellä 1 000 ml:aan.

STANDARDILIUOS

Sekoitetaan 50 ml kantaliuosta ja 10 ml 0,5 M H_2SO_4 ja laimennetaan vedellä 1 000 ml:aan saakka.

- 3.2.13 Natriumkloridi (analyysilaatua)
- 3.2.14 Kaasu-uuttolaite (ks. kuva 5)
- Sintterilevyn halkaisijan täytyy olla yhtä suuri kuin sylinterin sisähalkaisija.
- 3.2.15 Erotussuppilo, 250 ml
- 3.2.16 Magneettisekoittaja ja 25—30 mm magneettisekoitussauva
- 3.2.17 Goochin upokas, reikälevyn halkaisija = 25 mm, tyyppi G4
- 3.2.18 Pyöreitä lasikuitusuodatinpapereita, halkaisija 27 mm ja huokoskoko 0,3—1,5 μm
- 3.2.19 Kaksi suodatinpulloa, adapterit ja kumikaulukset, 500 ja 250 ml
- 3.2.20 Piirturilla varustettu potentiometri, jossa on kirkas platina-indikaattorielektrodi ja kalomeli- tai hopea/hopeakloridi-referenssielektrodi, alue 250 mV, sekä 20—25 ml:n automaattibyretti, tai vaihtoehtoisesti käsikäyttöinen laitteisto.

3.3 Menetelmä

3.3.1 Pinta-aktiivisen aineen konsentrointi ja erotus

Vesiliuoksena oleva näyte suodatetaan kvalitatiivisen suodatinpaperin läpi. Ensimmäiset 100 ml suodosta heitetään pois.

Mitattu määrä näytettä, joka sisältää 250—800 μg ionitonta pinta-aktiivista ainetta, pannaan kaasu-uutoslaitteeseen, joka on ensin huuhdeltu etyyliasetaatilla.

Erotuksen tehostamiseksi lisätään 100 g natriumkloridia ja 5 g natriumbikarbonaattia.

Jos näytettä on enemmän kuin 500 ml, nämä suolat lisätään uuttolaitteeseen kiinteässä muodossa ja liuotetaan kuplittamalla liuoksen läpi typpeä tai ilmaa.

Jos näyte on pienempi, suolat liuotetaan 400 ml:aan vettä ja lisätään sitten uuttolaitteeseen.

Lisätään vettä ylempään tulppaan asti.

Lisätään varovasti 100 ml etyyliasetaattia veden päälle.

Tätetään kaksi kolmasosaa kaasulinjassa (typpi tai ilma) olevasta pesupullosta etyyliasetaatilla.

Laitteen läpi kuplitetaan kaasua nopeudella 30–60 l/h mieluiten virtausmittaria käyttäen. Ilmastusnopeutta täytyy lisätä alussa asteittain. Kaasun virtausnopeus täytyy säätää siten, että faasit pysyvät selvästi erillään, jolloin minimoidaan faasien sekoittuminen ja etyyliasetaatin liukeneminen veteen. Kaasun virtaus katkaistaan viiden minuutin kuluttua.

Jos orgaanisen faasin tilavuus on pienentynyt yli 20 prosenttia veteen liukenemisen takia, uutto täytyy uusia ja kiinnittää erityistä huomiota kaasun virtausnopeuteen.

Orgaaninen faasi siirretään erotussuppiloon. Jos erotussuppiloon tulee vesifaasia, sitä pitäisi tulla vain pari millilitraa ja se pannaan takaisin uuttolaitteeseen. Etyyliasetaattifaasi suodatetaan kuivan kvalitatiivisen suodatinpaperin läpi 250 ml dekantterilasiin.

Uuttolaitteeseen pannaan vielä 100 ml etyyliasetaattia ja kuplitetaan läpi typpeä tai ilmaa viisi minuuttia. Orgaaninen faasi siirretään samaan erotussuppiloon kuin ensimmäisessä erotuksessa, vesifaasi pannaan pois ja orgaaninen faasi suodatetaan saman suodatinpaperin läpi kuin ensimmäinen etyyliasetaattiuutos. Sekä erotussuppilo että suodatin huuhdotaan noin 20 ml:lla etyyliasetaattia.

Etyyliasetaattiuute haihdutetaan kuiviin vesihauteessa (vetokaapissa). Liuoksen pinnan yli johdetaan heikko ilmavirta haihtumisen nopeuttamiseksi.

3.3.2 Saostus ja suodatus

Kuiva jäännös kohdasta 3.3.1 liuotetaan 5 ml:aan metanolia, lisätään 40 ml vettä ja 0,5 ml laimeaa suolahappoa (3.2.3) ja sekoitetaan magneettisekoittajalla.

Tähän liuokseen lisätään 30 ml saostusreagenssia (3.2.6) mittalasista. Sakka laskeutuu, kun on sekoitettu jonkin aikaa. Seosta sekoitetaan kymmenen minuuttia ja annetaan sen jälkeen seistä vähintään viisi minuuttia.

Seos suodatetaan Goochin upokkaan läpi, jonka pohjalla on lasikuitusuodatinpaperi. Suodatin pestään ensin noin 2 ml:lla jäätikkää ja käytetään imua. Sitten pestään dekantterilasi, magneettisekoitusauva ja upokas jääetikalla, jota tarvitaan noin 40–50 ml. Dekantterin laitoihin tarttunutta sakkaa ei tarvitse siirtää kvantitatiivisesti suodattimeen, koska titrausta varten sakka liuotetaan ja pannaan takaisin saostusastiaan, jolloin myös jäljellä oleva sakka liukenee.

3.3.3 Sakan liuotus

Suodatinupokkaassa oleva sakka liuotetaan lisäämällä kuumaa ammoniumtartraattiliuosta (noin 80 °C) (3.2.8) kolme kertaa 10 ml:n erissä. Kunkin erän annetaan olla upokkaassa muutama minuutti ennen kuin se imetään suodattimen läpi pulloon.

Suodatinpullon sisältö kaadetaan saostuksessa käytettyyn dekantterilasiin. Lasin laidat huuhdotaan vielä 20 ml:lla tartraattiliuosta lopun sakan liuottamiseksi.

Upokas, adapteri ja suodatinpullo pestään huolellisesti 150–200 ml:lla vettä ja huuhteluvesi kaadetaan saostusastiaan.

3.3.4 Titraus

Liuosta sekoitetaan magneettisekoittajalla (3.2.16), lisätään pari tippaa bromokresolipurppuraa (3.2.5) ja lisätään laimeaa ammoniakkiliuosta (3.2.9), kunnes väri muuttuu violetiksi (liuos on heikosti hapan huuhtomiseen käytetyn etikahapon jäänteistä).

Sitten lisätään 10 ml standardiasetaattipuskuria (3.2.10), elektrodit upotetaan liuokseen ja titrataan potentiometrisesti standardikarbaattiliuoksella (3.2.11). Byretin kärjen täytyy olla upotettuna liuokseen.

Titrausnopeus ei saa olla suurempi kuin 2 ml/min.

Loppupiste on potentiaalikuvaajan kahden osan tangenttien leikkauspiste.

Joskus voidaan havaita potentiaalikuvaajan taitekohdan loivenevan; tämä voidaan korjata puhdistamalla platinaelektrodi huolellisesti (kiillottamalla hiomapaperilla).

3.3.5 Nollakokeet

Nollakokeet suoritetaan samalla tavalla käyttäen 5 ml metanolia ja 40 ml vettä kohdassa 3.3.2 annettujen ohjeiden mukaisesti. Nollanäytteen titraustuloksen olisi oltava alle 1 ml, muuten reagenssien (3.2.3, 3.2.7, 3.2.8, 3.2.9, 3.2.10) puhtaus on epävarma (erityisesti raskasmetallien osalta) ja ne täytyy vaihtaa. Nollamääritys täytyy ottaa huomioon tuloksia laskettaessa.

3.3.6 "Karbaattiliuoksen" kertoimen tarkastaminen

Karbaattiliuoksen kerroin määritetään sen käyttöpäivänä. Tätä varten titrataan 10 ml kuparisulfaattiliuosta (3.2.12) karbaattiliuksella sen jälkeen kun on lisätty 100 ml vettä ja 10 ml standardiasetaattipuskuria (3.2.10). Jos käytetty määrä on a ml, kerroin f on

$$f = \frac{10}{a}$$

ja kaikki titraustulokset kerrotaan tällä tekijällä.

3.4 Tulosten laskeminen

Kullakin ionittomalla pinta-aktiivisella aineella on oma kertoimensa, joka riippuu sen koostumuksesta, erityisesti alkeenioksidiketjun pituudesta. Ionittoman pinta-aktiivisen aineen konsentraatio ilmaistaan suhteessa standardiaineeseen (nonyylifenoli, jossa on kymmenen etyleenioksidiryhmää, NP 10), jonka muunnoskerroin on 0,054.

Käyttäen tätä kerrointa näytteessä olevan pinta-aktiivisen aineen määrä ilmoitetaan mg:na NP 10-ekvivalenttia seuraavasti:

$$(b - c) \times f \times 0,054 = \text{mg ionitonta pinta-aktiivista ainetta ilmaistuna NP 10:nä,}$$

jossa

b = näytteen kuluttaman "karbaattiliuoksen" määrä (ml),

c = nollanäytteen kuluttaman "karbaattiliuoksen" määrä (ml),

f = "karbaattiliuoksen" kerroin.

3.5 Tulosten ilmoittaminen

Tulokset ilmoitetaan milligrammoina litrassa NP 10:tä tarkkuudella 0,1.

4. Tutkittavien anionisten pinta-aktiivisten aineiden esikäsittely

4.1 Alustavia huomautuksia

4.1.1 Näytteiden esikäsittely

Anioniset pinta-aktiiviset aineet ja useita kemikaaleja sisältävät pesuainevalmisteet käsitellään seuraavasti ennen kuin primäärinen biohajoavuus määritetään varmistustestillä:

Tuotteet	Käsittely
Anioniset pinta-aktiiviset aineet	Ei mitään
Useita kemikaaleja sisältävät pesuainevalmisteet	Alkoholiuutto ja anionisten pinta-aktiivisten aineiden erottaminen ioninvaihdolla

Alkoholiuuton tarkoitus on poistaa kaupan olevasta tuotteesta liukenemattomat ja epäorgaaniset ainesosat, jotka saattaisivat joissakin olosuhteissa häiritä biohajoavuuden mittausta.

4.1.2 Ioninvaihto

Anioniset pinta-aktiiviset aineet on eristettävä ja erotettava saippuoista, ionittomista ja kationisista pinta-aktiivisista aineista, jotta biohajoavuuden mittaukset olisivat luotettavia.

Tämä tehdään ioninvaihdolla käyttäen makrohuokoista ioninvaihtohartsia ja sopivia eluenteja vaiheittaista eluointia varten. Siten saippuat, anioniset ja ionittomat pinta-aktiiviset aineet voidaan eristää yhdellä menetelmällä.

4.1.3 Analyttinen kontrolli

Homogenisoinnin jälkeen anionisten pinta-aktiivisten aineiden pitoisuus synteettisessä pesuaineessa määritetään MBAS-analysimenetelmän mukaisesti. Saippuapitoisuus määritetään sopivalla analyysimenetelmällä.

Tämä tuotteiden analysointi on välttämätöntä, jotta voidaan laskea tarvittavat ainemäärät biohajoavuuden mittausta varten.

Kvantitatiivinen uutto ei ole välttämätöntä, mutta vähintään 80 prosenttia anionisista pinta-aktiivisista aineista pitäisi saada uutetuksi. Tavallisesti saadaan talteen vähintään 90 prosenttia.

4.2 Periaate

Homogeenisesta näytteestä (jauheista, kuivatuista tahnoista tai kuiviin haihdutetuista nesteistä) tehdään etanoliuotos, joka sisältää synteettisen pesuainenäytteen pinta-aktiiviset aineet, saippuat ja muut alkoholiliukoiset aineosat.

Etanoliute haihdutetaan kuiviin, haihdutusjäännös liuotetaan isopropanoli-vesiseokseen ja liuos ajetaan voimakkaasti happaman kationinvaihtajan ja makrohuokoisen anioninvaihtajan yhdistelmän läpi lämpötilassa 50 °C. Tämä lämpötila on välttämätön, jotta happamassa liuoksessa mahdollisesti olevat rasvahapot eivät saostu.

Ionittomat pinta-aktiiviset aineet jäävät ulostulevaan nesteeseen.

Saippuoiden rasvahapot erotetaan uuttamalla hiilidioksidia sisältävällä etanolilla. Anioniset pinta-aktiiviset aineet saadaan sen jälkeen ammoniumsuoloina eluomalla ammoniumbikarbonaattia sisältävällä isopropanoli-vesiseoksella. Näitä ammoniumsuoloja käytetään hajoamistestissä.

Kationiset pinta-aktiiviset aineet, jotka saattaisivat häiritä biohajoavuuden mittaamista ja analyysimenetelmää, poistetaan anioninvaihtajan yläpuolelle sijoitetulla kationinvaihtajalla.

4.3 Kemikaalit ja laitteet

4.3.1 Deionisoitu vesi

4.3.2 Etanoli, 95-prosenttinen (tilavuus- %) C_2H_5OH (sallittu denaturointiaine: metyylietyyliketoni tai metanoli)

4.3.3 Isopropanolin ja veden seos (tilavuussuhde 50/50):

— 50 tilavuusosaa isopropanolia, $CH_3CHOH.CH_3$, ja

— 50 tilavuusosaa vettä (4.3.1)

4.3.4 Hiilidioksidilla kyllästetty etanoli (n. 0,1 % CO_2): hiilidioksidia (CO_2) kuplitetaan putken kautta, jossa on sisäänrakennettu sintteri, etanoliin (4.3.2) kymmenen minuutin ajan. Käytetään vain juuri valmistettuja liuoksia.

4.3.5 Ammoniumbikarbonaattiliuos (tilavuussuhde 60/40): 0,3 mol NH_4HCO_3 1 000 ml:ssa isopropanolin ja veden liuosta, jossa on 60 tilavuusyksikköä isopropanolia ja 40 tilavuusyksikköä vettä (4.3.1)

4.3.6 Kationinvaihtaja (KAT), voimakkaasti hapen, alkoholia kestävä (seulamitta 50—100)

4.3.7 Anioninvaihtaja (AAT), makrohuokoinen, Merck Lewatit MP 7080 (seulamitta 70—150) tai vastaava

4.3.8 Suolahappo, 10 % HCl (paino- %)

4.3.9 2 000 ml:n pyöreäpohjainen pullo ja hiottu lasitulppa sekä tislauskolonni

4.3.10 Imulla toimiva 90 mm halkaisijaltaan oleva imusuodatin (kuumennusta kestävä) suodatinpapereita varten

4.3.11 2 000 ml:n suodatinpullo

4.3.12 Ioninvaihtokolonneja, joissa on kuumennusvaippa ja hana: sisäputken halkaisija 60 mm ja korkeus 450 mm (ks. kuva 4)

4.3.13 Vesihaude

4.3.14 Vakuumikuivausuuni

4.3.15 Termostaatti

4.3.16 Pyöröhaihduttaja

4.4 *Uutteen valmistaminen ja anionisten aktiivisten aineiden erottaminen*

4.4.1 Uutteen valmistaminen

Biohajoavuuden mittaamiseen tarvitaan noin 50:tä g MBAS:ää vastaava määrä pinta-aktiivisia aineita.

Yleensä uutettavan valmisteen määrä on vähemmän kuin 1 000 g, mutta voi olla tarpeen uuttaa suurempikin määrä näytettä. Käytännön syistä valmisteen määrä pitäisi useimmissa tapauksissa rajoittaa 5 000 g:aan valmistettaessa uutteita biohajoavuuden mittaamista varten.

Kokemus on osoittanut, että on parempi tehdä useita pieniä uuttoja kuin yksi iso. Ohjeessa ilmoitetut ioninvaihtohartsien määrät riittävät käsittelemään 600—700 mmol pinta-aktiivisia aineita ja saippuuita.

4.4.2 Alkoholiliukoisten ainesosien erottaminen

Lisätään 250 g analysoitavaa synteettistä pesuainetta 1 250 ml:aan etanolia, seos kuumennetaan kiehumispisteeseen ja refluksoidaan tunnin ajan sekoittaen. Kuuma alkoholiliuos suodatetaan nopeasti lämpötilaan 50 °C kuumennetun suurihuokoisen imusuodattimen läpi. Pullo ja suppilo huuhdotaan noin 200 ml:lla kuumaa etanolia. Suodos ja huuhteluliuos kerätään suodatinpulloon.

Jos analysoidaan tahnoja tai nestemäisiä valmisteita, on varmistettava, ettei näytteessä ole enempää kuin 55 g anionisia pinta-aktiivisia aineita eikä enempää kuin 35 g saippuuita. Näyte punnitaan ja haihdutetaan kuiviin. Jäännös liuotetaan 2 000 ml:aan etanolia ja jatketaan kuten edellä esitetään.

Jos kyseessä on hyvin kevyt jauhe (tiheys < 300 g/l), suositellaan etanolin suhteellista osuutta nostettavaksi arvoon 20:1. Etanolisuodos haihdutetaan täysin kuiviin, mieluiten pyöröhaihduttajalla. Käsitely toistetaan, jos uutetta tarvitaan enemmän. Jäännös liuotetaan 5 000 ml:aan isopropanolin ja veden seosta.

4.4.3 Ioninvaihtokolonniin valmistelu

KATIONINVAIHTOKOLONNI

Pannaan 3 000 ml:n dekantterilasiin 600 ml kationinvaihtohartsia (4.3.6) ja lisätään päälle 2 000 ml suolahappoa (4.3.8). Annetaan seistä vähintään kaksi tuntia ja sekoitetaan muutamia kertoja.

Happo dekantoidaan ja hartsi kaadetaan kolonniin (4.3.12) deionisoidun veden kanssa. Kolonnissa pitää olla lasivillatuppo.

Kolonnia pestään deionisoidulla vedellä 10—30 ml/min, kunnes eluaatissa ei ole kloridia.

Kolonniin läpi ajetaan 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (4.3.3) 10—30 ml/min. Ioninvaihtokolonne on sen jälkeen valmis käytettäväksi.

ANIONINVAIHTOKOLONNI

Pannaan 3 000 ml:n dekantterilasiin 600 ml anioninvaihtohartsia (4.3.7) ja lisätään päälle 2 000 ml deionisoitua vettä.

Hartsin annetaan turvota vähintään kaksi tuntia.

Hartsi kaadetaan kolonniin deionisoidun veden kanssa. Kolonnissa pitää olla lasivillatuppo.

Kolonnia pestään 0,3 M ammoniumbikarbonaattiliuoksella (4.3.5), kunnes siinä ei ole kloridia. Tähän tarvitaan noin 5 000 ml liuosta. Pestään jälleen 2 000 ml:lla deionisoitua vettä. Kolonniin läpi ajetaan 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (4.3.3) 10—30 ml/min. Ioninvaihtokolonne on tämän jälkeen OH-muodossa ja valmis käytettäväksi.

4.4.4 Ioninvaihto

Ioninvaihtokolonnit liitetään toisiinsa siten, että kationinvaihtokolonni on anioninvaihtokolonnin yläpuolella.

Kolonnit kuumennetaan lämpötilaan 50 °C termostaattia käyttäen.

Kuumennetaan 5 000 ml kohdassa 4.4.2 saatua liuosta lämpötilaan 60 °C ja ajetaan liuos ioninvaihtajayhdistelmän läpi nopeudella 20 ml/min. Kolonnit pestään 1 000 ml:lla kuumaa isopropanolin ja veden seosta (4.3.3).

Anionisten pinta-aktiivisten aineiden (MBAS) talteen ottamiseksi irrotetaan KAT-kolonni. Saippuoiden rasvahapot eluoidaan KAT-kolonnista 5 000 ml:lla etanoli-CO₂-liuosta, jonka lämpötila on 50 °C (4.3.4). Eluaatti heitetään pois.

Tämän jälkeen MBAS eluoidaan AAT-kolonnista 5 000 ml:lla ammoniumbikarbonaattiliuosta (4.3.5). Eluaatti haihdutetaan kuiviin kiehuvaan vesihauteeseen tai pyöröhaihduttajassa.

Jäännöksessä on MBAS-aineet (ammoniumsulolana) sekä mahdollisesti muita anioneja kuin pinta-aktiivisia aineita, jotka eivät häiritse biohajoavuuden mittaamista. Jäännökseen lisätään deionisoitua vettä tunnettuun tilavuuteen asti, ja siitä otetusta näytteestä määritetään MBAS-pitoisuus. Liuosta käytetään synteettisten anionisten pesuaineiden standardiliuoksena biohajoavuuden mittaauksessa. Liuos on säilytettävä alle 5 °C:n lämpötilassa.

4.4.5 Ioninvaihtohartsien regenerointi

Kationinvaihtaja heitetään käytön jälkeen pois.

Anioninvaihtohartsi regeneroidaan ajamalla kolonnista läpi lisää ammoniumbikarbonaattiliuosta (4.3.5) noin 10 ml/min, kunnes eluaatissa ei ole enää anionisia pinta-aktiivisia aineita (metyleenisinikoe).

Tämän jälkeen anioninvaihtaja pestään ajamalla kolonnista läpi 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (4.3.3). Anioninvaihtaja on jälleen käyttövalmis.

5. Testattavien ionittomien pinta-aktiivisten aineiden esikäsittely

5.1 Alustavia huomautuksia

5.1.1 Näytteiden esikäsittely

Ionittomat pinta-aktiiviset aineet ja useista kemikaaleista koostuvat pesuaineet käsitellään seuraavasti ennen kuin primäärinen biohajoavuus määritetään varmistustestillä:

Tuotteet	Käsittely
Ionittomat pinta-aktiiviset aineet	Ei mitään
Useita kemikaaleja sisältävät pesuainevalmisteet	Alkoholiliutto ja ionittomien pinta-aktiivisten aineiden eristäminen ioninvaihdolla

Alkoholiliuton tarkoitus on poistaa kaupan olevasta tuotteesta liukenemattomat ja epäorgaaniset ainesosat, jotka saattaisivat joissakin olosuhteissa häiritä biohajoavuuden mittausta.

5.1.2 Ioninvaihto

Ionittomat pinta-aktiiviset aineet on eristettävä ja erotettava saippuoista, anionisista ja kationisista pinta-aktiivisista aineista, jotta biohajoavuuden mittaukset olisivat luotettavia.

Tämä tehdään ioninvaihdolla käyttäen makrohuokoista ioninvaihtohartsia ja sopivia eluenteja vaihteista eluointia varten. Siten saippuat, anioniset ja ionittomat pinta-aktiiviset aineet voidaan erottaa yhdellä menetelmällä.

5.1.3 Analyttinen kontrolli

Homogenisoinnin jälkeen anionisten ja ionittomien pinta-aktiivisten aineiden pitoisuus pesuaineessa määritetään MBAS- ja BiAS-analyysimenetelmän mukaisesti. Saippuapitoisuus määritetään sopivalla analyysimenetelmällä.

Tämä tuotteiden analysointi on välttämätöntä, jotta voidaan laskea tarvittavat ainemäärät biohajoavuuden mittausta varten.

Kvantitatiivinen uutto ei ole välttämätöntä; kuitenkin vähintään 80 prosenttia ionittomista pinta-aktiivisista aineista pitäisi saada uutetuksi. Tavallisesti saadaan talteen vähintään 90 prosenttia.

5.2 Periaate

Homogeenisesta näytteestä (jauheista, kuivatuista tahnoista tai kuiviin haihdutetuista nesteistä) tehdään etanoliuotos, joka sisältää pesuainenäytteen pinta-aktiiviset aineet, saippuat ja muut alkoholiliukoiset ainesosat.

Etanoliuute haihdutetaan kuiviin, liuotetaan isopropanoli-vesiseokseen ja liuos ajetaan voimakkaasti happaman kationinvaihtajan ja makrohuokoisen anioninvaihtajan yhdistelmän läpi lämpötilassa 50 °C. Tämä lämpötila on välttämätön, jotta happamassa liuoksessa mahdollisesti olevat rasvahapot eivät saostuisi. Ionittomat pinta-aktiiviset aineet saadaan kolonnista tulevasta nesteestä talteen haihduttamalla.

Kationiset pinta-aktiiviset aineet, jotka saattaisivat häiritä biohajoavuuden mittaamista ja analyysimenetelmää, poistetaan anioninvaihtajan yläpuolelle sijoitetulla kationinvaihtajalla.

5.3 Kemikaalit ja laitteet

5.3.1 Deionisoitu vesi

5.3.2 Etanoli, 95-prosenttinen (tilavuus- %) C_2H_5OH (sallittu denaturointiaine: metyylietyyliketoni tai metanoli)

5.3.3 Isopropanolin ja veden seos (tilavuussuhde 50/50):

— 50 tilavuusosaa isopropanolia, $CH_3CHOH.CH_3$, ja

— 50 tilavuusosaa vettä (5,3.1)

5.3.4 Ammoniumbikarbonaattiliuos (tilavuussuhde 60/40):

0,3 mol NH_4HCO_3 1 000 ml:ssa isopropanolin ja veden liuosta, jossa on 60 tilavuusyksikköä isopropanolia ja 40 tilavuusyksikköä vettä (5,3.1)

5.3.5 Kationinvaihtaja (KAT), voimakkaasti hapan, alkoholia kestävä (seulamitta 50—100)

5.3.6 Anioninvaihtaja (AAT), makrohuokoinen, Merck Lewatit MP 7080 (seulamitta 70—150) tai vastaava

5.3.7 Suolahappo, 10 % HCl (paino- %)

5.3.8 2 000 ml:n pyöreäpohjainen pullo ja hiottu lasitulppa sekä tislaukskolonni

5.3.9 Imulla toimiva 90 mm halkaisijaltaan oleva imusuodatin (kuumennusta kestävä) suodatinpapereita varten

5.3.10 2 000 ml:n suodatinpullo

5.3.11 Ioninvaihtokolonneja, joissa on kuumennusvaippa ja hana: sisäputken halkaisija 60 mm ja korkeus 450 mm (ks. kuva 4)

5.3.12 Vesihaude

5.3.13 Vakuumikuivausuuni

5.3.14 Termostaatti

5.3.15 Pyöröhaihduttaja

5.4 Uutteen valmistus ja ionittomien aktiivisten aineiden erotus

5.4.1 Uutteen valmistaminen

Biohajoavuuden mittaamiseen tarvitaan noin 25 g BiAS:ää vastaava määrä pinta-aktiivista ainetta.

Käytettävän tuotteen määrä pitäisi rajoittaa korkeintaan 2 000 g:aan valmistettaessa uutteen hajoamiskokeita varten. Siksi voi olla tarpeen tehdä uutto kahdesti tai useammin, jotta saadaan tarpeeksi ainetta hajoamiskokeisiin.

Kokemus on osoittanut, että on parempi tehdä useita pieniä uuttoja kuin yksi iso.

5.4.2 Alkoholiliukoisten ainesosien erottaminen

Lisätään 250 g analysoitavaa synteettistä pesuainetta 1 250 ml:aan etanolia, seos kuumennetaan kiehumispisteeseen ja refluksoidaan tunti sekoittaen. Kuuma alkoholiliuos suodatetaan nopeasti lämpötilaan 50 °C kuumennetun suurihuokaisen imusuodattimen läpi. Pullo ja suppilo huuhdotaan noin 200 ml:lla kuumaa etanolia. Suodos ja huuhteluliuos kerätään suodatinpulloon.

Jos analysoidaan tahnoja tai nestemäisiä valmisteita, on varmistettava, ettei näytteessä ole enempää kuin 25 g anionisia pinta-aktiivisia aineita eikä enempää kuin 35 g saippuuta. Näyte punnitaan ja haihdutetaan kuiviin. Jäännös liuotetaan 500 ml:aan etanolia ja jatketaan kuten edellä esitetään. Jos kyseessä on hyvin kevyt jauhe (tiheys < 300 g/l), suositellaan etanolin suhteellista osuutta nostettavaksi arvoon 20:1.

Etanolisuodos haihdutetaan täysin kuiviin, mieluiten pyöröhaihduttajalla. Käsittely toistetaan, jos uutetta tarvitaan enemmän. Jäännös liuotetaan 5 000 ml:aan isopropanolin ja veden seosta.

5.4.3 Ioninvaihtokolonniin valmistelu

KATIONINVAIHTOKOLONNI

Pannaan 3 000 ml:n dekantterilasiin 600 ml kationinvaihtohartsia (5.3.5) ja lisätään päälle 2 000 ml suolahappoa (5.3.7). Annetaan seistä vähintään kaksi tuntia ja sekoitetaan muutamia kertoja.

Happo dekantoidaan ja hartsia kaadetaan kolonniin (5.3.11) deionisoidun veden kanssa. Kolonnissa pitää olla lasivillatuppo. Kolonnin pestään deionisoidulla vedellä 10–30 ml/min, kunnes eluaatissa ei ole kloridia.

Kolonniin läpi ajetaan 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (5.3.3) 10–30 ml/min. Ioninvaihtokolonne on sen jälkeen valmis käytettäväksi.

ANIONINVAIHTOKOLONNI

Dekantterilasiin pannaan 600 ml anioninvaihtohartsia (5.3.6) ja lisätään päälle 2 000 ml deionisoitua vettä. Hartsin annetaan turvota vähintään kaksi tuntia. Hartsia kaadetaan kolonniin deionisoidun veden kanssa. Kolonnissa pitää olla lasivillatuppo.

Kolonniin pestään 0,3 M ammoniumbikarbonaattiliuoksella (5.3.4), kunnes siinä ei ole kloridia. Tähän tarvitaan noin 5 000 ml liuosta. Pestään jälleen 2 000 ml:lla deionisoitua vettä.

Kolonniin läpi ajetaan 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (5.3.3) nopeudella 10–30 ml/min. Ioninvaihtokolonne on tämän jälkeen OH-muodossa ja valmis käytettäväksi.

5.4.4 Ioninvaihto

Ioninvaihtokolonnit liitetään toisiinsa siten, että kationinvaihtokolonne on anioninvaihtokolonniin yläpuolella. Kolonnit kuumennetaan lämpötilaan 50 °C termostaattia käyttäen. Kuumennetaan 5 000 ml kohdassa 5.4.2 saatua liuosta lämpötilaan 60 °C ja ajetaan liuos ioninvaihtajayhdistelmän läpi nopeudella 20 ml/min. Kolonnit pestään 1 000 ml:lla kuumaa isopropanolin ja veden seosta (5.3.3).

Ionittomien pinta-aktiivisten aineiden talteen saamiseksi suodos ja huuhtelunesteet kerätään talteen ja haihdutetaan kuiviin mieluiten pyöröhaihduttajalla. BiAS on jäännöksessä. Jäännökseen lisätään deionisoitua vettä tunnettuun tilavuuteen asti ja siitä otetusta näytteestä määritetään BiAS-pitoisuus. Liuosta käytetään synteettisten ionittomien pinta-aktiivisten aineiden standardiliuoksena hajoamiskokeessa. Liuos on säilytettävä alle 5 °C:n lämpötilassa.

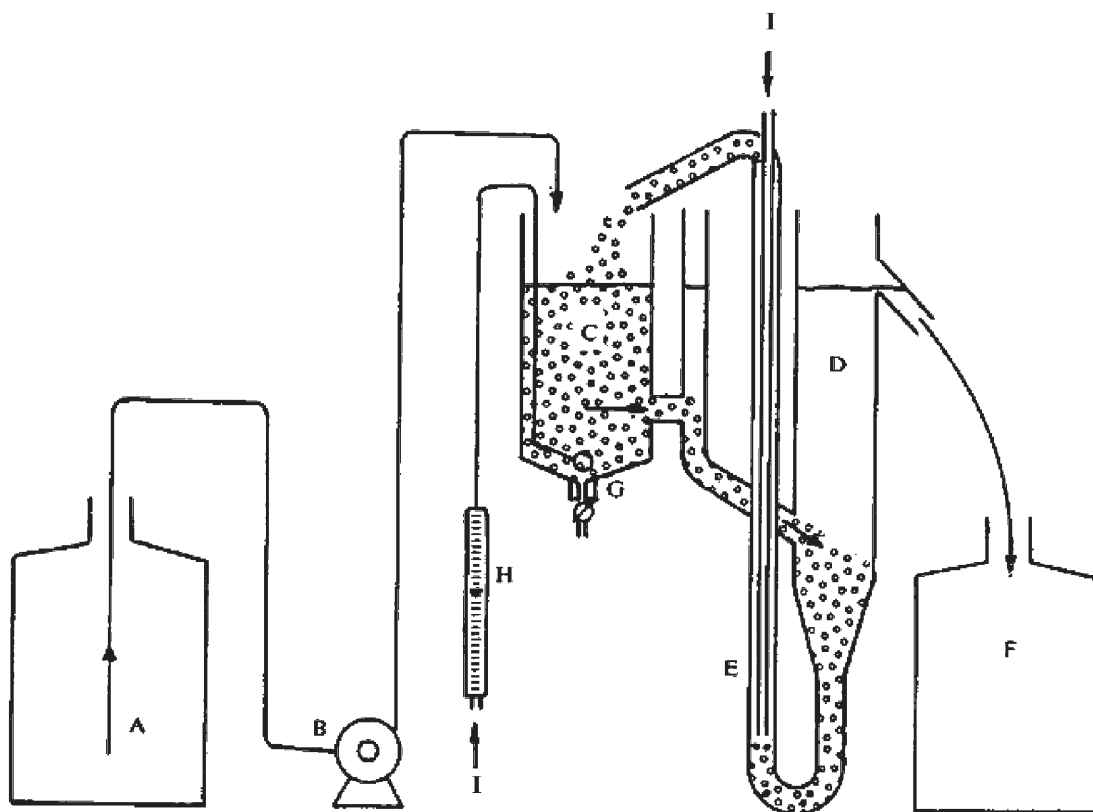
5.4.5 Ioninvaihtohartsien regenerointi

Kationinvaihtaja heitetään käytön jälkeen pois.

Anioninvaihtohartsia regeneroidaan ajamalla kolonnista läpi noin 5 000–6 000 ml ammoniumbikarbonaattiliuosta (5.3.4) virtausnopeudella noin 10 ml/min, kunnes eluaatissa ei ole enää anionisia pinta-aktiivisia aineita (metyleenisinikoe). Tämän jälkeen anioninvaihtaja pestään ajamalla kolonnista läpi 2 000 ml isopropanolin ja veden seosta (5.3.3). Anioninvaihtaja on jälleen käyttövalmis.

Kuva 1

Aktiivilietelaitos: yleiskuva

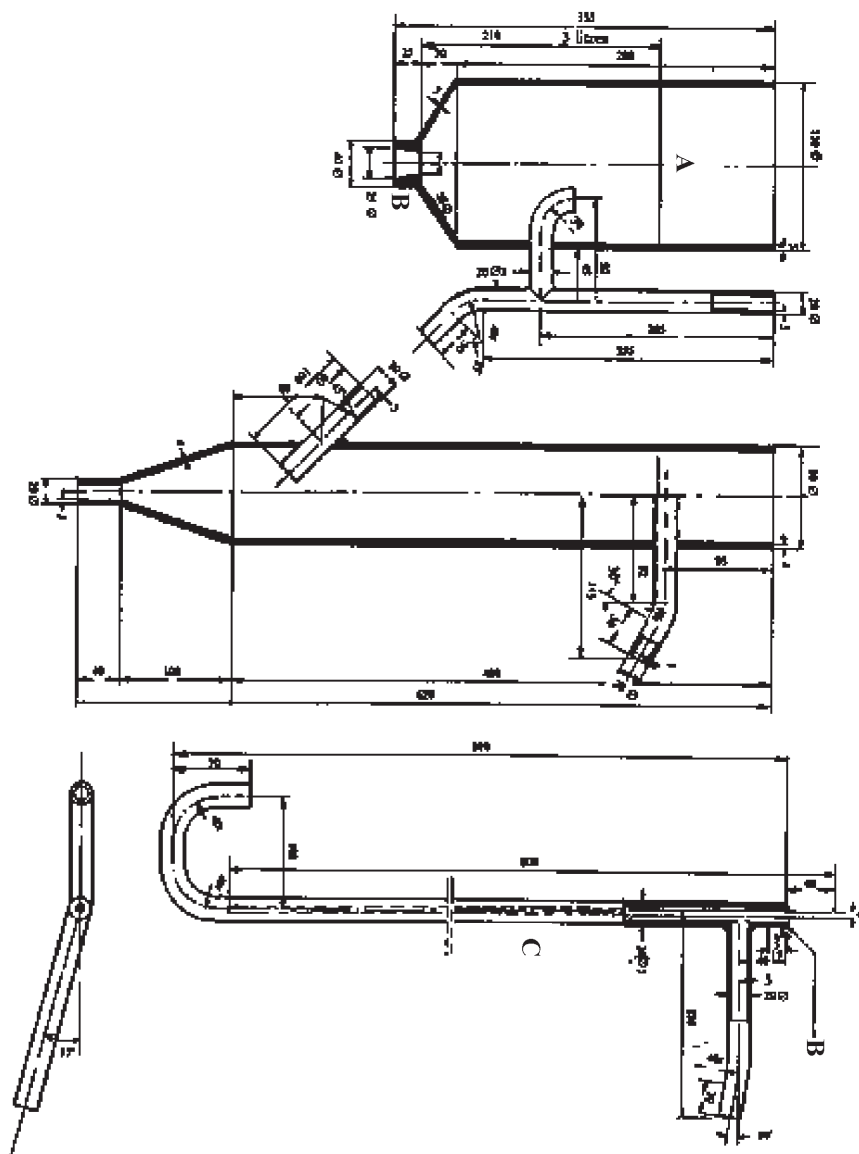

- A. Varastoastia
- B. Annostelulaite
- C. Ilmastusastia (vetoisuus kolme litraa)
- D. Saostusastia
- E. Ilmapumppu
- F. Kokoamisastia
- G. Sintteri-ilmastin
- H. Ilmanvirtausmittari
- I. Ilma

Kuva 2

Aktiivilietelaitos: yksityiskohta

(mitat millimetreinä)

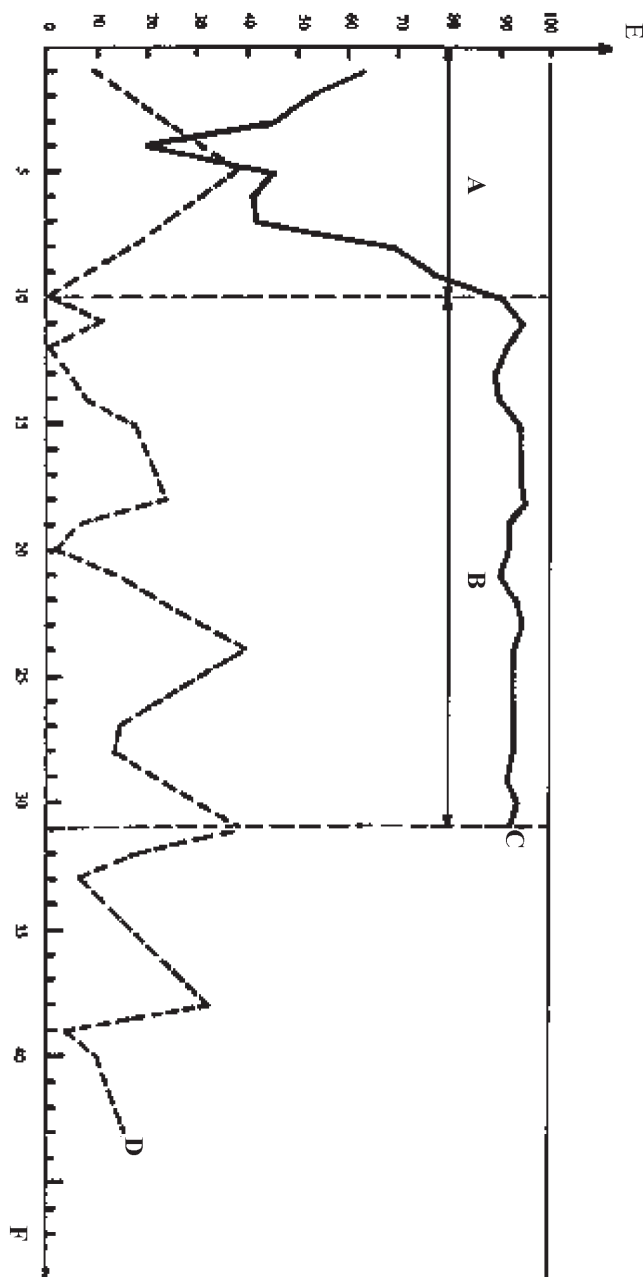
A. Nesteen pinta

B. Kovaa PVC:tä

C. Lasia tai vedenkestävää muovia (kovaa PVC:tä)

Kuva 3

Biohajoavuuden laskeminen — varmistustesti

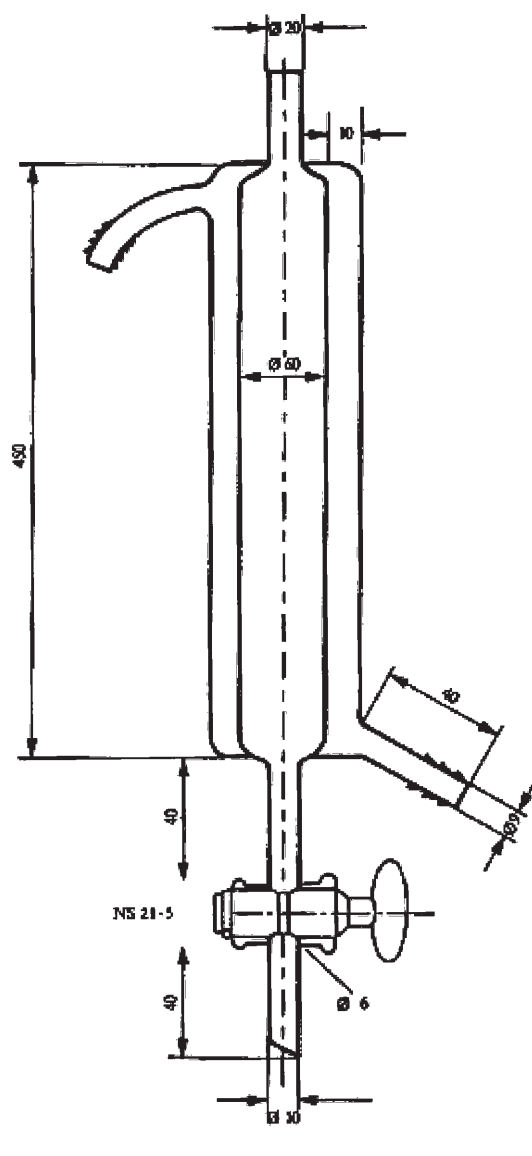

- A. Sisäänajokausi
- B. Laskennassa käytetty aika (kaksikymmentäyksi vuorokautta)
- C. Helposti hajoava pinta-aktiivinen aine
- D. Pinta-aktiivinen aine, joka ei ole helposti hajoava
- E. Biohajoavuus (%)
- F. Aika (päivää)

Kuva 4

Kuumennettava ioninvaihtokolonni

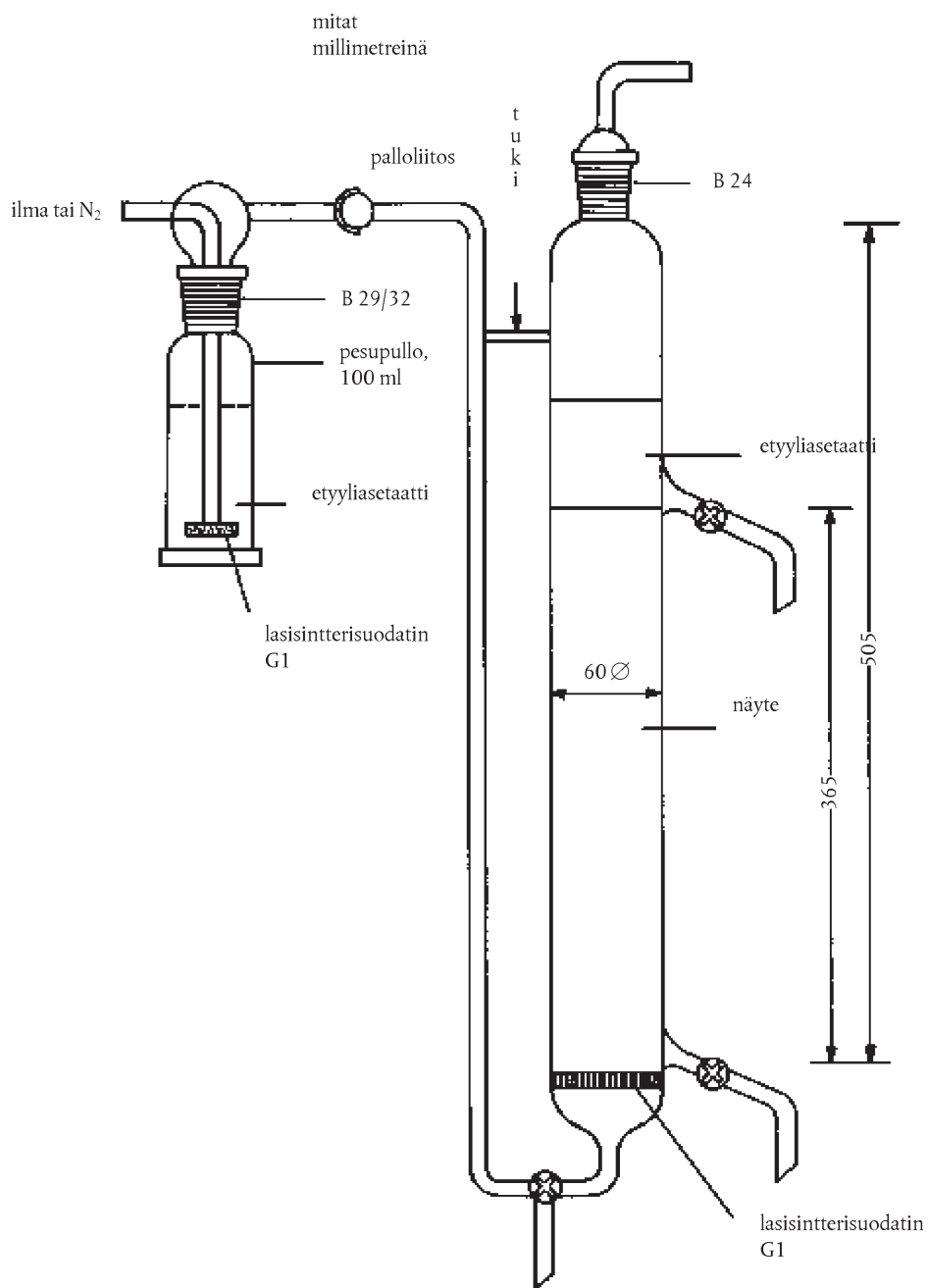
(mitat millimetreinä)

Kuva 5

Kaasuvirtauslaite

(mitat millimetreinä)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 649/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 (EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 7 päivänä huhtikuuta 2004 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	104,4
	204	48,9
	212	120,5
	624	124,3
	999	99,5
0707 00 05	052	104,6
	204	132,9
	999	118,8
0709 10 00	220	56,4
	999	56,4
0709 90 70	052	91,5
	204	71,7
	999	81,6
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,5
	204	43,4
	212	55,7
	220	45,3
	388	44,2
	400	47,2
	600	48,2
	624	58,7
	999	49,0
0805 50 10	052	40,0
	400	52,1
	999	46,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	50,7
	388	82,5
	400	120,9
	404	100,2
	508	76,7
	512	68,4
	524	75,3
	528	75,4
	720	79,7
	804	122,0
	999	85,2
0808 20 50	388	77,9
	512	71,5
	524	80,3
	528	68,6
	999	74,6

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2081/2003 (EYVL L 313, 28.11.2003, s. 11) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 650/2004,
annettu 6 päivänä huhtikuuta 2004,
tiettyjen herkästi pilaantuvien tavaroiden tullausarvon määrittämiseksi tarkoitettujen yksikköarvojen vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisöjen tullikoodeksista 12 päivänä loka-kuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisöjen tullikoodeksista annetun asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevien säännösten vahvistamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 173 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173—177 artiklassa säädetään perusteet, joiden nojalla komissio vahvistaa jaksoittaiset yksikköarvot mainitun asetuksen liitteessä 26 esitetyn luokittelun mukaisesti kuvatuille tuotteille.

- (2) Edellä mainituissa artikloissa vahvistettujen sääntöjen ja perusteiden soveltaminen komissiolle asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti toimitettuihin tekijöihin johtaa yksikköarvon vahvistamiseen kyseisille tuotteille, siten kuin tämän asetuksen liitteessä määrätään,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 2454/93 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut yksikköarvot vahvistetaan, kuten liitteessä olevassa taulukossa esitetään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17).

⁽²⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EYVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

LIITE

Koodi	Tavarankuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
1.10	Uudet perunat 0701 90 50	45,90	341,74	423,32	30,58
1.30	Kepasipuli (ei kuitenkaan istukassipulit) 0703 10 19	40,96	304,96	377,75	27,29
1.40	Valkosipuli 0703 20 00	137,07	1 020,55	1 264,17	91,33
1.50	Purjosipuli ex 0703 90 00	66,37	494,17	612,14	44,22
1.80	Valko- ja punakaali 0704 90 10	97,85	728,57	902,49	65,20
1.90	Parsakaali (<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef var. <i>italica</i> Plenck) ex 0704 90 90	61,43	457,39	566,58	40,93
1.100	Kiinankaali ex 0704 90 90	49,54	368,86	456,91	33,01
1.130	Porkkanat ex 0706 10 00	33,21	247,27	306,30	22,13
1.140	Retiisit ja retikat ex 0706 90 90	71,58	532,96	660,19	47,69
1.160	Herneet (<i>Pisum sativum</i>) 0708 10 00	319,56	2 379,32	2 947,30	212,92
1.170	Pavut:				
1.170.1	— Pavut (<i>Vigna</i> - ja <i>Phaseolus</i> -suvun lajit) ex 0708 20 00	135,40	1 008,13	1 248,79	90,22
1.170.2	— Pavut (<i>Phaseolus</i> -suvun lajit, <i>vulgaris</i> var. <i>Compressus</i> Savi) ex 0708 20 00	176,06	1 310,85	1 623,77	117,31
1.200	Parsa:				
1.200.1	— vihreä ex 0709 20 00	283,47	2 110,63	2 614,47	188,88
1.200.2	— muu ex 0709 20 00	500,68	3 727,91	4 617,82	333,60
1.210	Munakoisot 0709 30 00	188,64	1 404,56	1 739,85	125,69
1.220	Ruotiselleri eli lehtiselleri (<i>Apium graveolens</i> L., var. <i>dulce</i> (Mill.) Pers.) ex 0709 40 00	63,39	472,01	584,69	42,24
1.230	Kanttarelli 0709 59 10	994,91	7 407,80	9 176,15	662,91
1.240	Makeat ja miedot paprikat 0709 60 10	224,94	1 674,86	2 074,67	149,88
1.270	Bataatit, tuoreina, kokonaisina, ihmisravinnoksi tarkoitettuina 0714 20 10	124,32	925,67	1 146,64	82,84
2.30	Tuoreet ananakset ex 0804 30 00	92,32	687,37	851,45	61,51

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
2.40	Tuoreet avokadot ex 0804 40 00	161,20	1 200,23	1 486,74	107,41
2.50	Tuoreet guavat ja mangot ex 0804 50 00	—	—	—	—
2.60	Makeat appelsiinit, tuoreet:				
2.60.1	— veri- ja puoliveriappelsiinit 0805 10 10	—	—	—	—
2.60.2	— Navels, Navelines, Navelates, Salustianas, Vernas, Valencia lates, Maltese, Shamoutis, Ovalis, Trovita ja Hamlins 0805 10 30	—	—	—	—
2.60.3	— muut 0805 10 50	—	—	—	—
2.70	Tuoreet mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); tuoreet klementtiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit:				
2.70.1	— klementtiinit ex 0805 20 10	113,94	848,40	1 050,92	75,92
2.70.2	— monrealit (monreales) ja satsumat ex 0805 20 30	187,19	1 393,73	1 726,43	124,72
2.70.3	— mandariinit ja wilkingit ex 0805 20 50	62,79	467,52	579,13	41,84
2.70.4	— tangeriinit ja muut ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	74,05	551,38	683,00	49,34
2.85	Tuoreet limetit (<i>Citrus aurantifolia</i> , <i>Citrus latifolia</i>) 0805 50 90	100,27	746,55	924,76	66,81
2.90	Greipit, tuoreet:				
2.90.1	— valkoinen ex 0805 40 00	49,74	370,35	458,76	33,14
2.90.2	— vaaleanpunainen ex 0805 40 00	54,29	404,24	500,74	36,17
2.100	Syötäväiksi tarkoitettut viinirypäleet 0806 10 10	125,91	937,48	1 161,27	83,89
2.110	Vesimelonit 0807 11 00	55,71	414,80	513,82	37,12
2.120	Melonit (muut kuin vesimeloni):				
2.120.1	— marillo, Cuper, Honey Dew (myös Cantalene), Onteniente, Piel de Sapo (myös Verde Liso), Rochet, Tendral, Futuro ex 0807 19 00	63,74	474,59	587,88	42,47
2.120.2	— muut ex 0807 19 00	131,45	978,71	1 212,34	87,58
2.140	Päärynät:				
2.140.1	— Nipponinpäärynät eli "nashit" (<i>Pyrus pyrifolia</i>), Nipponinpäärynät eli "ya" (<i>Pyrus bretschneideri</i>) ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.140.2	— Muut ex 0808 20 50	—	—	—	—
2.150	Aprikoosit ex 0809 10 00	608,11	4 527,80	5 608,66	405,18
2.160	Kirsikat 0809 20 95 0809 20 05	338,62	2 521,26	3 123,13	225,62

Koodi	Tavaran kuvaus	Yksikköarvojen määrä 100:aa nettokilogrammaa kohti			
	Laji, lajike, CN-koodi	EUR	DKK	SEK	GBP
2.170	Persikat 0809 30 90	136,94	1 019,64	1 263,04	91,25
2.180	Nektariinit ex 0809 30 10	114,51	852,64	1 056,18	76,30
2.190	Luumut 0809 40 05	93,67	697,41	863,89	62,41
2.200	Mansikat 0810 10 00	116,78	869,54	1 077,11	77,81
2.205	Vadelmat 0810 20 10	304,95	2 270,57	2 812,58	203,19
2.210	Mustikat (<i>Vaccinium myrtillus</i> -lajin hedelmät) 0810 40 30	1 278,15	9 516,74	11 788,53	851,63
2.220	Kiivit (<i>Actinidia chinensis</i> Planch.) 0810 50 00	145,75	1 085,21	1 344,27	97,11
2.230	Granaattiomenat ex 0810 90 95	315,50	2 349,12	2 909,89	210,22
2.240	Kakiluumut eli persimonit (myös saronhedelmät) ex 0810 90 95	283,21	2 108,70	2 612,07	188,70
2.250	Litsit ex 0810 90 30	—	—	—	—

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 651/2004,
annettu 6 päivänä huhtikuuta 2004,
Belgian lipun alla purjehtivien alusten kielikampelan kalastuksen lopettamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽¹⁾, ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla pyyntirajoitukset ovat tarpeen, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2004 19 päivänä joulukuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2287/2003 ⁽²⁾, säädetään kielikampelakiintiöistä vuodeksi 2004.
- (2) Kiintiöiden alaisten kalakantojen saaliiden määrällisistä rajoituksista annettujen säännösten noudattamisen turvaamiseksi komission on tarpeen vahvistaa päivämäärä, johon mennessä jäsenvaltion lipun alla purjehtivien alusten katsotaan täyttäneen kiintiönsä.
- (3) Komissiolle toimitettujen tietojen mukaan Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit ICES-alueen VII h, j ja k vesillä ovat täyttäneet vuodeksi 2004 myönnetyn kiintiön.

neet vuodeksi 2004 myönnetyn kiintiön. Belgia on kieltänyt tämän kannan kalastuksen 20 päivästä maaliskuuta 2004 alkaen. Sen vuoksi on tarpeen noudattaa tätä päivämäärää,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Belgian lipun alla purjehtivien tai Belgiassa rekisteröityjen alusten kielikampelasaaliit ICES-alueen VII h, j ja k vesillä ovat täyttäneet Belgialle vuodeksi 2004 myönnetyn kiintiön.

Kielletään Belgian lipun alla purjehtivilta tai Belgiassa rekisteröidyiltä aluksilta kielikampelan kalastus ICES-alueen VII h, j ja k vesillä sekä edellä mainittujen alusten tämän asetuksen ensimmäisen soveltamispäivän jälkeen pyytämän kyseisen kannan hallussa pitäminen aluksessa sekä sen uudelleenlastaus ja purku.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 20 päivästä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastuksen pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1954/2003 (EUVL L 289, 7.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 344, 31.12.2003, s. 1.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 652/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****AKT-maista peräisin olevan raa'an ruokosokerin tuonnissa sovellettavan etuuskohteluun oikeuttavan tariffikiintiön avaamisesta puhdistamoiden hankintatarpeisiin 1 päivän maaliskuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisenä aikana annetun asetuksen (EY) N:o 362/2004 oikaisemisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 39 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 362/2004 ⁽²⁾ on virhe kyseisellä asetuksella avatun kiintiön järjestysnumeron osalta. Se poikkeaa eräissä tariffikiintiöissä tai etuuskohdutusopimusten mukaisesti tapahtuvaa ruokosokerin tuontia koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä markkinointivuosiksi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 sekä asetusten (EY) N:o 1464/95 ja (EY) N:o 779/96 muuttamisesta 30 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1159/2003 ⁽³⁾ 16 artiklan toisessa kohdassa kaikille etuuskohteluun oikeutaville sokerikiintiöille markkinointivuosiksi 2003/2004, 2004/2005 ja 2005/2006 säädetyistä järjestysnumerosta.

- (2) Tämän vuoksi olisi oikaistava asetus (EY) N:o 362/2004 ja poistettava siitä viittaus järjestysnumeroon kyseisen asetuksen soveltamispäivästä alkaen.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Poistetaan asetuksen (EY) N:o 362/2004 1 artiklan toinen kohta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 39/2004 (EUVL L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EUVL L 63, 28.2.2004, s. 18.

⁽³⁾ EUVL L 162, 1.7.2003, s. 25. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 96/2004 (EUVL L 15, 22.1.2004, s. 3).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 653/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
tarjouskilpailun nro EY 51/2004 avaamisesta viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin
myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 33 artiklan,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

sekä katsoo seuraavaa:

Järjestetään tarjouskilpailu nro 51/2004 EY viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin. Alkoholi on peräisin asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27, 28 ja 30 artiklassa tarkoitetuista tislauksista, ja se on Ranskan interventioelimen hallussa.

Myytävä määrä on 100 000 hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia. Sammioiden numerot ja varastointipaikat sekä kussakin sammiossa olevan 100 tilavuusprosentin alkoholin määrät ilmoitetaan liitteessä.

2 artikla

(2) Asetuksen (EY) N:o 1623/2000 80 artiklan mukaisesti olisi järjestettävä tarjouskilpailuja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin, jotta yhteisön viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin varastot pienentyisivät ja jotta yhteisössä voitaisiin toteuttaa pienimuotoisia teollisuushankkeita tai jalostaa teollisiin tarkoituksiin vietäväksi tarkoitettuja tavaroita. Jäsenvaltioiden varastoima viininvalmistuksesta peräisin oleva alkoholi muodostuu määristä, jotka on saatu viinikaupan yhteisestä järjestämisestä asetuksen (EY) N:o 1493/1999 27, 28 ja 30 artiklassa tarkoitetuista tislauksista.

Myynti tapahtuu asetuksen (EY) N:o 1623/2000 79, 81, 82, 83, 84, 85, 95, 96, 97, 100 ja 101 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 2799/98 2 artiklan mukaisesti.

3 artikla

(3) Myyntihinnat ja vakuudet on ilmoitettava ja maksut suoritettava euroina 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽³⁾ mukaisesti.

1. Tarjoukset on jätettävä kyseisen alkoholin hallussaan pitävälle interventioelimelle, joka on

Onivins-Libourne, Délégation nationale
17, avenue de la Ballastière,
boîte postale 231
F-33505 Libourne Cedex
Puhelin: (33-5) 57 55 20 00
teleksi 57 20 25
Faksi: (33-5) 57 55 20 59

(4) On aiheellista vahvistaa tarjousten vähimmäishinnat jaoteltuina loppukäyttöloukan mukaan.

tai lähetettävä mainitun interventioelimen osoitteeseen kirjattuna kirjeenä.

⁽¹⁾ EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1795/2003 (EUVL L 262, 14.10.2003, s. 13).

⁽²⁾ EYVL L 194, 31.7.2000, s. 45. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1710/2003 (EUVL L 243, 27.9.2003, s. 98).

⁽³⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

2. Tarjoukset on toimitettava suljetussa kirjekuoressa, jonka päällä on merkintä "Soumission-adjudication en vue de nouvelles utilisations industrielles, n° 51/2004 CE" (Tarjous — uusiin teollisiin käyttötarkoituksiin liittyvä tarjouskilpailu nro 51/2004 EY) ja joka on toisessa, kyseiselle interventioelimelle osoitetussa kirjekuoressa.

3. Tarjousten on oltava kyseisellä interventioelimellä viimeistään 28 päivänä huhtikuuta 2004 kello 12.00 (Brysselin aikaa).

4. Jokaisen tarjouksen mukana on oltava todiste siitä, että kyseisen alkoholin hallussaan pitävälle interventioelimelle on annettu osallistumisvakuus, joka on 4 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

4 artikla

Tarjousten vähimmäishinta on 6,80 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu leivontahiivan valmistukseen; 26 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu vietäväksi tarkoitettujen amiinien ja kloraalien kaltaisten kemikaalien valmistukseen; 32 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu vietäväksi tarkoitetun kölninveden valmistukseen, ja 7,50 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, joka on tarkoitettu muihin teollisiin käyttötarkoituksiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

5 artikla

Näytteiden ottoa koskevat muodollisuudet on määritelly asetuksen (EY) N:o 1623/2000 98 artiklassa. Näytteiden hinta on 10 euroa litralta.

Interventioelimen on annettava kaikki tarvittavat myytävien alkoholien ominaisuuksia koskevat tiedot.

6 artikla

Suoritusvakuus on 30 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

7 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

TARJOUSKILPAILU NRO EY 51/2004 ALKOHOLIN MYYMISEKSI UUSIIN TEOLLISIIN KÄYTTÖTARKOITUKSIIN

Myytävän alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Soveltamispaikka	Sammioiden numerot	Määrä hehtolitroina 100 tilavuusprosentin alkoholia	Viittausasetuksen (EY) N:o 1493/1999 artiklaan	Alkohollityyppi	Alkoholi-pitoisuus tilavuusprosentteina
Ranska	Onivins-Longuefuye F-53200 Longuefuye	20	22 410	27	raaka	+ 92
		4	22 555	27	raaka	+ 92
		10	22 310	28	raaka	+ 92
		15	15 155	28	raaka	+ 92
	Onivins-Port La Nouvelle Av. Adolphe Turel, BP 62 F-11210 Port La Nouvelle	37	550	28	raaka	+ 92
		37	8 100	30	raaka	+ 92
		37	165	27	raaka	+ 92
		36	120	28	raaka	+ 92
		36	8 610	30	raaka	+ 92
		36	25	27	raaka	+ 92
	Yhteensä		100 000			

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 654/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****asetuksen (EY) N:o 144/2004 muuttamisesta pysyvän tarjouskilpailun, joka on avattu Ranskan interventioelimen hallussa olevan vehnän myymiseksi uudelleen sisämarkkinoilla, kattaman määrän osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 144/2004 ⁽²⁾ avataan pysyvä tarjouskilpailu Ranskan interventioelimen hallussa olevan 200 000 vehnätonnin myymiseksi uudelleen sisämarkkinoilla.
- (2) Nykyisessä markkinatilanteessa Ranskan interventioelimen hallussa olevat vehnämäärät, jotka saatetaan myyntiin yhteisön sisämarkkinoilla, olisi nostettava 367 308 tonniin.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 144/2004 seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan 1 kohdassa ilmaisu ”200 000 vehnätonnia” ilmaisulla ”367 308 vehnätonnia”.
- 2) Korvataan liitteen otsikossa ilmaisu ”200 000 vehnätonnia” ilmaisulla ”367 308 vehnätonnia”.

2 artiklaTämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 24, 29.1.2004, s. 36.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 655/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
asetuksen (EY) N:o 466/2001 muuttamisesta imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettujen elintarvik-
keiden nitraattipitoisuuden osalta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 315/93⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

on kuullut elintarvikealan tiedekomiteaa

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Komission asetuksessa (EY) N:o 466/2001⁽²⁾ asetetaan tietyille elintarvikkeissa oleville vieraille aineille enimmäismäärät; tämä koskee myös imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettuja elintarvikkeita, joista säädetään imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16 päivänä helmikuuta 1996 annetussa komission direktiivissä 96/5/EY⁽³⁾.

(2) Asetuksen (EY) N:o 466/2001 mukaisesti imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuissa elintarvikkeissa oleville vieraille aineille vahvistetaan omat enimmäismäärät 5 päivään huhtikuuta 2004 mennessä.

(3) Asetuksessa (EY) N:o 466/2001, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 563/2002⁽⁴⁾, vahvistetaan nitraatin enimmäismäärät tiettyjen vihannesten osalta elintarvikealan tiedekomitean annettua vuonna 1995 asiasta lausunnon. Kansanterveyden suojelemiseksi ja ottaen erityisesti huomioon sen, että nitraatteihin saattaa liittyä karsinogeenisten aineiden, kuten nitrosamiinien, muodostumista, nitraattipitoisuutta olisi laskettava niin alhaiseksi kuin on kohtuudella mahdollista.

(4) Imeväiset ja pikkulapset ovat muita herkempi väestöryhmä, jonka terveyden suojelemiseksi on aiheellista määrätä mahdollisimman alhainen enimmäismäärä, joka on saavutettavissa valikoimalla tarkasti viljapohjaisten valmisruokien ja muiden lastenruokien valmistuksessa käytettävät raaka-aineet.

(5) Komission direktiivissä 2002/63/EY⁽⁵⁾ vahvistetaan yhteisön näytteenottomenettelyt kasvi- ja eläinperäisten tuotteiden torjunta-ainejäämien virallisessa tarkastuksessa ja kumotaan direktiivi 79/700/ETY⁽⁶⁾. Direktiivin säännökset soveltuvat myös nitraatin viralliseen tarkastukseen liittyvään näytteenottoon.

(6) Asetusta (EY) N:o 466/2001 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(7) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 466/2001 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä lokakuuta 2004.

Asetusta ei sovelleta tuotteisiin, jotka on sovellettavien säännösten mukaisesti saatettu markkinoille ennen 1 päivää lokakuuta 2004. Elintarvikealan toimijan on todistettava, milloin tuotteet saatettiin markkinoille.

⁽¹⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 77, 16.3.2001, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 455/2004 (EUVL L 74, 12.3.2004, s. 11).

⁽³⁾ EYVL L 49, 28.2.1996, s. 17. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/13/EY (EUVL L 41, 14.12.2003, s. 33).

⁽⁴⁾ EYVL L 86, 3.4.2002, s. 5.

⁽⁵⁾ EYVL L 187, 16.7.2002, s. 30.

⁽⁶⁾ EYVL L 207, 15.8.1979, s. 26.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Lisätään liitteessä I olevaan otsikkokohtaan 1. Nitraatit seuraava 1.5 kohta:

Tuote	Enimmäismäärä (mg NO ₃ /kg)	Näytteenottomenetelmä	Vertailumenetelmä
"1.5. Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettut lastenruoat ja viljapohjaiset valmisruoat ⁽¹⁾ ⁽²⁾	200	komission direktiivin 2002/63/EY (kasviperäisiä jalostettuja elintarvikkeita ja eläinperäisiä jalostettuja elintarvikkeita koskevat säännökset)	

⁽¹⁾ Imeväisille ja pikkulapsille tarkoitettut lastenruoat ja viljapohjaiset valmisruoat sellaisina kuin ne määritellään imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuista viljapohjaisista valmisruoista ja muista lastenruoista 16 päivänä helmikuuta 1996 annetun komission direktiivin 96/5/EY 1 artiklassa. Enimmäismäärät annetaan nautintavalmiista tai valmistajan ohjeiden mukaan nautintavalmiiksi saatettavista tuotteista.

⁽²⁾ Komissio tarkastelee imeväisille ja pikkulapsille tarkoitetuissa elintarvikkeissa olevia nitraattien enimmäismääriä 1 päivään huhtikuuta 2006 mennessä ottaen huomioon tieteellisen ja teknisen tietämyksen edistymisen. "

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 656/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****kulttuuriesineiden viennistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3911/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen (ETY) N:o 752/93 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artiklaottaa huomioon kulttuuriesineiden viennistä 9 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3911/92⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut kulttuuriesineitä käsittelevää neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kulttuuriesineiden viennistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3911/92 soveltamista koskevista säännöksistä 30 päivänä maaliskuuta 1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 752/93⁽²⁾ vahvistettiin tavallisten vientilupien malli, jota sovelletaan asetuksen (EY) N:o 3911/92 liitteessä määriteltyihin kulttuuriesineiden luokkiin. Tämä lomake ei ole kaupallisia asiakirjoja koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien mallilomakkeen mukainen ja aiheuttaa tiettyjä käytännön soveltamisongelmia.
- (2) Siksi on aiheellista vahvistaa uusi mallilomake, joka on kaupallisia asiakirjoja koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien mallilomakkeen mukainen. Samoin on aiheellista liittää lomakkeeseen selittäviä huomautuksia, jotta asianomaiset voivat täyttää sen yhdenmukaisesti ja oikein.
- (3) Asetuksessa (ETY) N:o 752/93 säädetään, että lomake on täytettävä mekaanista tai elektronista välinettä käyttäen tai käsin. Hallinnollisen työn vähentämiseksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta luoda asiakirja sähköisesti niitä jäsenvaltioita varten, jotka haluavat hyödyntää tätä mahdollisuutta ja joilla on käytössään tarvittavat tekniset välineet.
- (4) Jotta voidaan varmistaa, että luvan antava viranomainen saa lomakkeen numerolla 3 merkityn kappaleen, on suotavaa säätää siitä, että tullitoimipaikka, jonka kautta lähetyksen viedään yhteisön tullialueelta, palauttaa kappaleen suoraan kyseiselle viranomaiselle, sen sijaan että kappale palautettaisiin viejälle tai tämän edustajalle, kuten nykyisissä säännöksissä edellytetään.

- (5) Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 752/93 on muutettava,

2 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 752/93 seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
 ”3. Lomake painetaan tai luodaan sähköisesti ja täytetään jollakin luvan antavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten määräämällä yhteisön virallisella kielellä.”
- 2) Korvataan 6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
 ”1. Hakijan on täytettävä hakemuksen ja muiden kappaleiden 1, 3, 6—21, 24 sekä tarvittaessa 25 kohta, lukuun ottamatta kohtaa tai kohtia, joiden esittäminen on sallittu.”
- 3) Korvataan 8 artikla seuraavasti:
 - a) Korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:
 ”1. Vienti-ilmoituksen vastaanottava toimivaltainen tullitoimipaikka varmistaa, että vienti-ilmoituksessa tai tarpeen mukaan ATA-carnet'ssa oleva selvitys vastaa vientiluvassa olevaa selvitystä ja että vienti-ilmoituksen 44 kohdassa tai ATA-carnet'n kannassa on viittaus vientilupaan.”
 - b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:
 ”2. Täytettyään numeroilla 2 ja 3 merkittyjen kappaleiden 23 kohdan vienti-ilmoituksen vastaanottava toimivaltainen tullitoimipaikka palauttaa luvanvaltajan kappaleen tavaranhaltijalle tai tämän edustajalle.”
 - c) Korvataan 3 kohdan viimeinen virke seuraavasti:
 ”Tullitoimipaikka varustaa kyseisen kappaleen 26 kohdan leimallaan ja palauttaa kappaleen luvan antaneelle viranomaiselle.”
- 4) Korvataan 16 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:
 ”3. Hakemuslomake on painettava tai luotava sähköisesti yhdellä tai useammalla yhteisön virallisella kielellä.”
- 5) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

3 artikla

Kesäkuun 30 päivään 2004 saakka myönnettyt vientiluvat ovat voimassa 30 päivään kesäkuuta 2005.

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2004.

⁽¹⁾ EYVL L 395, 31.12.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 77, 31.3.1993, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1526/98 (EYVL L 201, 17.7.1998, s. 47).

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
Frederik BOLKESTEIN
Komission jäsen

LIITE

"LIITE I

TAVALLISTEN VIENTILUPIEN MALLI

1	HAKEMUS	1 Hakija (nimi ja osoite)		2 Vientilupa	
				Numero	
				Viimeinen voimassaolopäivä	
		3 Vastaanottaja (osoite ja määrämaa)		4	
				LOPULLINEN VÄLIAIKAINEN	
		Viimeinen jälleentuontipäivä		5 Lupaviranomainen (nimi, osoite ja jäsenvaltio)	
		6 Hakijan edustaja (nimi ja osoite)			
		7 Esineen (esineiden) omistaja (nimi ja osoite)		8 Asetuksen (ETY) N:o 3911/92 liitteen mukainen kuvaus	
				Kulttuuriesineen (-esineiden) luokka	
1		9 Kulttuuriesineen (-esineiden) kuvaus		10 CN-koodi	
				11 Määrä	
				12 Arvo kansallisena valuuttana	
		(Jollei tämä tila ole riittävä, voidaan mukaan liittää yksi tai useampi lisälehti kolmena kappaleena, joihin on sisällytettävä 9—20 kohdassa esitetyt tiedot)			
		13 Kulttuuriesineen (-esineiden) maastaviennin tarkoitus/Syy, jonka vuoksi lupa pyydetään			
		Huomioon otettavat tunnistamisperusteet			
		14 Nimi tai aihe			
15 Mitat		16 Valmistusaika	17 Muut tunnusmerkit		
18 Liitteenä olevat asiakirjat/erityisesti tunnistamisohjeet		19 Tekijä, aikakausi, työpaja ja/tai tyyli			
Valokuva (värikuva) Luettelo Sinetit		Kirjaluettelo Museo- tai näyttelyluettelo Todisteet kulttuuriesineen arvosta		20 Materiaali ja työskentelymenetelmä	
21 Hakemus		22 Lupaviranomaisen allekirjoitus ja leima			
Haen vientilupaa edellä kuvaillulle kulttuuriesineelle ja vakuutan hyvässä uskossa, että tässä hakemuksessa annetut tiedot ja kaikki asiakirjat ovat oikeat.					
Paikka ja aika		Allekirjoitus		Paikka ja aika	
		Allekirjoittajan asema ja nimi			

1	24 Kulttuuriesineen (-esineiden) valokuva
	(minimum 9 cm x 12 cm)
HAKEMUS	
1	
(Vahvistettava lupaviranomaisen allekirjoituksella ja leimalla)	
25 Lisälehdet	
Tämän lomakkeen liitteenä on lisälehteä	
Huomautus: Toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti suljettava viivalla 9 kohdassa ja mukaan liitetyissä lisälehdissä oleva käyttämätön tila.	

EUROOPAN YHTEISÖ

KULTTUURIESINEET

2	LUVANHALTIJAN KAPPALE	1 Hakija (nimi ja osoite)	2 Vientilupa	
		☐	Numero	
			Viimeinen voimassaolopäivä	
		3 Vastaanottaja (osoite ja määrämaa)	4	
			☐ LOPULLINEN ☐ VÄLIAIKAINEN	
		6 Hakijan edustaja (nimi ja osoite)	7 Esineen (esineiden) omistaja (nimi ja osoite)	
		8 Asetuksen (ETY) N:o 3911/92 liitteen mukainen kuvaus Kulttuuriesineen (-esineiden) luokka	5 Lupaviranomainen (nimi, osoite ja jäsenvaltio)	
2		9 Kulttuuriesineen (-esineiden) kuvaus		10 CN-koodi
				11 Määrä
				12 Arvo kansallisena valuuttana
		(Jollei tämä tila ole riittävä, voidaan mukaan liittää yksi tai useampi lisälehti kolmena kappaleena, joihin on sisällytettävä 9—20 kohdassa esitetyt tiedot)		
		13 Kulttuuriesineen (-esineiden) maastaviennin tarkoitus/Syy, jonka vuoksi lupa pyydetään		
		Huomioon otettavat tunnistamisperusteet		
		14 Nimi tai aihe		
		15 Mitat	16 Valmistusaika	17 Muut tunnusmerkit
		18 Liitteenä olevat asiakirjat/erityisesti tunnistamishojheet		19 Tekijä, aikakausi, työpaja ja/tai tyyli
		☐ Valokuva (värikuva) ☐ Kirjaluettelo ☐ Luettelo ☐ Museo- tai näyttelyluettelo ☐ Sinetit ☐ Todisteet kulttuuriesineen arvosta		20 Materiaali ja työskentelymenetelmä
		23 VIENTITULLITOIMIPAIKAN VAHVISTUS		22 Lupaviranomaisen allekirjoitus ja leima
		Allekirjoitus ja leima Tullitoimipaikka Jäsenvaltio vienti-ilmoitus numero Päiväys		Paikka ja aika

2	24 Kulttuuriesineen (-esineiden) valokuva
	(min. 9 cm x 12 cm)
LUVANHALTIJAN KAPPALE	
2	
(Vahvistettava lupaviranomaisen allekirjoituksella ja leimalla)	
25 Lisälehdet Tämän lomakkeen liitteenä on lisälehteä Huomautus: Toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti suljettava viivalla 9 kohdassa ja mukaan liitetyissä lisälehdissä oleva käyttämätön tila.	
26 Poistumistullitoimipaikka Leima:	

3	LUVAN ANTANEELLE VIRANOMAISELLE PALAUTETTAVA KAPPALE	1 Hakija (nimi ja osoite)	2 Vientilupa	
			Numero	
			Viimeinen voimassaolopäivä	
		3 Vastaanottaja (osoite ja määrämaa)	4	
			LOPULLINEN VÄLIAIKAINEN	
			Viimeinen jälleentuontipäivä	
		6 Hakijan edustaja (nimi ja osoite)	7 Esineen (esineiden) omistaja (nimi ja osoite)	
		8 Asetuksen (ETY) N:o 3911/92 liitteen mukainen kuvaus Kulttuuriesineen (-esineiden) luokka	5 Lupaviranomainen (nimi, osoite ja jäsenvaltio)	
9 Kulttuuriesineen (-esineiden) kuvaus	10 CN-koodi			
3		11 Määrä		
		12 Arvo kansallisena valuuttana		
(Jollei tämä tila ole riittävä, voidaan mukaan liittää yksi tai useampi lisälehti kolmena kappaleena, joihin on sisällytettävä 9—20 kohdassa esitetyt tiedot)				
13 Kulttuuriesineen (-esineiden) maastaviennin tarkoitus/Syy, jonka vuoksi lupa pyydetään				
Huomioon otettavat tunnistamisperusteet				
14 Nimi tai aihe				
15 Mitat		16 Valmistusaika		
		17 Muut tunnusmerkit		
18 Liitteenä olevat asiakirjat/erityisesti tunnistamisohjeet		19 Tekijä, aikakausi, työpaja ja/tai tyyli		
Valokuva (värikuva) Luettelo Sinetit Kirjaluettelo Museo- tai näyttelyluettelo Todisteet kulttuuriesineen arvosta				
		20 Materiaali ja työskentelymenetelmä		
23 VIENTITULLITOIMIPAIKAN VAHVISTUS		22 Lupaviranomaisen allekirjoitus ja leima		
Allekirjoitus ja leima				
Tullitoimipaikka				
Jäsenvaltio				
vienti-ilmoitus numero				
Päiväys		Paikka ja aika		

3	24 Kulttuuriesineen (-esineiden) valokuva
	(min. 9 cm x 12 cm)
LUVAN ANTANEELLE VIRANOMAISELLE PALAUTETTAVA KAPPALE	
3	
(Vahvistettava lupaviranomaisen allekirjoituksella ja leimalla)	
25 Lisälehdet	
Tämän lomakkeen liitteenä on lisälehteä	
Huomautus: Toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti suljettava viivalla 9 kohdassa ja mukaan liitetyissä lisälehdissä oleva käyttämätön tila.	
26 Poistumistullitoimipaikka	
Leima:	

SELITTÄVÄT HUOMAUTUKSET

1. Yleistä

- 1.1 Jäsenvaltioiden kulttuuriomaisuuden suojelemiseksi on kulttuuriesineiden vientiin saatava lupa, kuten 9. joulukuuta 1992 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3911/92 edellytetään.

Komission 30. maaliskuuta 1993 antamassa asetuksessa (ETY) N:o 752/93 esitetään kulttuuriesineiden tavallisten vientilupien antamisessa käytettävä lomake. Sen avulla pyritään varmistamaan kulttuuriesineiden viennin yhtenäinen valvonta yhteisön ulkorajoilla.

Komission 16. heinäkuuta 1998 antamassa asetuksessa (EY) N:o 1526/98 puolestaan säädetään kahdesta muuntyyppisestä vientiluvasta, joita ovat:

- erityiset avoimet vientiluvat; nämä luvat on tarkoitettu annettavaksi yksittäisiä kulttuuriesineitä varten, joita mahdollisesti viedään yhteisöstä tilapäisesti toistuvasti käytettäväksi tai näytteille pantavaksi yhteisön ulkopuolisessa maassa,
- yleiset avoimet vientiluvat; nämä luvat on tarkoitettu annettavaksi museoille tai muille laitoksille sellaisten niiden pysyvään kokoelmaan kuuluvien kulttuuriesineiden tilapäistä vientiä varten, joita mahdollisesti viedään yhteisöstä tilapäisesti toistuvasti näytteille pantavaksi yhteisön ulkopuolisessa maassa.

- 1.2 Tavallisten vientilupien antamisessa käytettävä lomake täytetään kolmena kappaleena selvästi ja siten, ettei teksti kulu pois, mielellään mekaanista tai sähköistä välinettä käyttäen. Jos ne täytetään käsin, tulee käyttää mustetta ja painokirjaimia. Missään tapauksessa niissä ei saa olla raaputtamalla, päällekirjoittamalla tai muulla tavalla tehtyjä muutoksia.

- 1.3 Käyttämätön ruutu on viivattava siten, ettei siihen voida lisätä mitään.

Kappaleet tunnistetaan niiden numeroista ja tarkoituksesta, jotka näkyvät sivun vasemmassa laidassa. Kappaleet asetetaan seuraavaan järjestykseen:

- kappale nro 1 on hakemus, joka jää vientiluvan antavalle viranomaiselle (kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava tämä viranomainen); mahdolliseen täydentävään luettelointiin tulee käyttää kappaletta nro 1 tarpeen mukaan. Vientiluvan antavien toimivaltaisten viranomaisten on määritettävä, annetaanko yksi tai useampi vientilupa,
- kappale nro 2 esitetään vientitullitoimipaikassa ja vahvistetaan toimipaikan leimalla; se jää vientiluvan hakijalle,
- kappale nro 3 esitetään vientitullitoimipaikassa, ja se on lähetettävä lopuksi yhdessä lähetyksen kanssa siihen yhteisön tullitoimipaikkaan, jonka kautta esine viedään yhteisön alueelta. Annettuaan hyväksyntänsä poistumistullitoimipaikka palauttaa kappaleen nro 3 takaisin vientiluvan antaneelle viranomaiselle.

2. HAKEMUKSEN RUUDUT

Ruutu 1: Hakija: Ilmoitetaan nimi tai toiminimi sekä asuin- tai toimipaikan täydellinen osoite.

Ruutu 2: Vientilupa: Toimivaltainen viranomainen täyttää.

Ruutu 3: Vastaanottaja: Ilmoitetaan vastaanottajan nimi ja täydellinen osoite sekä yhteisön ulkopuolinen maa, jonne esine viedään lopullisesti tai väliaikaisesti.

Ruutu 4: Ilmoitettava, onko vienti lopullinen vai väliaikainen.

Ruutu 5: Lupaviranomainen: Ilmoitetaan toimivaltainen viranomainen ja luvan antava jäsenvaltio.

Ruutu 6: Hakijan edustaja: Ilmoitetaan vain, jos hakija käyttää valtuutettua edustajaa.

Ruutu 7: Esineen (esineiden) omistaja (nimi ja osoite): Ilmoitetaan nimi ja osoite.

Ruutu 8: Asetuksen (ETY) N:o 3911/92 liitteen mukainen kuvaus. Kulttuuriesineen/-esineiden luokka: esineet luokitellaan luokkiin 1—14. Ilmoitetaan ainoastaan esinettä vastaava numero.

Ruutu 9: Kulttuuriesineen (-esineiden) kuvaus: Täsmennetään, mistä esineestä on kyse (esimerkiksi maalaus, patsas, korkokuva, filmien negatiivimatriisi tai positiivikopio, irtaimisto ja esineet, soittimet) ja kuvataan esine objektiivisella tavalla.

- Luokkaan 12 kuuluvat esineet: täsmennetään kokoelmatyyppi ja/tai maantieteellinen alkuperä.
- Luonnontieteelliset kokoelmat ja kokoelmaesineet: ilmoitetaan tieteellinen nimi.
- Arkeologisten materiaalien kokoelmat, joihin kuuluu suuret määrät esineitä: riittää yleinen kuvaus, johon olisi lisättävä tieteellisen tai arkeologisen laitoksen tai elimen antama todistus ja esineluettelo.

Jos lomakkeessa ei ole tarpeeksi tilaa kaikkien esineiden kuvaamiseen, hakijan on käytettävä tarvittava määrä lisäsivuja.

Ruutu 10: CN-koodi: Annetaan ohjeellisenä yhdistetyn nimikkeistön koodi.

Ruutu 11: Lukumäärä: Ilmoitetaan esineiden lukumäärä etenkin, jos ne muodostavat yhden kokonaisuuden.

Filmeistä ilmoitetaan filmirullien määrä, formaatti ja pituus.

Ruutu 12: Arvo kansallisena valuuttana: Ilmoitetaan esineen arvo kansallisena valuuttana.

Ruutu 13: Kulttuuriesineen (-esineiden) maastaviennin tarkoitus/Syy, jonka vuoksi lupa pyydetään: Ilmoitetaan, onko maasta vietävä esine myyty vai onko se tarkoitettu mahdolliseen myyntiin, näyttelyyn, asiantuntijalausuntoa, korjausta tai muuta tarkoitusta varten, ja onko se palautettava.

Ruutu 14: Nimi tai aihe: Jos teoksella ei ole tarkkaa nimeä, ilmoitetaan sen aihe kuvailemalla lyhyesti, mitä esine esittää, tai filmien kohdalla niiden aihe.

Ruudun 9 täyttäminen riittää tieteellisten välineiden tai muiden sellaisten esineiden kohdalla, joita ei voida määritellä.

Ruutu 15: Koko: Esineen tai esineiden ja niiden mahdollisen alustan koko (senttimetreissä).

Jos esine on erikoisen ja vaikeasti mitattavan muotoinen, sen mitat ilmoitetaan seuraavassa järjestyksessä: K × L × S (korkeus, leveys, syvyys).

Ruutu 16: Ajoitus: Jos teoksella ei ole tarkkaa valmistuspäivämäärää, ilmoitetaan vuosisata, vuosisadan osa (esim. 1. neljännes, 1. puolisko jne.) tai vuosituhat (koskee etenkin luokkia 1 tai 6).

Ilmoitetaan vuosi (myös likimääräinen, esim. 'noin vuonna 1890, 1950' jne.) antiikkiesineille, joille on asetettu aikaraja (yli 50 tai 100 vuotta vanhat tai 50—100 vuotta vanhat) ja joiden kohdalla ei riitä pelkkä vuosisadan ilmoittaminen.

Filmien kohdalla ilmoitetaan vuosikymmen tarkan päivämäärän puuttuessa.

Jos on kyse kokoelmista (arkistoista), ilmoitetaan niiden muodostamisen ääripäivämäärät.

Ruutu 17: Muut ominaisuudet: Ilmoitetaan esineestä kaikki muut sellaiset tiedot, joista voi olla hyötyä sen tunnistamisessa, esimerkiksi aiemmat historialliset vaiheet, toteutuksen olosuhteet, aiemmat omistukset, kuinka se on säilynyt tai entistetty, julkaisuluettelo, sähköinen merkintä tai koodi, jne.

Ruutu 18: Liiteasiakirjat/erityiset tunnistamista koskevat maininnat: Merkitään rastilla vastaavaan ruutuun.

Ruutu 19: Tekijä, aikakausi, työpaja ja/tai tyyli: Ilmoitetaan tekijä, jos se on tiedossa ja dokumentoituna. Jos on kyse yhteistyössä tehdyistä töistä tai jäljennöksistä, ilmoitetaan tekijät, joiden teosta on jäljitely, jos ne ovat tiedossa. Jos teoksen tekijäksi ilmoitetaan vain yksi henkilö, ilmoitetaan 'tekijänä...'.

Jos tekijää ei tiedetä, ilmoitetaan työpaja, koulukunta tai tyyli (esim. Velázquezin työpaja, venetsialainen koulukunta, Mingi-kausi, Ludvig XV:n tai viktoriaaninen tyyli).

Painetuista asiakirjoista ilmoitetaan kustantaja, julkaisupaikka ja -vuosi.

Ruutu 20: Materiaali tai valmistusmenetelmä: Suositellaan ilmoitettavan mahdollisimman tarkasti: ilmoitetaan käytetyt materiaalit ja täsmennetään käytetty tekniikka (esim. öljymaalaus, puupiirros, hiili- tai lyijykynäpiirros, vahasulatus, nitraattifilmit jne.).

Ruutu 21 (kappale 1): Hakemus: Hakijan tai hänen edustajansa on täytettävä, jolloin hakija todistaa hakemuksen ja liitteinä olevan tositeaineiston sisältämien tietojen oikeellisuuden.

Ruutu 22: Lupaviranomaisen allekirjoitus ja leima: Toimivaltainen viranomainen täyttää ja ilmoittaa paikan ja ajan luvan kaikissa kolmessa kappaleessa.

Ruutu 23 (kappaleet 2 ja 3): Vientitullitoimipaikan hyväksyntä: Tullitoimipaikka, jossa toimitus tapahtuu ja jossa vientilupa annetaan, täyttää.

Vientitullitoimipaikalla tarkoitetaan toimipaikkaa, jossa vienti-ilmoitus esitetään ja jossa vientimuodollisuudet suoritetaan.

Ruutu 24: Kulttuuriesineen (-esineiden) valokuva: värikuva (kooltaan vähintään 9 cm × 12 cm) kiinnitetään liimalla. Kolmiulotteisten esineiden tunnistamisen helpottamiseksi voidaan pyytää valokuva esineen eri puolilta.

Toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava valokuvan oikeellisuus allekirjoituksellaan ja lupaviranomaisen leimalla.

Toimivaltaiset viranomaiset saattavat mahdollisesti vaatia lisää valokuvia.

Ruutu 25: Lisäsivut: Ilmoitetaan mahdollisesti käytettyjen lisäsivujen lukumäärä.

Ruutu 26: (kappaleet 2 ja 3): Poistumistullitoimipaikka: Kyseinen toimipaikka täyttää.

Poistumistullitoimipaikalla tarkoitetaan viimeistä tullitoimipaikkaa ennen esineiden siirtymistä yhteisön tullialueelta.”

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 657/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon raakatimanttien kansainväliseen kauppaan sovellettavasta Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmästä 20 päivästä syyskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2368/2002⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 101/2004⁽²⁾, ja erityisesti sen 20 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2368/2002 20 artiklassa säädetään muutosten tekemisestä liitteessä II olevaan luetteloon Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottajista.
- (2) Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän puheenjohtaja esitti 1 päivänä huhtikuuta 2004 päivätyssä puheenjohtajan ilmoituksessa ajan tasalle saatetun luettelon

järjestelmän osanottajista. Luettelo saatettiin ajan tasalle lisäämällä siihen Singapore ja poistamalla Libanon. Tämän vuoksi liite II olisi muutettava vastaavasti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2368/2002 liite II tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
Christopher PATTEN
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 28.

⁽²⁾ EUVL L 15, 22.1.2004, s. 20.

LIITE

"LIITE II

Luettelo Kimberleyn prosessin sertifiointijärjestelmän osanottajista ja näiden nimeämistä toimivaltaisista viranomaisista, joihin viitataan 2, 3, 8, 9, 12, 17, 18, 19 ja 20 artiklassa

ANGOLA

Ministry of Geology and Mines
Rua Hochi Min
Luanda
Angola

ARMENIA

Department of Gemstones and Jewellery
Ministry of Trade and Economic Development
Yerevan
Armenia

AUSTRALIA

- Community Protection Section
Australian Customs Section
Customs House, 5 Constitution Avenue
Canberra ACT 2601
Australia
- Minerals Development Section
Department of Industry, Tourism and Resources
GPO Box 9839
Canberra ACT 2601
Australia

VALKO-VENÄJÄ

Department of Finance
Sovetskaja Str., 7
220010 Minsk
Republic of Belarus

BOTSWANA

Ministry of Minerals, Energy and Water Resources
PI Bag 0018
Gaborone
Botswana

BRASILIA

Ministry of Mines and Energy
Esplanada dos Ministérios - Bloco 'U' - 3º andar
70065-900 Brasilia-DF
Brasilia

BULGARIA

Ministry of Economy
Multilateral Trade and Economic Policy and Regional Cooperation
Directorate
12, Al. Batenberg str.
1000 Sofia
Bulgaria

KANADA

— Kansainväliset asiat:

Department of Foreign Affairs and International Trade
Peace Building and Human Security Division
Lester B Pearson Tower B — Room: B4-120
125 Sussex Drive Ottawa, Ontario K1A 0G2
Canada

— Kanadan KP-sertifikaatin malli:

Stewardship Division
International and Domestic Market Policy Division
Mineral and Metal Policy Branch
Minerals and Metals Sector
Natural Resources Canada
580 Booth Street, 10th Floor, Room: 10A6
Ottawa, Ontario Canada
K1A 0E4

— Yleiset tiedustelut:

Kimberley Process Office
Minerals and Metals Sector (MMS)
Natural Resources Canada (NRCan)
10th Floor, Area A-7
580 Booth Street
Ottawa, Ontario Canada
K1A 0E4

KESKI-AFRIKAN TASAVALTA

Independent Diamond Valuators (IDV)
Immeuble SOCIM, 2ème étage
BP 1613 Bangui
Central African Republic

KIINAN KANSANTASAVALTA

Department of Inspection and Quarantine Clearance
General Administration of Quality Supervision, Inspection and Quarantine (AQSIQ)
9 Madiandonglu
Haidian District, Beijing
People's Republic of China

HONGKONG, Kiinan kansantasavallan erityishallintoalue

Department of Trade and Industry
Hong Kong Special Administrative Region
Peoples Republic of China
Room 703, Trade and Industry Tower
700 Nathan Road
Kowloon
Hong Kong
China

KONGON DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

Centre d'évaluation, d'expertise et de certification (CEEC)
17th floor, BCDC Tower
30th June Avenue
Kinshasa
Democratic Republic of Congo

KONGON TASAVALTA

Directorate General of Mines and Geology
Brazzaville
Republic of Congo

NORSUNLUURANNIKKO

Ministry of Mines and Energy
BP V 91
Abidjan
Côte d'Ivoire

KROATIA

Ministry of Economy
Zagreb
Republic of Croatia

TŠEJIN TASAVALTA

Ministry of Finance
Letenska 15
Prague 1
Tšekin tasavalta

EUROOPAN YHTEISÖ

European Commission
DG External Relations A/2
B-1049 Bruxelles/Brussel

GHANA

Precious Minerals Marketing Company (Ltd)
Diamond House
Kinbu Road
PO Box M. 108
Accra
Ghana

GUINEA

Ministry of Mines and Geology
BP 2696
Conakry
Guinea

GUYANA

Geology and Mines Commission
P O Box 1028
Upper Brickdam
Stabroek
Georgetown
Guyana

UNKARI

Licensing and Administration Office of the Ministry of Economy and Transport
Margit krt. 85
1024 Budapest
Hungary

INTIA

The Gem & Jewellery Export Promotion Council
Diamond Plaza, 5th Floor 391-A, Fr D.B. Marg
Mumbai 400 004
India

ISRAEL

Ministry of Industry and Trade
P.O. Box 3007
52130 Ramat Gan
Israel

JAPANI

— United Nations Policy Division
Foreign Policy Bureau
Ministry of Foreign Affairs
2-11-1, Shibakoen Minato-ku
105-8519 Tokyo
Japan

— Mineral and Natural Resources Division
Agency for Natural Resources and Energy
Ministry of Economy, Trade and Industry
1-3-1 Kasumigaseki, Chiyoda-ku
100-8901 Tokyo
Japan

KOREAN TASAVALTA

— UN Division
Ministry of Foreign Affairs and Trade
Government Complex Building
77 Sejong-ro, Jongro-gu
Seoul
Korea

— Trade Policy Division
Ministry of Commerce, Industry and Enterprise
1 Joongang-dong, Kwacheon-City
Kyunggi-do
Korea

LAOSIN DEMOKRAATTINEN TASAVALTA

Department of Foreign Trade
Ministry of Commerce
Vientiane
Laos

LESOTHO

Commission of Mines and Geology
PO Box 750
Maseru 100
Lesotho

MALESIA

Ministry of International Trade and Industry
Blok 10
Komplek Kerajaan Jalan Duta
50622 Kuala Lumpur
Malaysia

MAURITIUS

Ministry of Commerce and Co-operatives
Import Division
2nd Floor, Anglo-Mauritius House
Intendance Street
Port Louis
Mauritius

NAMIBIA

Diamond Commission
Ministry of Mines and Energy
Private Bag 13297
Windhoek
Namibia

PUOLA

Ministry of Economy, Labour and Social Policy
Plac Trzech Krzyzy 3/5
00-507 Warsaw
Poland

ROMANIA

National Authority for Consumer Protection
Strada Georges Clemenceau Nr. 5, sectorul 1
Bucharest
Romania

VENÄJÄN FEDERAATIO

Gokhran of Russia
14, 1812 Goda St.
121170 Moscow
Russia

SIERRA LEONE

Ministry of Mineral Resources
Youyi Building
Brookfields
Freetown
Sierra Leone

SINGAPORE

Ministry of Trade and Industry
100 High Street
#0901, The Treasury
Singapore 179434

SLOVENIA

Ministry of Finance
Customs Office Ljubljana
Branch Airport Brnik
Zgornji Brnik 130 D
4210 Brnik Aerodrom
Republic of Slovenia

ETELÄ-AFRIKKA

South African Diamond Board
240 Commissioner Street
Johannesburg
South Africa

SRI LANKA

Trade Information Service
Sri Lanka Export Development Board
42 Nawam Mawatha
Colombo 2
Sri Lanka

SVEITSI

State Secretariat for Economic Affairs
Export Control Policy and Sanctions
Effingerstrasse 1
3003 Berne
Switzerland

TAIWANIN, PENGHUN, KINMENIN JA MATSUN ERILLINEN TULLI-
ALUE

Import and Export office
Licensing and Administration
Board of Foreign Trade
Taiwan

TANSANIA

Commission for Minerals
Ministry of Energy and Minerals
PO Box 2000
Dar es Salaam
Tanzania

THAIMAA

Ministry of Commerce
Department of Foreign Trade
44/100 Thanon Sanam Bin Nam-Nonthaburi
Muang District
Nonthaburi 11000
Thailand

TOGO

Directorate General — Mines and Geology
BP 356
216, Avenue Sarakawa
Lomé
Togo

UKRAINA

- Ministry of Finance
State Gemological Center
Degtyarivska St. 38-44
Kiev 04119
Ukraine
- International Department
Diamond Factory 'Kristall'
600 Letiya Street 21
21100 Vinnitsa
Ukraine

YHDISTYNEET ARABIEMIIRIKUNNAT

Dubai Metals and Commodities Centre
PO Box 63
Dubai
United Arab Emirates

AMERIKAN YHDYSVALLAT

U.S. Department of State
2201 C St., N.W.
Washington D.C.
United States of America

VENEZUELA

Ministry of Energy and Mines
Apartado Postal n° 61536 Chacao
Caracas 1006
Av. Libertadores, Edif. PDVSA, Pent House B
La Campina — Caracas
Venezuela

VIETNAM

Export-Import Management Department
Ministry of Trade of Vietnam
31 Trang Tien
Hanoi 10.000
Vietnam

ZIMBABWE

Principal Minerals Development Office
Ministry of Mines and Mining Development
Private Bag 7709, Causeway
Harare
Zimbabwe

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 658/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöönotosta tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilyk-
keiden (mandariinien, jne.) tuonnissa**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tuontiin sovellettavasta yhteisestä järjestelmästä ja asetuksen (EY) N:o 518/94 kumoamisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3285/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2474/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 ja 16 artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen kolmansien maiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä ja asetusten (ETY) N:o 1765/82, (ETY) N:o 1766/82 ja (ETY) N:o 3420/83 kumoamisesta 7 päivänä maaliskuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 519/94 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 427/2003 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 6 ja 15 artiklan,

on kuullut asetusten (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 4 artiklalla perustettua neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

1 MENETTELY

- (1) Espanjan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 20 päivänä kesäkuuta 2003, että tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien, jne.) tuonnin suuntaukset näyttivät osoittavan, että tarvitaan asetusten (EY) N:o 3285/94 ja (EY) N:o 519/94 mukaisia suojatoimenpiteitä, antoivat tietoja, jotka sisälsivät käytettävissä olevan, asetuksen (EY) N:o 3285/94 10 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 519/94 8 artiklassa määritetyn näytön, sekä pyysivät komissiota ottamaan käyttöön kyseisten asetusten mukaisia suojatoimenpiteitä.
- (2) Espanjan viranomaiset väittivät, että asianomaisen tuotteen tuonti oli äskettäin kasvanut huomattavasti ja nopeasti sekä absoluuttisesti mitattuna että suhteessa yhteisön tuotantoon ja kulutukseen. Lisäksi Espanjan viranomaiset väittivät, että Euroopan yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrän lisääntymisellä oli ollut kielteinen vaikutus yhteisön hintatasoon ja yhteisön tuottajien markkinaosuuteen ja niiden myymiin määriin, mikä aiheutti niille vakavaa vahinkoa. Espanjan viranomaiset kehottivat myös ottamaan kiireellisesti käyttöön yhteisön suojatoimenpiteet.
- (3) Komissio ilmoitti tilanteesta kaikille jäsenvaltioille, ja kuuli niitä tuonnin edellytyksistä, olosuhteista ja suuntauksista, vakavasta vahingosta tai sen uhasta sekä kyseisten yhteisön tuotteiden taloudellisen ja kaupallisen tilanteen eri näkökohdista.
- (4) Komissio pani 11 päivänä heinäkuuta 2003 vireille tutkimuksen tuotujen tuotteiden kanssa samankaltaisten tuotteiden tai niiden kanssa suoraan kilpailevien tuotteiden yhteisön tuottajille aiheuttamasta vakavasta vahingosta tai sen uhasta.
- (5) Alustavan tutkimuksen jälkeen komissio otti käyttöön 7 päivänä marraskuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1964/2003 ⁽⁵⁾ mukaiset väliaikaiset suojatoimenpiteet tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien, jne.) tuonnissa.

⁽¹⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 53.

⁽²⁾ EYVL L 286, 11.11.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 67, 10.3.1994, s. 89.

⁽⁴⁾ EUVL L 65, 8.3.2003, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 290, 8.11.2003, s. 3.

- (6) Komissio pani vireille asianomaista tuotetta koskevan täysimääräisen tutkimuksen ja ilmoitti virallisesti tutkimuksen vireillepanosta vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille sekä niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, vientimaiden edustajille ja yhteisön tuottajille.
- (7) Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat, yhteisön tuottajat ja tuojat esittivät kirjallisia huomautuksia. Kaikki asianomaiset osapuolet, jotka määrääjassa pyysivät saada tulla kuulluiksi ja jotka ilmoittivat, että menettelyn tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin ja osoittivat, että niiden kuulemiseen oli erityisiä syitä, saivat mahdollisuuden tulla kuulluiksi. Osapuolten suullisia ja kirjallisia huomautuksia tarkasteltiin, ja ne otettiin huomioon lopullisia päätelmiä tehtäessä. Komissio hankki ja todensi kaikki lopullista määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

2 TUTKIMUKSEN TULOKSET

2.1 TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TAI SUORAAN KILPAILEVA TUOTE

2.1.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (8) Tuote, jonka osalta komissiolle on ilmoitettu, että suuntaukset sen tuonnissa näyttävät osoittavan, että tarvitaan suojatoimenpiteitä, on tietyt mandariinivalmisteet tai -säilykkeet (mukaan luettuina tangeriinit ja satsumat), klementiinit, wilkingit ja niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit, lisättyä alkoholia sisältämättömät, lisättyä sokeria sisältävät, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.
- (9) Tarkasteltavana oleva tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 2008 30 55 ja 2008 30 75. Kyseiset CN-koodit koskevat tarkasteltavana olevaa tuotetta silloin, kun tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino on suurempi kuin 1 kg, ja silloin kun tuotetta lähinnä olevan pakkauksen nettopaino on enintään 1 kg.
- (10) Tutkimuksesta kävi ilmi, että tarkasteltavana olevaa tuotetta saadaan kuorimalla ja lohkomalla tiettyjä pieniä sitrushedelmiä (pääasiassa satsumia), jotka sen jälkeen säilötään sokerisiirappiin (14–16 prosenttia). Kuoriminen ja lohkominen voidaan suorittaa käsin tai koneella.
- (11) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotetaan eri painoisena sekä kuluttajamarkkinoille että ateriapalvelualalle ja elintarviketeollisuudelle. Suurin osa kuluttajamarkkinoille tarkoitetuista tuotteista on nettopainoltaan 312 g (175 g valutettuna), vaikka 850 g (480 g) painavan tuotteen osuus myynnistä on kasvussa. Ateriapalveluala ja elintarviketeollisuus käyttävät suurempia pakkauskokoja, erityisesti 2,65 kg (1 500g) ja 3,1 kg (1 700g) painavia pakkauksia; näistä 2,65 kg on suosituin koko.
- (12) Satsumia, klementiinejä ja muita pieniä sitrushedelmiä kutsutaan yleisesti yhteisellä nimellä 'mandariinit'. Useimmat näistä eri hedelmälajeista soveltuvat käytettäväksi tuoretuotteena tai mehuina tai säilykkeinä. Ne ovat samankaltaisia ja tuoreet mandariinit (mukaan luettuina tangeriinit ja satsumat), klementiinit, wilkingit ja niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit luokitellaan kaikki samaan kuusinumeroiseen CN-koodiin (0805 20).
- (13) Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ei ainoastaan säilöttyjä mandariineja vaan kaikkia säilöttyjä hedelmiä olisi kohdeltava yhtenä tarkasteltavana olevana tuotuna tuotteena.
- (14) Komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti, että säilöttyjen mandariinien ja muiden säilöttyjen hedelmien välillä on eroja. Muut hedelmäsäilykkeet valmistetaan tuoreista hedelmistä, joiden kuusinumeroiset yhdistetyn nimikkeistön koodit ovat erilaiset. Vaikka säilötty mandariinit ja muut säilötty hedelmät kuuluvat HS-koodiin 2008, siihen kuuluu myös muita erilaisia tuotteita. Sen vuoksi kuulumista HS-koodiin 2008 ei pidetä merkittävänä tekijänä. Vaikka erilaisilla hedelmäsäilykkeillä (sekä yhtä että useita hedelmälajeja sisältävillä) on joitakin samoja ominaisuuksia (esimerkiksi pitkä säilyvyysaika, säilöntä sokerisiirappiin tai hedelmämehuun), tuotteiden maku, koostumus, koko, muoto ja väri ovat erilaisia eikä niillä voida helposti korvata säilöttyjä mandariineja. Vaikka ne kaikki ovat elintarvikkeita, niiden pääasiallinen käyttötarkoitus on myös erilainen. Lisäksi kunkin tuotteen tuotantoprosessi on erilainen (riippuen siitä, onko hedelmät kuivattava, kuorittava, paloiteltava, viipaloitava tai lohkottava).

- (15) Väitettiin myös, että hedelmävalmisteet ja -säilykkeet sekä tuoreet hedelmät muodostavat yhden tarkasteltavana olevan tuodun tuotteen. Tämä väite hylättiin myös. Hedelmävalmisteet ja -säilykkeet luokitellaan eri neljännumeroiseen tariffikoodiin kuin tuoreet hedelmät. Tuoreita hedelmiä ei jalosteta ja niiden säilyvyys on rajallinen. Loppukäyttäjä yleensä pesee, kuorii, poistaa kivet, viipaloi, paloitelee tai muuten jalostaa tuoreet hedelmät. Niiden ominaisuuksien, kuten maku, koostumus, jne., katsotaan yleensä eroavan hedelmävalmisteista ja -säilykkeistä ja niiden käyttötarkoituksen katsotaan olevan erilainen.
- (16) Huolimatta siitä, että tarkasteltavana olevaa tuotetta voidaan valmistaa useista erilaisista pienistä sitruhedelmistä, sitä on eri laatua ja tuotetta lähinnä olevat pakkaukset ovat eri kokoisia, komission tutkimus osoittaa, että niillä kaikilla on samanlaiset tai samankaltaiset fyysiset ominaisuudet, käyttötarkoitukset ja sovellukset. Komissio määrittelee sen vuoksi, että tarkasteltavana oleva tuote muodostaa yhden tuotteen, joka luokitellaan edellä mainittuihin CN-koodeihin.

2.1.2 Samankaltaiset tai suoraan kilpailevat tuotteet

- (17) Komissio on tutkinut, onko yhteisön tuottajien tuottama tuote (jäljempänä 'samankaltainen tuote') samankaltainen kuin tarkasteltavana oleva tuontituote.
- (18) Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotetaan erilaatuisena ja siinä on yleensä enintään noin 10 prosenttia rikkoutuneita hedelmälohkoja (korkealaatuinen tuote). Muut ovat standardilaatua. Tietyt yhteistyössä toimineet viejät ja tuojat väittivät, että Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevat mandariinisäilykkeet olivat parempilaatuisia kuin EU:sta peräisin olevat tuotteet, koska ne kuorittiin käsin, ja että Kiinasta peräisin olevissa tuontituotteissa on yleensä vähemmän rikkoutuneita hedelmälohkoja. Vaikka suurin osa tuonnista on peräisin Kiinasta, tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen laadusta/havaitusta laadusta on olemassa ristiriitaista näyttöä ja kyseistä laatua koskevaa väitettä ei voitu vahvistaa:
- Yksi tuoja toi tarkasteltavana olevan tuotteen huippumerkkejä ja myös halvempaa merkkiä. Tarkastuksessa kävi ilmi, että vuonna 2002 tuoja osti hieman suuremman määrän tuotteen huippumerkkiä Espanjasta kuin Kiinasta ja toi kaikki merkiltään halvemmat tuotteet Kiinasta.
 - Tuotteensa laadun ja korkeiden hygieniastandardien varmistamiseksi yhteisön tuottajat ovat investoineet voimakkaasti laajoihin uudenaikaistamisohjelmiin ja niiden tuotantoprosessit ovat suuressa määrin automatisoituja. Yhteisön tuottajat huomauttivat, että johtuen huolesta, jota kuluttajat tuntevat tuotujen tuotteiden säilöntävaiheessa sovelletuista hygieniakontrolleista, joidenkin maiden kuluttajat suosivat yhteisön tuottajien tuottamia mandariinisäilykkeitä.
- (19) Näissä olosuhteissa komission päätelmänä on, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja yhteisön tuottajien tuottaman tuotteen todellisen laadun tai havaitun laadun välillä ei ole merkittävää eroa, vaikka niiden välillä on joitakin vähäisiä eroavaisuuksia.
- (20) Päätelmänsä perusteeksi komissio otti huomioon erityisesti seuraavat tutkimuksen tulokset:
- a) tuodun tuotteen ja yhteisön tuotteen kansainvälinen tariffiluokittelu eli kuusinumeroisen HS-koodi on sama. Lisäksi niiden fyysiset ominaisuudet, kuten maku, koko, muoto ja koostumus, ovat samat tai samankaltaiset. Joitain laatueroja oli, mutta kuluttajat eivät yleensä havainneet niitä. Lisäksi joistakin Euroopan markkinoilla myydyistä tuoduista tuotteista puuttuu merkintä alkuperästä, minkä vuoksi kuluttajien on vaikea erottaa EU:n tuotteita ja tuotuja tuotteita toisistaan;

- b) tuontituotetta ja yhteisön tuotetta myytiin samankaltaisia tai samanlaisia kaupan kanavia käyttäen ja hintatietoja oli helposti ostajien saatavilla, ja tarkasteltavana oleva tuote ja yhteisön tuottajien tuote kilpailivat pääasiassa hinnalla;
- c) tuontituotteella ja yhteisön tuotteella on kummallakin sama tai samankaltainen käyttötarkoitus, ja näin ollen ne olivat vaihtoehtoisia tuotteita ja helposti keskenään korvattavissa;
- d) kuluttajat pitivät tuotua tuotetta ja yhteisön tuotetta vaihtoehtoina tietyn kysynnän tyydyttämiseksi, joten tältä osin tiettyjen viejien ja tuojien mainitsemat erot olivat pelkästään vähäisiä vaihteluita.
- (21) Edellä sanotun perusteella komissio on päättänyt, että kannanotoissa väitetyistä tuotteen ominaisuuksien ja laadun eroista huolimatta tuontituote ja yhteisön tuote ovat 'samankaltaisia'.

2.2 YHTEISÖN TUOTTAJIEN MÄÄRITELMÄ

- (22) Tarkasteltavana olevan tuotteen koko yhteisön tuotanto oli noin 40 000 tonnia säilöntäkaudena 2002/2003. Kaikki yhteisön tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto tapahtui Espanjassa.
- (23) Yhteisön kahdeksan tuottajaa (säilykkeiden valmistajaa), jotka toimivat täysin yhteistyössä tutkimuksessa, ovat kaikki jäseniä järjestöissä, jotka kuuluvat Espanjan hedelmä- ja vihannesjalostejärjestöjen kansalliseen liittoon (FNACV). Kaudella 2002/2003 tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön kokonaistuotanto oli 39 600 tonnia, josta edellä mainittujen tuottajien osuus oli 34 150 tonnia eli 85 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta. Niiden tuotanto muodostaa näin ollen pääosan yhteisön kokonaistuotannosta asetuksen (EY) N:o 3285/94 5 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja asetuksen (EY) 519/94 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Näin ollen niiden katsotaan tässä menettelyssä olevan yhteisön tuottajia.

3 LISÄÄNTYNYT TUONTI

3.1 JOHDANTO

- (24) Komissio on tutkinut, onko tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti yhteisöön lisääntynyt niin suuressa määrin absoluuttisesti mitattuna tai suhteessa yhteisön kokonaistuotantoon ja/tai sellaisilla ehdoilla, että se aiheuttaa tai uhkaa aiheuttaa vakavaa vahinkoa yhteisön tuottajille. Tässä suhteessa komissio on keskittynyt tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin kaudella, josta on käytettävissä viimeisimmät tiedot. Taulukosta käy ilmi tuonnin kehitys vuosina 1998/1999—2002/2003.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
EU:n tuonti	16 347	17 573	20 335	44 804	44 813
Yhteisön tuotanto	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600
Tuonti/tuotanto	20 %	23 %	34 %	74 %	113 %

3.2 TUONNIN MÄÄRÄ

- (25) Vuosina 1998/1999—1999/2000 tuonti kasvoi noin 7 prosentilla. Seuraavana vuonna kasvuprosentti oli noin 16 ja tuonti lisääntyi 20 335 tonniin vuosina 2000/2001. Tuonti kasvoi rajusti vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana. Tuonti kasvoi yhtenä vuotena 120 prosenttia 44 804 tonniin, joka oli enemmän kuin 2,5 kertaa kauden 1998/1999 tuonnin taso. Tuonti pysyi suunnilleen tällä tasolla säilöntäkaudella 2002/2003.

Viimeisimmät käytettävissä olevat tiedot vahvistavat kyseiset suuntaukset. Viimeisimpien tietojen mukaan tuonti EU:hun vuonna 2003 (viimeisin kausi, jolta tiedot ovat käytettävissä) oli noin 54 000 tonnia ja sen viimeisellä neljänneksellä yli 17 000 tonnia huolimatta 9 päivänä marraskuuta 2003 käyttöön otetuista väliaikaisista suojoitoimenpiteistä.

- (26) Suhteessa yhteisön kokonaistuotantoon tuonti kasvoi 20 prosentista vuosina 1998/1999 34 prosenttiin vuosina 2000/2001, 74 prosenttiin vuosina 2001/2002 ja 113 prosenttiin vuosina 2002/2003. Viimeisimmät tiedot vahvistavat kyseiset suuntaukset.

3.3 TUONNIN MARKKINAOSUUS

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Tuonnin markkinaosuus	20 %	24 %	31 %	56 %	62 %

- (27) Tuonnin markkinaosuus kasvoi vuosina 1998/1999—2000/2001 20 prosentista 31 prosenttiin ennen kuin se melkein kaksinkertaistui 56 prosenttiin vuosina 2001/2002. Tuonnin markkinaosuus kasvoi edelleen 62 prosenttiin kulutuksesta vuosina 2002/2003. Komission päätelmänä on, että viimeaikaista kasvua voidaan pitää äkkinäisenä, jyrkkänä ja merkittävänä, kun sitä verrataan edellisen säilöntäkauden kehitykseen.

4 TUONTIHINNAT

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Hinta euroina/tonnia	631	670	792	691	605

Lähde: Eurostat.

- (28) Tuodun tuotteen keskimääräinen cif-hinta yhteisön rajalla nousi 6 prosenttia vuosina 1998/1999 ja 1999/2000 ja sen jälkeen edelleen 18 prosenttia vuosina 1999/2000 ja 2000/2001 ennen kuin se laski 13 prosenttia vuosina 2001/2002 691 euroon tonnilta. Keskimääräiset hinnat laskivat edelleen vuosina 2002/2003 605 euroon. Komissio huomauttaa, että vaikka hinnat nousivat vuosina 2000/2001, tuonnin merkittävin kasvu tapahtui vuosina 2001/2002 hintojen laskiessa, ja että hinnat laskivat edelleen vuosina 2002/2003 (12 prosentilla).
- (29) Hintojen laskusuuntauksen vahvistavat myös viimeisimmät käytettävissä olevat tiedot. Tuojien antamat päivitettyt tiedot tuonti- ja jälleenmyyntihintojen sekä määrien kehityksestä kaudella huhtikuu 2003—joulukuu 2003 osoittavat, että hinnat laskivat edelleen 13,5 prosenttia kyseisellä kaudella. Koska mandariinisäilykkeiden vienti laskutetaan yleensä Yhdysvaltain dollareina, dollarin kurssin lasku euron suhteen vaikutti hinnan laskuun. Keskimääräinen Yhdysvaltain dollarin vaihtokurssi euroon nähdessä kaudella huhtikuu 2003—joulukuu 2003 oli 1,15 dollaria, kun se kaudella 2002/2003 oli 1,08 dollaria eli laskua oli 6,6 prosenttia. Koska hintojen kokonaislasku oli 13,5 prosenttia, näyttää siltä, että siihen ei ole voinut vaikuttaa yksistään valuuttakurssien muutokset vaan myös reaalihintojen lasku väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa edeltävien ja sitä seuraavien kuukausien aikana.
- (30) Arvioidessaan todennäköisiä tulevia hintasuuntauksia komissio huomioi myös, että saksalainen markkinoita johtava satsumien jälleenmyyjä alensi 314 ml:n standardikokoisen purkin hintaa 0,35 eurosta 0,29 euroon 5 päivänä tammikuuta 2004 (eli väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen).

5 ENNAKOIMATTOMAT KEHITYSSUUNTAUKSET

- (31) Tapahtumat viimeisen viiden vuoden aikana johtivat tarkasteltavana olevan tuotteen erityisesti Kiinasta peräisin olevan tuonnin jyrkkään kasvuun. Tapahtumia ei voitu ennakoida Uruguayn kierroksen päättyessä. Olisi huomattava, että analyysissä keskitytään Kiinaan, sillä yli 98 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista EU:hun on peräisin Kiinasta.
- (32) 1990-luvun puoliväliin saakka Kiinan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokapasiteetin katsottiin olevan tarpeeksi suuri kattamaan kotimainen kysyntä ja vienti Kiinan tärkeimmille ja kannattavimmille vientimarkkinoille eli Japaniin ja Yhdysvaltoihin (länsirannikolle). Kiinan vienti yhteisöön oli alhaisella tasolla ja kohtuullisen vakaata.
- (33) Seuraavassa taulukossa annetaan arviot maailmanlaajuisesta kulutuksesta ja Kiinan tuotantokapasiteetista, tuotannosta, viennistä ja kulutuksesta kotimarkkinoilla säilöntäkausilla 1998/1999–2002/2003 indeksin perusteella, jossa arvioitu maailmanlaajuinen kulutus vuosina 1998/1999 on 100.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Maailmanlaajuinen kulutus	100	115	113	137	141
Kiinan tuotantokapasiteetti	70	96	113	139	148
Kiinan tuotanto	57	82	86	109	124
Kulutus Kiinan kotimarkkinoilla	5	9	12	16	20
Kiinan kokonaisvienti (arvio)	48	65	70	96	104

Lähde: Eurostat ja muut julkisesti saatavissa olevat tiedot sekä tutkimuksen aikana annetut tiedot. Tiedot on indeksoitu, koska tiedot Kiinan osalta antanut osapuoli pyysi niiden käsittelyä luottamuksellisina.

- (34) Vuosina 1998/1999 kulutus Kiinan kotimarkkinoilla oli 5, tuotantokapasiteetti oli 70 ja tosiasiallinen tuotanto 57 (huomattavasti yli kotimaan tarpeen). Vuosiin 2002/2003 mennessä kulutus Kiinan kotimarkkinoilla oli kasvanut 20:een, mutta Kiinan tuotantokapasiteetti oli kasvanut 148:aan ja tosiasiallinen tuotanto oli 124 (88 prosenttia arvioidusta maailmanlaajuisesta kulutuksesta). Vaikka Kiinan kulutus on kasvanut nopeasti, se on edelleen määrällisesti vähäistä. Maailmanlaajuinen kulutus on ollut kasvussa, mutta kasvua on tapahtunut asteittain (noin 7 prosenttia vuodessa). Näissä olosuhteissa ei ollut ennustettavissa, että Kiinan tuotantokapasiteetti kasvaisi 16 prosentilla vuodessa ja ylittäisi maailmanlaajuisen kulutuksen vuoteen 2002/2003 mennessä, jolloin muille tuottajille ei jää tilaa. Koska kulutus Kiinan kotimarkkinoilla kasvoi ainoastaan 20:een, tuotantokapasiteetin ja tuotannon kasvu nosti selvästi paineita erittäin laajamittaiseen vientiin (vienti kasvoikin tarkastelujaksolla yli kaksinkertaiseksi, 48:sta 104:ään). Kyseisiä lukuja voidaan tarkastella ottaen huomioon sen, että Kiinan vienti vuosina 2002/2003 oli enemmän kuin kolme kertaa arvioitu Euroopan yhteisön kokonaiskulutus samaan aikaan.
- (35) Näyttää siltä, että EU:n ja Yhdysvaltain kauppakiista hormonilihasta oli myös Kiinan vientiä EU:hun lisäävä tekijä. Tarkasteltavana oleva tuote sisältyi Yhdysvaltain laatimaan luetteloon tuotteista, joihin sovellettaisiin kyseisen kiistan johdosta vastatoimenpiteitä. Kiinalaiset tuottajat näkivät tässä mahdollisuuden lisätä huomattavasti vientiään Yhdysvaltoihin ja korvata EU:n tuotteen. Se kannusti Kiinaa säilöntäkapasiteettinsa huomattavaan laajentamiseen. Mahdollisuudesta ei kuitenkaan tullut totta, minkä vuoksi Kiinalla oli huomattavaa ylikapasiteettia, jolle sen oli löydettävä markkinat. EU:n markkinat osoittautuivat houkuttelevimmiksi ja Kiina lisäsi huomattavasti vientiään EU:n markkinoille.

- (36) Kiinan rahapolitiikka on myös rohkaissut vientiä, sillä yuan on sidottu Yhdysvaltain dollariin noin 8,28 yuanilla dollaria kohti. Tämä tapahtui huolimatta siitä, että kyseisten valuuttojen suhteellisissa arvoissa on eroja. Tarkasteltavana olevaa tuotetta vietäisiin siten paljon todennäköisemmin kuin myytäisiin Kiinan kotimarkkinoilla. Sen jälkeen, kun Yhdysvaltain dollari laski odottamattomasti euroon nähden lokakuusta 2000 lähtien, yuan menetti arvoaan euroon verrattuna, mikä teki Euroopan markkinat houkuttelevammiksi kiinalaisille viejille.
- (37) Komission analyysi on, että odottamattomat kehityssuuntaukset, jotka aiheuttivat yhteisöön suuntautuvan tuonnin kasvun, koostuvat useista tekijöistä: Kiinan tuotantokapasiteetin ennen kuulumaton kasvu, joka johti koviin vientipaineisiin; mahdollisuus, että Yhdysvaltain käyttöön ottamat vastatoimenpiteet harmonikiistassa poistaisivat EU:n tuotteet Yhdysvaltain markkinoilta, mikä kannustaisi Kiinan kapasiteetin ja tuotannon kasvua; muutos kuluttajakäyttäytymisessä vuodesta 2001 lähtien; Kiinan hallituksen valuuttakurssipolitiikka yhdistettynä Yhdysvaltain dollarin odottamattomaan laskuun lokakuusta 2000 lähtien. Nämä tekijät, joita ei voitu ennakoida Uruguayn kierroksen lopulla, synnyttivät yhdessä olosuhteet yhteisöön suuntautuvan tuonnin ennen näkemättömälle kasvulle.

6 VAKAVA VAHINKO

6.1 JOHDANTO

- (38) Määrittääkseen lopullisesti, aiheutuuko samankaltaisen tuotteen yhteisön tuottajille vakavaa vahinkoa eli onko yhteisön tuottajien asema yleisesti ottaen heikentynyt merkittävästi, komissio päivitti arvionsa kaikista asiaan liittyvistä objektiivisista ja määrällisesti mitattavista tekijöistä, jotka vaikuttavat yhteisön tuottajien tilanteeseen. Komissio arvioi tarkasteltavana olevan tuotteen osalta erityisesti tuotantokapasiteetin kehitystä, tuotantoa, kapasiteetin käyttöastetta, työllisyyttä, tuottavuutta, kassavirtaa, sijoitetun pääoman tuottoa, käyttöä kytkösmarkkinoilla, varastoja, kulutusta, myyntiä, markkinaosuutta, hintaa, hinnan alittavuutta ja kannattavuutta kaudesta 1998/1999 kauteen 2002/2003.
- (39) Analyysi yhteisön kulutuksesta esitetään myös, vaikka kulutus ei ole vahinkoa osoittava indikaattori.

6.1.1 Kulutus

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Kulutus (tonnia)	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843

- (40) Tarkasteltavana olevan tuotteen kulutus yhteisössä määritettiin yhteisön tuottajien ja muiden EU:n tuottajien kokonaismyynnin ja Eurostatin ilmoittaman, tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan kokonaistuonnin perusteella.
- (41) Vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana yhteisön kulutus väheni 18 prosenttia 80 065 tonnista 65 676 tonniin. Vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana se kasvoi 23 prosenttia ja oli korkeimmillaan tarkastelujaksolla (80 960 tonnia). Viimeisimmällä kaudella (2002/2003) kulutus laski 10 prosenttia verrattuna kauteen 2001/2002; kulutus oli lähempänä tarkastelujakson keskiarvoa (74 720 tonnia vuodessa).

6.1.2 Tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Kapasiteetti (tonnia)	126 760	129 260	129 260	129 260	129 260
Kapasiteetin käyttöaste	65 %	59 %	47 %	47 %	31 %

- (42) Komissio on analysoinut yhteisön tuottajien tuotantokapasiteettia koko kauden tuotantokapasiteetin (1 päivästä lokakuuta 30 päivään syyskuuta seuraavana vuonna) perusteella. Kyseistä samankaltaista tuotetta tuotetaan marraskuusta helmikuuhun tuotantolaitoksissa, joita voidaan käyttää muiden hedelmien ja vihannesten jalostamiseen vuoden muina aikoina. Marraskuusta helmikuuhun ei kuitenkaan ole muita hedelmiä ja vihanneksia saatavilla asianomaisilla alueilla (Valencia ja Murcia, Espanja).
- (43) Tutkimus osoitti, että arvioitu teoreettinen kokonaistuotantokapasiteetti pysyi vakaana koko tutkimusajanjakson aikana ja tuotantokapasiteetti nousi ainoastaan hieman yhden kerran (2 prosenttia) vuosien 1998/1999 ja 1999/2000 välisenä aikana.
- (44) Kapasiteetin käyttöaste laski vuosien 1998/1999 ja 1999/2000 välisenä aikana (65 prosentista 59 prosenttiin). Kyseinen lasku selittyy osittain 2 prosentin kapasiteetin kasvulla kyseisenä vuonna, mutta suurin osa siitä selittyy 7,5 prosentin tuotannon laskulla 81 869 tonnista 75 767 tonniin. Kapasiteetin käyttöaste laski vielä 12 prosenttiyksikköä vuosina 2000/2001 (47 prosenttiin). Se pysyi vakaana seuraavana vuonna, mutta laski sitten 31 prosenttiin (16 prosenttiyksikön lasku) vuosina 2002/2003. Kapasiteetin käyttöasteen laskut vuosista 1999/2000 lähtien heijastavat tuotannon laskua samojen ajanjaksojen aikana.

6.1.3 Yhteisön kokonaistuotanto

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Tuotanto (tonnia)	81 869	75 767	60 462	60 329	39 600

- (45) Yhteisön kokonaistuotanto laski vuosien 1998/1999 ja 2001/2002 välisenä aikana 81 869 tonnista 60 329 tonniin. Sen jälkeen tuotanto laski vielä 35 prosenttia kaudella 2002/2003 alhaisimmalle tasolle tarkastelujaksolla.
- (46) Tuotannon suuntauksen vahvistavat viimeisimmät käytettävissä olevat tiedot (2003/2004), jotka osoittavat tuotannon laskeneen edelleen 26 165 tonniin (osittaiset tiedot). Yhteisön tuottajat eivät voi investoida ja sitoutua tuotantoon, ellei niillä ole ennakkotilauksia tärkeimmiltä asiakkailtaan. Ne eivät kuitenkaan voi saada tilauksia, koska ne eivät voi kilpailla hinnoilla.

6.1.4 Työllisyys

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Työllisyys (kauden loppu)	2 502	2 441	2 462	2 419	2 343

- (47) Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä työllisyys laski vuosina 1999/2000. Sen jälkeen se parani hieman vuosina 2000/2001 ennen kuin se laski jälleen vuosina 2001/2002 ja 2002/2003. Yhteisön tuottajien ilmoittaman työllisyyden laskun lisäksi yhteisön mandariinisäilykkeiden tuotantoon liittyvä työllisyys laski viisivuotiskauden aikana, koska jotkut tarkasteltavana olevan tuotteen säilöntää harjoittavat yhteisön tuottajat lopettivat kyseisen toimintansa ennen suojatoimenpidetutkimuksen vireillepanoa. On huomattava, että työvoimasta suurin osa on kausityöntekijöitä. Tästä syystä edellä olevaa taulukkoa olisi tarkasteltava yhdessä seuraavan työtunteja koskevan taulukon kanssa.

6.1.5 Työtunnit ja tuottavuus

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Työtunnit	944 000	985 000	823 000	861 000	625 000
Tuottavuus (työtunnit/tonnia)	15,9	16,8	15,6	16,8	17,7

- (48) Yhteisön tuottajien vaikutus työllisyyteen on selvemmin nähtävissä työtunneista, johon sisältyy myös kausityöntekijöiden työllisyys. Työtunnit ovat myös tarkempi perusta tuottavuuden mittaamiseksi kuin työntekijöiden määrä.
- (49) Yleisesti ottaen voidaan todeta työtuntien määrän laskeneen tasaisesti ja viimeisimmällä kaudella ne laskivat 861 000:sta 625 000:een eli 27 prosenttia. Tuottavuus laski hieman vuosien 1998/1999 ja 2001/2002 välisenä aikana 15,9 tunnista tuotettua tonnia kohti 16,8 tuntiin ja se laski vielä 17,7 tuntiin viimeisen kauden (2002/2003) aikana. On huomattava, että erot tuottavuudessa johtuvat pääasiassa tuoreen tuotteen sadosta.

6.1.6 Kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto

Varainhoitovuosi	1998	1999	2000	2001	2002
Kassavirta (indeksi: 1999 = 100)	2	100	80	116	– 4
Sijoitetun pääoman tuotto	15,1	18,9	9,3	9,8	8,1

- (50) Kassavirtaa ja sijoitetun pääoman tuottoa voitiin tarkastella vain yhteistyössä toimineiden tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavien yritysten tasolla eikä pelkästään suhteessa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja tulokset ilmoitetaan kalenterivuositain. Kyseisiä muuttujia pidetään sen vuoksi vähemmän merkittävänä kuin muita muuttujia. Voidaan kuitenkin nähdä, että kassavirta ja sijoitetun pääoman tuotto pienenivät huomattavasti viimeisimmän kauden aikana.

6.1.7 Myyntimäärä

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Yhteisön myyntimäärä (tonnia)	63 718	56 483	45 341	36 156	28 030

- (51) Yhteisön tuottajien samankaltaisen tuotteen myynti yhteisössä laski 63 718 tonnista 45 341 tonniin vuosien 1998/1999 ja 2001/2002 välisenä aikana, mikä heijasti kulutuksen laskua ja tuonnin kasvua kyseisenä ajanjaksona. Huolimatta lisääntyneestä kulutuksesta seuraavana vuonna, myynti laski kuitenkin edelleen vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana (20 prosenttia) 36 156 tonniin, kun taas tuonti yli kaksinkertaistui 44 804 tonniin. Tästä on nähtävissä tuonnin yhä vahvempi asema markkinoilla. Viimeisimmällä kaudella myynti jatkoi laskuaan kaikkien aikojen alimmalle tasolle eli 28 030 tonniin vuosina 2002/2003, mikä merkitsee 56 prosentin laskua 4 vuoden aikana.

6.1.8 Markkinaosuus

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Markkinaosuus	79 %	76 %	69 %	44 %	38 %

- (52) Yhteisön tuottajien markkinaosuus laski 79 prosentista 69 prosenttiin vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana, ja laski sitten 44 prosenttiin vuosina 2001/2002 ja 38 prosenttiin vuosina 2002/2003. Huomattavat laskut kahdella viime kaudella osoittavat tuonnin markkinoilletulon lisääntyneen kyseisinä ajanjaksoina huolimatta siitä, että yhteisön tuottajat laskivat hintojaan 17 prosenttia vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana ja edelleen 6 prosenttia vuosina 2002/2003.
- (53) Hintojen lasku ja markkinaosuuden menetys tuonnille tapahtuivat samaan aikaan kun yhteisön tuottajien kannattavuus laski merkittävästi (kuten jäljempänä esitetään).

6.1.9 Samankaltaisen tuotteen hinta ja hinnan alittavuus

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Yhteisön myynnin yksikköhinnat (euroa/tonni)	826	790	925	827	781
Kiinan viennin yksikköhinnat lisätynä tullilla (euroa/tonni) (*)	732	773	910	790	691
Hinnan alittavuus (euroa/tonni)	94	17	15	37	90
Hinnan alittavuus	11 %	2 %	2 %	4 %	12 %

(*) Lähde: Eurostat.

- (54) Samankaltaisen tuotteen keskimääräinen hinta laski vuosien 1998/1999 ja 1999/2000 välisenä aikana, mutta nousi vuosina 2000/2001 17 prosenttia 925 euroon tonnilta. Keskimääräinen hinta laski jälleen 827 euroon tonnilta vuosina 2001/2002 ja edelleen 781 euroon tonnilta vuosina 2002/2003.
- (55) Hinnan alittavuuden tason määrittelemiseksi hintatietoja tarkasteltiin verrattavissa olevien ajanjaksojen osalta samassa kaupan portaassa ja samanlaisille asiakkaille tapahtuneen myynnin osalta. Yhteisön tuottajien veloittamien keskimääräisten noudettuna lähettäjältä -hintojen ja vientiä harjoittavien tuottajien yhteisön tuojilta laskuttamien hintojen (cif-hinnat yhteisön rajalla tullin mukaan luetuna) vertailu osoittaa, että tuontihinnat olivat 2–12 prosenttia alhaisemmat kuin kotimarkkina-hinnat kaikkina viitenä tutkittuna kautena.

6.1.10 Kannattavuus

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Yhteisön myynnin nettovoitto/-tappio	4,0 %	0,5 %	6,8 %	– 1,7 %	– 4,3 %

- (56) Yhteisön tuottajien myynnin kannattavuus yhteisössä on vaihdellut huomattavasti viiden vuoden tarkastelujakson aikana. Kannattavuus oli alhaisimmillaan vuosina 2001/2002 ja 2002/2003 ja korkeimmillaan vuosina 2000/2001. Vuosina 2002/2002, jolloin tuonti oli tarkastelujakson aikana suurimmillaan, tuonnin keskimääräinen hinta laski 605 euroon tonnilta ja yhteisön tuotteen keskimääräinen hinta laski 781 euroon tonnilta. Kyseinen hintojen lasku yhdessä myyntimäärän laskun kanssa tapahtui samaan aikaan kun yhteisön tuottajien kannattavuus väheni 6,8 prosentista – 1,7 prosenttiin vuosina 2001/2002 ja tämä suuntaus jatkui pahempaan johtaen tappioihin (– 4,3 prosenttia) vuosina 2002/2003.
- (57) Viitehinnan alittavuudesta ilmenee, kuinka paljon tuontituotteen hinta on alempi siihen hintaan nähden, jonka yhteisön tuottajien voidaan odottaa saavuttavan tilanteessa, jossa vahinkoa ei aiheudu. Viitehinnan alittavuus laskettiin yhteisön tuotteen painotetun keskimääräisen vahinkoa aiheuttamatoman tonnihinnan perusteella. Tämä hinta laskettiin kunkin yhteisön tuotteen tuotantokustannuksista (mukautettuna kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi, jotta varmistetaan asianmukainen vertailu pääasialliselle maantieteelliselle kulutusalueelle suuntautuvan tuonnin kanssa), joihin lisättiin 6,8 prosentin voittomarginaali. Tätä voittomarginaalia pidettiin kohtuullisena, koska se viittaa yhteisön tuottajien voittoon tavanomaisessa kaupankäynnissä, johon tuonnin äkillinen, voimakas lisääntyminen ei ole vaikuttanut. Vahinkoa aiheuttamatonta hintaa verrattiin tarkasteltavana olevan tuontituotteen keskimääräiseen tonnihintaan huhtikuun ja joulukuun 2003 välisenä ajanjaksona samassa kaupan portaassa mukautettuna cif yhteisön rajalla tullattuna -tuontihintaan, tuonnin jälkeisiin kustannuksiin ja lisättyä tuojien voitolla. Näiden kahden hinnan erotus ilmaistiin prosentteina tuontituotteen cif-hinnasta yhteisön rajalla, ja tuloksena oli viitehinnan alittavuus 57,9 prosentilla.

6.1.11 Varastot

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Loppuvarasto (tonnia)	13 016	10 628	11 205	17 279	11 069

- (58) Varastojen taso laski vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana, mutta nousi sitten huomattavasti vuosina 2001/2002 ennen kuin laski jälleen vuosina 2002/2003 vuosien 2000/2001 tasolle, koska yhteisön tuottajat pienensivät varastojaan vähentämällä tuotantoa. Varastojen kasvu vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana tapahtui samanaikaisesti kun yhteisön tuottajien myynnin määrä yhteisössä laski 20 prosenttia, ja se näyttää johtuneen pääasiassa kyseisestä myyntimäärän laskusta.

6.1.12 Päätelmät

- (59) Tiedoista ilmenee, että vaikka tuotantokapasiteetti nousi hieman tarkastelujakson alussa, kehitys on ollut kielteistä kapasiteetin käyttöasteen, tuotannon, työllisyyden, tuottavuuden, kassavirran ja sijoitettun pääoman tuoton osalta. Ottaen huomioon sen, että kulutus laski kahden vuoden ajan, nousi sen jälkeen lähelle aikaisempaa tasoaan ja laski jälleen vuosina 2002/2003, tiedot osoittavat yleensä ottaen kielteistä kehitystä myynnin, markkinaosuuden, hintojen ja kannattavuuden osalta vuosina 2001/2002 sekä 2002/2003. Varastot kasvoivat vuosina 2001/2002, mutta vähenivät aikaisemmalle tasolle vuosina 2002/2003.
- (60) Komissio toteaa erityisesti, että vuosina 2001/2002, jolloin tuonti yli kaksinkertaistui (44 804 tonnia), yhteisön tuottajien myynti yhteisössä oli alhainen (36 156 tonnia) ja niiden kannattavuus laski – 1,7 prosenttiin. Samaan aikaan kulutus kasvoi. Tätä taustaa vasten tuonnin olisi voinut odottaa seuraavan kulutuksen tasoa ja hintojen vakautuvan, mutta tuonti yli kaksinkertaistui ja sekä tuodun tuotteen että yhteisön tuottajien tuottaman tuotteen hinnat laskivat.
- (61) Lisäksi vaikka kulutus laski 10 prosenttia vuosina 2002/2003, tuonnin taso ei laskenut ja kulutuksen lasku vaikutti pääasiassa yhteisön tuottajiin, joiden myynti laski 22 prosenttia ja hinnat 6 prosenttia. Tämä yhdessä aiemmalta vuodelta peräisin olevan varastojen ylijäämän kanssa merkitsi sitä, että yhteisön tuottajien oli vähennettävä tuotantoaan huomattavasti.
- (62) Nämä kaikki tekijät yhdessä heijastuvat yhteisön tuottajien taloudellisissa indikaattoreissa. Yhteisön tuottajat ovat menettäneet markkinaosuuksia, jotka supistuivat pienimmilleen vuosina 2002/2003. Niiden myynti laski myös absoluuttisesti vuosina 2001/2002 ja 2002/2003. Tämän seurauksena niiden on ollut pakko vähentää tuotantoa kunakin kyseisistä vuosista. Niiden kapasiteetin käyttöaste laski sen vuoksi vuosina 2001/2002 ja 2002/2003. Tuottavuus ja työllisyys laskivat myös vuosina 2001/2002 ja 2002/2003. Yhteisön myyntimäärän ja hintojen laskun kokonaisvaikutuksena on yhteisön tuottajien myyntitulojen vähentyminen 29 prosentilla 41,9 miljoonasta eurosta vuosina 2000/2001 29,9 miljoonaan euroon vuosina 2001/2002 ja 21,9 miljoonaan euroon vuosina 2002/2003. Samaan aikaan yhteisön tuottajien kannattavuus laski 6,8 prosentista – 1,7 prosenttiin vuosina 2001/2002 ja – 4,3 prosenttiin vuosina 2002/2003.
- (63) Kaikki nämä tekijät huomioon ottaen komissio tekee sen päätelmän, että yhteisön tuottajille on aiheutunut vakavaa vahinkoa.

7 SYY-YHTEYS

- (64) Jotta voidaan tutkia, onko tuonnin lisääntymisen ja vakavan vahingon välillä syy-yhteyttä, ja varmistaa, että muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa ei panna tuonnin lisääntymisen tiliin, komissio on menetellyt seuraavasti:

— vahingollisina pidettyjen tekijöiden vahingolliset vaikutukset on eroteltu toisistaan,

- nämä vahingolliset vaikutukset on jaettu niiden taustalla oleville vahinkoa aiheuttaville tekijöille, ja
- sen jälkeen kun vahinko oli jaettu kaikille todetuille vahinkoa aiheuttaville tekijöille, komissio määrittä, onko tuonnin lisääntyminen vakavan vahingon aito ja merkittävä syy.

7.1 VAHINKOA AIHEUTTAVIEN TEKIJÖIDEN TARKASTELU

7.1.1 Tuonnin lisääntymisen vaikutus

- (65) Mandariinisäilykkeiden markkinat ovat avoimet hankintalähteiden ja asiakkaiden suhteen. Koska mandariinisäilykkeet ovat pohjimmiltaan hyödyketuotteita, tarkasteltavana oleva tuote ja samankaltainen tuote kilpailevat pääasiassa hinnalla.
- (66) Vuosista 2000/2001 vuosiin 2002/2003 tuonnin markkinaosuus kasvoi 31 prosentista 56 prosenttiin ja sen jälkeen 62 prosenttiin yhteisön tuottajien markkinaosuuden pienentyessä 69 prosentista 44 prosenttiin ja sen jälkeen 38 prosenttiin. Saman ajanjakson aikana tuonti kasvoi 34 prosentista 74 prosenttiin ja sen jälkeen 113 prosenttiin yhteisön tuotannosta, mikä on osoituksena siitä, että tuonti on myös kasvanut suhteessa tuotantoon yhteisön tuottajien kustannuksella.
- (67) Vuosien 2000/2001 ja 2002/2003 välisenä aikana tuontituotteen keskimääräinen Eurostat-tietojen mukainen yksikköhinta yhteisön markkinoilla laski 792 eurosta 691 euroon ja sen jälkeen 605 euroon tonnilta. Saman ajanjakson aikana yhteisön tuotteen keskimääräinen yksikköhinta laski 925 eurosta 827 euroon ja sen jälkeen 781 euroon tonnilta. Samankaltaisen tuotteen keskimääräisen yksikköhinnan laskun vaikutus yhteisön tuottajien myyntituloihin yhteisössä olisi jo pelkästään merkinnyt 11 prosentin (4,4 miljoonan euron) vähennystä vuosina 2001/2002 ja 6 prosentin (1,7 miljoonan euron) vähennystä vuosina 2002/2003. Kun otetaan huomioon, että myynnin määrä väheni samaan aikaan, myyntitulot pienenevät yhteisössä tosiasiallisesti 12 miljoonaa euroa vuosina 2001/2002 ja 8 miljoonaa euroa vuosina 2002/2003. Myyntitulojen väheneminen (yhdessä lisääntyneiden kustannusten kanssa) laski kannattavuutta merkittävästi ja yhteisön tuottajille aiheutui 1,7 prosentin tappiot vuosina 2001/2002 ja 4,3 prosentin tappiot vuosina 2002/2003.
- (68) Edellä mainituista syistä komissio päättää, että hinnaltaan alhaisen tuonnin lisääntyminen korreloi yhteisön tuottajille aiheutuneen vakavan vahingon kanssa ja että tuonnin lisääntymisellä on ollut vahingollisia vaikutuksia, jotka ovat näkyneet erityisesti hintapaineina ja yhteisön tuottajien yhteisössä myymien määrien pienenemisenä.

7.1.2 Kulutuskehityksen vaikutukset

- (69) Komissio on suorittanut täyden tutkimuksen vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana tapahtuneen kulutuksen vähenemisen vahingollisista vaikutuksista. Kulutuksen vähenemistä on tarkasteltava osana viiden vuoden tutkimusajanjakson yleistä suuntausta. Kulutus väheni 80 065 tonnista vuosina 1998/1999 74 056 tonniin vuosina 1999/2000 ja 65 676 tonniin vuosina 2000/2001, mutta sen jälkeen se lisääntyi 15 284 tonnilla 80 960 tonniin vuosina 2001/2002 ennen kuin se laski jälleen 72 843 tonniin vuosina 2002/2003.
- (70) Komissio huomauttaa, että vaikka kulutus väheni alhaisimmalle tasolle tarkastelujakson aikana vuosina 2000/2001, yhteisön tuottajien kannattavuus oli tuolloin korkeimmillaan (6,8 prosenttia). Toisaalta kulutus lisääntyi vuosina 2001/2002 80 960 tonniin (suurin määrä ajanjakson aikana), mutta yhteisön tuottajien kannattavuus laski samanaikaisesti – 1,7 prosenttiin. Sen vuoksi kulutuksen, yhteisön tuottajien kannattavuuden ja yleisen taloudellisen tilanteen välillä ei ole selvää korrelaatiota.

- (71) Tarkasteltaessa kulutuksen vaikutusta yhteisön tuottajien kannattavuuteen on otettava huomioon kaikkien markkinaosapuolten reaktiot kulutuskehitykseen. Tämän osalta todettiin, että yhteisön tuottajat joutuivat vähentämään myyntiään noin 9 185 tonnilla vuosina 2001/2002 verrattuna vuosiin 2000/2001 mutta tuonti kehittyi voimakkaasti päinvastaiseen suuntaan (+ 24 469 tonnia). Samoin vuosina 2002/2003 yhteisön tuottajien myynti väheni yli 8 000 tonnilla, mutta tuonti oli edellisvuoden tasolla.
- (72) Mitä tulee hintavaikutuksiin, säilykkeiden, joiden varastointi-ikä on pitkä, kulutuksessa esiintyvät vaihtelut eivät yleensä johda merkittäviin hintavaikutuksiin, jos tuotanto on mukautettu markkinoiden tarpeisiin. Tältä osin yhteisön tuottajat näyttävät toimineen vähentämällä sekä tuotantoa että myyntiä enemmän kuin olisi ollut tarpeen kulutuksen vähenemiseen vastaamiseksi. Myös varastoja vähennettiin samalla tavoin.
- (73) Jos hintapaineet vähenevät, alhaisten hintojen vahingolliset vaikutukset vähenevät. Tärkein tekijä on voitto, jonka pieneneminen olisi jäänyt olemattomaksi, jos hinnat ja myyntimäärät eivät olisi alentuneet tuntuvasti. Sen vuoksi on perusteltua päätellä, että ilman hinnaltaan alhaisen tuonnin voimakasta lisääntymistä kulutuksen väheneminen ei olisi johtanut voittojen tuntuvaan pienenemiseen.
- (74) Jos kaikki markkinatoimijat olisivat mukauttaneet tuotantoaan, yhteisön tuottajat olisivat silti myyneet vähemmän vuosina 1999/2000, 2000/2001 ja 2002/2003. Kulutus oli vuosina 2001/2002 korkeimmalla tasollaan vuoden 1998/1999 jälkeen ja suunnilleen samalla tasolla kuin tuolloin. Yhteisön tuottajien myynti väheni kuitenkin vuosina 2001/2002 vuosiin 1998/1999 verrattuna 29 438 tonnilla eli 43 prosenttia. Samaan aikaan vuosina 2001/2002 tuonti lisääntyi 28 457 tonnilla vuosiin 1998/1999 verrattuna. Tuonti kasvoi sen vuoksi huomattavasti vuosien 1998/1999 ja 2001/2002 välisenä aikana huolimatta siitä, että kulutus oli ainoastaan vähän suurempi.

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Kulutus (tonnia) todellinen kehitys	80 065	74 056	65 676	80 960	72 843
Todellinen markkinaosuus	80 %	76 %	69 %	45 %	38 %
Markkinaosuuden simulaatio (*)	80 %	71 %	57 %	45 %	35 %

(*) Simulaatio, jos kulutuksen taso pysyi vakaasti koko ajanjakson ajan vuosien 1998/1999 tasolla.

- (75) Edellä olevasta taulukosta käy ilmi, että vaikka kulutus olisikin pysynyt vakaana koko tarkastelujakson aikana, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus ei olisi kehittynyt huomattavasti eri tavalla. Tämä osoittaa sen, että kulutuksen kehitys vaikutti ainoastaan vähän yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen.
- (76) Edellä esitettyjen syiden vuoksi päätellään, että vaikka kulutuksen laskun ja havaittujen vahingollisten vaikutusten välillä on yhteys, se ei ole huomattava.

7.1.3 Vientikyvyn muutosten vaikutukset

	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Vienti (tonneina)	21 316	21 672	14 544	18 099	17 780

- (77) Komissio tutki myös viennin vähenemisen vaikutukset. Vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana yhteisön tuottajien harjoittaman mandariinisäilykkeiden viennin määrä laski 21 316 tonnista 14 544 tonniin, koska yhteisön tuottajat menettivät markkinaosuuttaan alhaiseen hintaan Kiinasta tulevalle kilpailulle (mikä johtui erityisesti hormonikiistasta, kuten johdanto-osan 35 kappaleessa esitettiin). Vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana vienti kasvoi 18 099 tonniin ja vuosina 2002/2003 17 780 tonniin. Viiden vuoden ajanjakson aikana vienti väheni noin 3 500 tonnilla, mutta pääasiallisin vähennys tapahtui vuosien 1999/2000 ja 2000/2001 välisenä aikana (tuolloin yhteisön tuottajien kannattavuus oli korkeimmillaan). Vuosina 2001/2002 yhteisön tuottajien vienti todellisuudessa kasvoi. Viimeisimmällä ajanjaksolla vuosien 2001/2002 ja 2002/2003 välillä vienti väheni 319 tonnilla eli 1,7 prosentilla, mikä oli ainoastaan 0,8 prosenttia yhteisön tuolloisesta tuotannosta.
- (78) Olisi myös huomattava, että kannattavuuden määrittämisessä 6.1.10 kohdassa otettiin huomioon ainoastaan yhteisön myynti. Sen vuoksi yhteisön tuottajien kannattavuuden kirjattu lasku viimeisimmillä ajanjaksoilla on suurelta osin riippumaton vientiin kohdistuvasta vaikutuksesta.
- (79) Edellä esitettyjen syiden vuoksi päätellään, että viennin vähenemisen ja todettujen vahingollisten vaikutusten välillä on tietty yhteys, mikäli esimerkiksi vähentynyt vienti on vaikuttanut tuotannon ja kapasiteetin käyttöasteen alenemiseen. Vaikutuksista suurimman osan katsotaan kuitenkin ajoittuneen vuosien 1999/2000 ja 2000/2001 välille (jolloin yhteisön tuottajat olivat vielä kannattavia) ja vuosina 2002/2003 tapahtuneella erittäin vähäisellä viennin laskulla, joka vastasi alle 1 prosenttia yhteisön tuotannosta, ei katsota olleen tuntuva vaikutusta.

7.1.4 Liikakapasiteetin vaikutus

- (80) Komissio on tutkinut, onko vakava vahinko aiheutunut yhteisön tuottajien liikakapasiteetista. Arvioidussa teoreettisessa tuotantokapasiteetissa tapahtui tutkimusajanjakson aikana ainoastaan yksi pieni muutos, kun tuotantokapasiteetti kasvoi vuosina 1999/2000 2 prosentilla 129 260 tonniin.
- (81) Kyseinen kapasiteetin kasvu edisti kapasiteetin käyttöasteen laskua vuosina 1999/2000 ja sitä seuraavina vuosina, koska ennakoitua tarvetta lisäkapasiteettiin ei ilmaantunut. Sen vuoksi päätellään, että kapasiteetin kasvun ja viisivuotiskauden alkupuolella havaittujen vahingollisten vaikutusten välillä on yhteys, vaikka lisäkapasiteetin vaikutus yhteisön tuottajien kokonaiskannattavuuteen oli erittäin vähäinen.

7.1.5 Raaka-aineen tarjonnan puutteen vaikutus

- (82) Jotkut viejät väittivät, että yhteisön tuottajien tuotannon lasku johtui raaka-aineiden (eli tuoreiden pienten sitrushedelmien) tarjonnan puutteesta EU:n markkinoilla. Tuoreiden pienten sitrushedelmien EU-markkinoita koskevan tutkimuksensa perusteella komissio päättelee kuitenkin, että tarjonta oli riittävää jalostusteollisuuden kysyntään vastaamiseksi.
- (83) Taulukossa A esitetään todellinen tuoreiden pienten sitrushedelmien (klementiinien, mandariinien ja satsumien) tuotanto vuosina 1998—2002.

Taulukko A

Vuosi	1998	1999	2000	2001	2002
Tuotanto	2 329 341	2 823 106	2 511 550	2 379 634	2 650 000

Lähde: CLAM

7.1.6 Tuoreiden pienten sitrushedelmien kysyntä jalostusteollisuudessa

- (84) Taulukossa B esitetään jalostusteollisuuden mandariinisäilykkeiden tuotannossa käyttämät klementtiinien ja satsumien määrät vuosista 1998/1999 vuosiin 2002/2003.

Taulukko B

Kausi	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Satsumat ja klementtiinit	120 000	110 000	95 000	95 000	60 000

- (85) Kuten taulukoista A ja B käy ilmi, tuoreiden pienten sitrushedelmien tarjonta EU:n markkinoilla oli paljon suurempaa kuin kysyntä jalostusteollisuudessa.
- (86) Jalostusteollisuus kilpailee kuitenkin muiden tuoreiden satsumien ja klementtiinien ostajien kanssa. Sen kilpailukykyä näyttää vaikeuttavan samankaltaisen tuotteen hintojen lasku. Tuoreiden jalostettavaksi tarkoitettujen mandariinien hinta vahvistetaan vuosittain säilykkeiden valmistajien ja viljelijöiden välisillä kauden alussa tehtävillä sopimuksilla. Taulukosta C käy ilmi tuottajien tuoretuotteeksi ja säilöntää varten myymistä mandariineista saama hinta:

Taulukko C

Kausi	1998/1999	1999/2000	2000/2001	2001/2002	2002/2003
Tuoreet (euroa/tonni)	547	498	571	557	527
Säilöttävät (euroa/tonni)	256	255	313	245	172

- (87) Hinnan erojen taustalla on kaksi tekijää. Ensinnäkin yhteisön tuottajat eivät enää pysty samalla tavoin ostamaan raaka-aineita (tuoreita satsumia ja klementtiinejä) hinnalla, joka mahdollistaa niiden kohtuullisen kannattavuustason. Toiseksi, koska pääasiassa säilykkeiden raaka-aineena käytettävien satsumien hinta, jonka niiden viljelijät saavat yhteisön tuottajilta, on alhainen, viljelijät pyrkivät siirtämään tuotantoaan satsumista klementtiineihin lisätäkseen tuotantonsa kannattavuutta. Kyseinen prosessi ei kuitenkaan vielä näytä olevan tarpeeksi pitkällä, jotta sillä olisi tuntuvaa vaikutusta yhteisön tuottajien saatavilla olevaan tarjontaan.
- (88) Sen vuoksi komissio määrittelee, että tarjonnan puute ei vaikuttanut yhteisön tuottajille aiheutuneeseen vahinkoon.

7.1.7 Muut tekijät

- (89) Komission yksiköt eivät todenneet eivätkä asianomaiset osapuolet esittäneet lopullisessa tutkimuksessa muita kuin edellä 7.1.1 ja 7.1.6 kohdassa käsiteltyjä syy-yhteyteen liittyviä tekijöitä.

7.2 VAHINGOLLISTEN VAIKUTUSTEN JAKAMINEN

- (90) Yhteisön tuottajille aiheutunut vakava vahinko muodostui lähinnä vähentyneistä myyntimääristä, alentuneista yksikköhinnoista, huonontuneesta kannattavuudesta ja taloudellisista tappioista. Komissio tunnisti kolme tekijää, jotka vaikuttivat tuonnin kasvun lisäksi vahingon syntymiseen: kulutuksen lasku, viennin väheneminen ja kapasiteetin kasvu.

- (91) Ensinnäkin kulutus laski vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana, jonka jälkeen se nousi vuosina 2001/2002, mutta laski jälleen viimeisimmällä ajanjaksolla. Tuonnin kehitys ei kuitenkaan vastannut lainkaan kulutuskehitystä, ja komissio katsoo, että kulutuksen alenemisella vuosien 1998/1999 ja 2000/2001 välisenä aikana ei ollut merkittävää vaikutusta määrään tai hintoihin. Kulutuksen lasku vuosina 2002/2003 tapahtui samanaikaisesti yhteisön tuottajien myyntimäärien, hintojen ja kannattavuuden laskun kanssa ja komissio päätteli, että kulutuksen lasku vaikutti yhteisön tuottajille aiheutuneeseen vakavaan vahinkoon.
- (92) Komissio tutki myös yhteisön tuottajien viennin vähenemisen viisivuotiskaudella. Vienti väheni viisivuotiskauden alkupuolella. Kauden loppupuolella, jolloin vakava vahinko syntyi, vienti kasvoi kuitenkin ennen kuin se jälleen laski hieman. Siksi viennin kehityksellä oli huomattavasti pienempi vaikutus yhteisön tuottajiin vuosina 2001/2002 ja 2002/2003 kuin tuonnin kasvulla.
- (93) Komissio tutki myös kapasiteetin kasvua, joka tapahtui vuosina 1999/2000 ja joka oli sen jälkeen muuttumaton. Kyseisen lisäkapasiteetin kustannukset eivät olleet vuositasolla huomattavat.
- (94) Varmistuttuaan siitä, että muiden tekijöiden vaikutuksia ei liitetä tuonnin lisääntymiseen, komissio totesi, että yhteisön tuottajien myyntimäärien, myyntihintojen ja kannattavuuden vähenemisen sekä tuonnin lisääntymisen välillä oli aito ja huomattava syy-yhteys. Tuonti kasvoi huomattavasti nopeammin kuin kulutus vuosien 2000/2001 ja 2001/2002 välisenä aikana, ja se kasvoi myös kulutuksen vähentyessä vuosista 1998/1999 vuosiin 2000/2001 ja vuosina 2002/2003.

7.2.1 Päätelmät

- (95) Tutkittuaan muiden tiedossa olevien tekijöiden vahingolliset vaikutukset ja eroteltuaan ne toisistaan ja tuonnin lisääntymisen vahingollisista vaikutuksista ja varmistettuaan, ettei muiden tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa panna tuonnin tiliin, komissio esittää päätelmänään, että tuonnin lisääntymisen ja yhteisön tuottajille aiheutuneen vakavan vahingon välillä on aito ja huomattava yhteys.

8 YHTEISÖN ETU

8.1 ALUSTAVAT HUOMIOT

- (96) Suojatoimenpiteiden tarkoituksena on korjata vakava vahinko ja estää tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuottajien tilanteen huononeminen lisää. Ennakoimattomien tapahtumien, tuonnin lisääntymisen, vakavan vahingon ja syy-yhteyden lisäksi komissio on tutkinut sitä, onko olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönotto ei olisi yhteisön edun mukaista. Tätä tarkoitusta varten toimenpiteiden vaikutus kaikkiin tässä menettelystä mukana oleviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönoton tai käyttöön ottamatta jättämisen todennäköiset seuraukset otettiin huomioon käytettävissä olevan näytön perusteella.

8.2 YHTEISÖN TUOTTAJIEN ETU

- (97) Yhteisön tuottajat ovat tehneet erittäin paljon investointeja ja niillä on maailman teknisesti kehittyneimmät ja automatisoiduimmat tuotantojärjestelmät. Ne ovat elinkelpoisia ja kilpailukykyisiä tavanomaisissa markkinaolosuhteissa. Tutkitun ajanjakson aikana yhteisön tuottajien tuotanto ja myynti laskivat merkittävästi ja sen seurauksena ne eivät nykyään pysty toimimaan kannattavasti. Yhteisön tuottajien asema vaarantuisi edelleen, jos alhaiseen hintaan tapahtuva tuonti jatkuisi nykyisellä korkealla tasolla.

- (98) Lopullisten suojatoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuottajille mahdollisuuden rakenneuudistukseen, minkä avulla ne pystyvät varmistamaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantonsa ja liikeyrityksensä pitkän aikavälin kannattavuuden. Se antaisi niille tarpeellisen ajan rakenneuudistukseen ja mahdollisuuden hyötyä tuotantokustannusten vähentämiseksi tehtävään tutkimukseen ja kehitykseen sijoitetuista suuremmista varoista. Alan vakauttamissuunnitelmat ovat edistyneet hyvin, mutta vakauttamisen toteuttaminen ja siitä saatavat hyödyt vaativat aikansa. Lisäksi useita kustannuksia säästäviä aloitteita on yksilöity, mukaan luettuna läheisempi yhteistyö muita raaka-aineita kuin tuoreita hedelmiä (joista on jo tehty yhteisiä ostosopimuksia) ostavien yhteisön tuottajien välillä.

8.3 YHTEISÖN TUOREIDEN PIENTEN SITRUSHEDELMIEN TUOTTAJIEN ETU

- (99) Yhteisön tuottajille raaka-ainetta toimittavien tuoreiden hedelmien tuottajien etuna on niiden tuotteen voimakas ja ennakoitavissa oleva kysyntä hinnalla, jolla ne pystyvät saamaan kohtuullisen voiton. Näyttää siltä, että tarkasteltavana olevan tuotteen alhaiseen hintaan tapahtuvan määrältään suuren tuonnin yhtenä vaikutuksena on raaka-aineen (tuoreiden sitrushedelmien, erityisesti satsumien) hinnan ajaminen alaspäin EU:n markkinoilla. Sen vuoksi tuoreiden hedelmien tuottajien etuna on, että otetaan käyttöön toimenpiteet tarkasteltavana olevan tuotteen alhaiseen hintaan tapahtuvan EU:hun suuntautuvan tuonnin määrän vähentämiseksi.

8.4 YHTEISÖN TUOJIEN JA KÄYTTÄJIEN ETU

- (100) Sen arvioimiseksi, miten toimenpiteet vaikuttaisivat tuojiin ja käyttäjiin, komissio lähetti kyselylomakkeen tarkasteltavana olevan tuotteen tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille yhteisön markkinoilla. Tuojilta saatiin yhdeksän vastausta, mutta yhtään vastausta ei saatu muilta kuin tuojiin liittyviltä käyttäjiltä.
- (101) Jotkut tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat väittivät, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ollut tarpeen, sillä yhteisön tuottajien kokemat ongelmat aiheutuivat korkeista hinnoista ja yhteisössä tapahtuvaan säilöntään tarkoitettujen tuoreiden mandariinien puutteesta eivätkä lisääntyneestä tuonnista. Huomautetaan kuitenkin, että vuosien 2001/2002 lopulla eli aikana, jolloin tuonti kasvoi 44 804 tonniin ja yhteisön tuottajien myynti EU:n markkinoilla laski 36 156 tonniin, yhteisön tuottajien varastot kasvoivat 6 074 tonnilla 17 279 tonniin. Tämä näyttää osoittavan, että yhteisön tuottajien myynnin väheneminen ei aiheutunut niiden tarjonnan puutteesta, vaan muusta syystä. Todennäköisin selitys näyttää olevan lisääntyneen, alhaiseen hintaan tapahtuvan tuonnin hallitsevan aseman kasvu.
- (102) Tuojat väittivät myös, että oli parempi säilyttää useita eri hankintalähteitä, ja että jos toimenpiteet otetaan käyttöön, ne eivät saisi olla vähimmäishintajärjestelmän tai kiintiöjärjestelmän muodossa "ensimmäiseksi tullutta palvellaan ensiksi" -periaatteella, sillä se hajottaisi markkinoita lisää. "Ensimmäiseksi tullutta palvellaan ensiksi" -periaate edistäisi tuontia erityisesti vuoden alussa, kunnes kiintiö olisi käytetty loppuun, jolloin kysyntä suuntautuisi tarjontaan kotimarkkinoilla. Lisäksi ne korostivat, että Euroopan tärkeimpien markkinoiden kauppiaiden ja kuluttajien saatavilla on oltava jatkuvasti hyvälaatuisia tuotteita alhaiseen hintaan.
- (103) Lopulliset toimenpiteet muodostuvat tariffikiintiöstä, joka heijastaa tuonnin perinteistä tasoa. Näin ollen katsotaan, että käyttäjille ja tuojille mahdollisesti aiheutuvat kielteiset vaikutukset eivät ole suurempia kuin yhteisön tuottajille toimenpiteistä odotettavissa olevat hyödyt ja että käyttöön otettavat toimenpiteet ovat niin vähäisiä kuin mitä tarvitaan sen estämiseksi, että yhteisön tuottajien tilanne heikkenisi entisestään.

8.5 YHTEISÖN KULUTTAJIEN ETU

- (104) Koska tarkasteltavana oleva tuote on kulutustavara, komissio ilmoitti eri kuluttajajärjestöille tutkimuksen vireillepanosta. Kuluttajajärjestöiltä ei saatu vastauksia, joten kuluttajiin kohdistuvan vaikutuksen katsotaan olevan vähäinen.

9 EU:N LAAJENTUMINEN

9.1 TUONTI LIITTYMÄSSÄ OLEVIIN MAIHIN

- (105) Koska toimenpiteet tulevat voimaan EU:n laajentumisen jälkeen, joka tapahtuu 1 päivä toukokuuta 2004, komissio tarkasteli tuonnin kasvua (sekä absoluuttisesti että suhteellisesti) myös 25 jäsenvaltion EU:n (EU-25) osalta.

	2000	2001	2002	2003
Tuonti liittymässä oleviin maihin EU-25:n ulkopuolelta	2 562	4 268	5 350	6 528
Tuonti liittymässä oleviin maihin EU-25:stä	1 964	1 014	1 472	1 500 (*)
Yhteensä	4 527	5 283	6 821	8 028

(*) Arvio

- (106) Tuonti liittymässä oleviin maihin EU-25:n ulkopuolelta kasvoi 67 prosentilla 2 562 tonnista vuonna 2000 4 268 tonniin vuonna 2001 ja edelleen 5 350 tonniin (25 prosentin kasvu) vuonna 2002. Vuonna 2003 kyseinen tuonti kasvoi 22 prosentilla 6 528 tonniin.
- (107) Sen määrittämiseksi, mikä olisi ollut todennäköinen tuonnin kasvu EU-25:een viime vuosina, on välttämätöntä lisätä EU:hun suuntautuneeseen tuontiin liittymässä oleviin maihin EU-25:n ulkopuolelta suuntautunut tuonti.

	2000	2001	2002	2003
EU:n tuonti (*)	17 573	20 335	44 804	44 813
Tuonti liittymässä oleviin maihin EU-25:n ulkopuolelta	2 562	4 268	5 350	6 528
Yhteensä	20 135	24 603	50 154	51 341

(*) Tiedot koskevat säilöntäkausia, jotka käsittävät 1 päivän lokakuuta tietyssä vuonna ja 30 päivän syyskuuta seuraavana vuonna välisen ajanjakson.

- (108) Tämän perusteella kokonaistuonti EU-25:n osalta olisi kasvanut 22 prosentilla 20 135 tonnista 24 603 tonniin vuosina 2000 ja 2001 ja sen jälkeen 104 prosentilla 50 154 tonniin vuosina 2001 ja 2002. Tuonti olisi tämän jälkeen jatkunut kyseisellä korkealla tasolla vuonna 2003 ja se olisi kasvanut 2 prosenttia 51 341 tonniin.

- (109) Liittymässä olevissa maissa ei tuoteta tarkasteltavana olevaa tuotetta ja kuten edellä on esitetty, tuonti 25 jäsenvaltion EU:hun kehittyi samoin kuin tuonti 15 jäsenvaltion EU:hun. Sen vuoksi katsotaan, että vakavan vahingon ja syy-yhteyden analyysi 15 jäsenvaltion EU:n osalta koskee myös 25 jäsenvaltion EU:ta.
- (110) Komissio tarkasteli myös kysymystä yhteisön edusta 25 jäsenvaltion EU:n osalta. Liittymässä olevissa maissa ei tuoteta tarkasteltavana olevaa tuotetta eikä sen raaka-ainetta. Liittymässä oleviin maihin tuotava tarkasteltavana olevan tuotteen määrä on kuitenkin noin 12 prosenttia 25 jäsenvaltion EU:hun suuntautuvasta tuonnista. Liittymässä olevien maiden tuojien, käyttäjien ja kuluttajien edut eivät eroa määrältään paljon suurempien 15 jäsenvaltion EU:n tuojien, käyttäjien ja kuluttajien eduista. Tuo-
tujen, käyttäjien ja kuluttajien edut 15 jäsenvaltion EU:ssa ovat samanlaiset kuin 25 jäsenvaltion EU:ssa ja edustavat niitä täysin. Sen vuoksi katsotaan, että vakavan vahingon ja syy-yhteyden analyysi 15 jäsenvaltion EU:n osalta koskee myös 25 jäsenvaltion EU:ta.
- (111) Jos asianomaiset osapuolet katsovat, että EU:n laajentumisen jälkeen toimenpiteiden jatkaminen niiden nykyisessä muodossa 25 jäsenvaltion EU:n osalta ei ole perusteltua, voi esittää huomautuksensa komissiolle viimeistään 15 päivänä toukokuuta 2004 ja antaa yksityiskohtaiset syyt sille, miksi komission pitäisi panna vireille toimenpiteiden uudelleentarkastelu.

10 YLEISET HUOMIOT

- (112) Tarkasteltavana oleva tuote kuuluu hedelmä- ja vihannesjalostealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 386/2004 ⁽²⁾, 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen tuotteiden luetteloon. Lisääntyneen tuonnin vuoksi (kuten johdanto-osan 24—27 kappaleessa on esitetty) tarkasteltavana olevan tuotteen markkinat yhteisössä ovat häiriintyneet vakavasti siten, että perustamissopimuksen 33 artiklan tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu. Sen vuoksi neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 22 artiklan mukaiset edellytykset, jos niitä sovelletaan, täyttyvät.

11 LOPULLISET HUOMIOT

- (113) Komission analyysi tutkimuksen päätelmistä osoittaa, että suojatoimenpiteiden edellytykset täyttyvät.

11.1 TOIMENPITEIDEN MUOTO JA TASO

- (114) Yhteisön markkinoiden pitämiseksi avoimina ja sen varmistamiseksi, että tarjonta tyydyttää kysynnän, on syytä vahvistaa tariffikiintiöjärjestelmä, jossa kiintiöt ylittävältä osalta kannetaan lisätulli siten, että yhteisöön voidaan edelleen tuoda kyseiset kiintiöt ylittäviä määriä maksamalla lisätulli. Lisätulli olisi vahvistettava tasolle, jolla voidaan estää vakavan vahingon aiheutuminen yhteisön tuottajille. Tässä yhteydessä on huomautettava, että suojatoimenpiteiden (komission asetus (EY) N:o 1964/2003) mukaisesti vahvistetut lisätullit eivät pystyneet alentamaan tuonnin tasoa lyhyellä aikavälillä. Ajanjaksona, jolloin väliaikaisia toimenpiteitä sovellettiin eli 9 päivästä marraskuuta 2003 10 päivään huhtikuuta 2004 tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti lisääntyi edelleen ja hinnat jatkoivat laskuaan. Väliaikaisten toimenpiteiden mukaisesti lisätulli vahvistettiin 155 euroksi tonnilta. Osittain euron vahvistumisesta johtuen on selvää, että kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien veloittamien keskimääräisten hintojen alennukset absorboivat kyseisen tullin. Sen vuoksi halutun vaikutuksen saamiseksi lisätullin olisi oltava suurempi kuin 155 euroa tonnilta.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EUVL L 64, 2.3.2004, s. 25.

- (115) Lisätullin taso on laskettu sen tavoitehinnan perusteella, jonka mukaisesti yhteisön tuottajat saavuttaisivat 6,8 prosentin voiton liikevaihdosta, ja jota on mukautettu kuljetuskustannusten huomioon ottamiseksi, jotta varmistetaan asianmukainen vertailu tärkeimmille maantieteellisille kulutusalueille toimitetun tuonnin kanssa. Tullin määrää verrattiin sen jälkeen huhtikuun 2003 ja joulukuun 2003 välisen ajanjakson keskimääräiseen tuontihintaan samassa kaupan portaassa mukautettuna cif yhteisön rajalla tullattuna -tuontihintaan, tuonnin jälkeisiin kustannuksiin ja lisätynä tuojien voitolla. Edellä mainittu voiton taso perustui yhteisön tuottajien kaudesta 1998/1999 kauteen 2001/2002 saavuttamia tosiasiallisia voittoja koskevaan arvioon. Viitehinnan alittavuudeksi laskettiin 57,9 prosenttia cif-tuontihinnasta. Kiinteän tullin olisi sen vuoksi oltava 301 euroa tonnilta. Koska euron kurssissa suhteessa Kiinan yuaniin tapahtuneet muutokset ovat vaikuttaneet tuontihintoihin, tullin tasoa voidaan tarkastella uudelleen siinä tapauksessa, että euron kurssi laskee suhteessa yuaniin niin, että se vaikuttaa merkittävästi hintoihin.
- (116) Yhteisön markkinoille pääsyn säilyttämiseksi tariffikiintiöiden olisi perustuttava viimeisimmän kauden tuonnin määrään. Kolme viimeistä kautta, joista tuontitilastoja on käytettävissä, ovat vuodet kaudesta 1999/2000 kauteen 2001/2002. (Kauden 2002/2003 ei katsota olevan edustava, sillä suojoitoimenpidemenettelyt aloitettiin kyseisellä kaudella.) Tariffikiintiön olisi sen vuoksi perustuttava kyseisinä vuosina tapahtuneen tuonnin määrän keskiarvoon (27 570 tonnia 15 jäsenvaltion EU:n osalta). Tämän katsotaan olevan ilman lisätullia tuotavan tuonnin enimmäismäärä ottaen huomioon sen, että tiettyjen tuojien varastot ovat kasvaneet merkittävästi ja tuonti on jatkunut viime aikoina korkealla tasolla. Katsotaan, että tämän määrän turvin yhteisön tuottajat voisivat mukautua ja välttää tilanteensa heikentymisen entisestään.
- (117) Komissio huomauttaa, että tariffikiintiöiden määriä on tarkistettava 1 päivänä toukokuuta 2003 tapahtuva laajentuminen huomioon ottaen. Tariffikiintiöiden määrää ensimmäisellä kaudella (27 570 tonnia 15 jäsenvaltion EU:n osalta) olisi sen vuoksi lisättävä muista kuin EU-maista liittymässä oleviin maihin vuosina 2000—2002 suuntautuneen tuonnin vuosittaisen määrän keskiarvolla. Kyseinen keskiarvo on 4 060 tonnia. Sen vuoksi tariffikiintiön EU-25:n osalta ensimmäisellä kaudella olisi oltava 31 630 tonnia. Koska viimeinen kausi on ainoastaan 212 päivää, sitä koskevaa todellista tuontikiintiötä olisi alennettava vastaavasti.
- (118) Perinteisten kauppavirtojen säilyttämiseksi ja sen varmistamiseksi, että yhteisön markkinat säilyvät avoimina uusille toimittajille, tariffikiintiöiden määrä olisi jaettava niiden maiden kesken, joille on huomattavaa etua tarkasteltavana olevan tuotteen toimittamisesta yhteisön markkinoille. Osa kiintiöistä olisi varattava niille maille, joille ei siitä tällä hetkellä ole huomattavaa etua. Kuultuaan Kiinaa, joka on ainoa maa, jolle on huomattavaa etua kyseisten tuotteiden toimittamisesta, komissio katsoo, että olisi asianmukaista myöntää Kiinalle erityinen tariffikiintiö, joka vastaa kyseisen maan kolmen vuoden ajanjakson (kaudesta 1999/2000 kauteen 2001/2002) aikana toimittamien tuotteiden kokonaismäärää. Suurin osa mainitun ajanjakson tuonnista oli peräisin Kiinasta ja sen vuoksi Kiinaan olisi sovellettava maakohtaista tariffikiintiötä ja kaikkiin muihin maihin yhtä kiintiötä.
- (119) Esitetyn perusteella Kiinalle myönnettävän alustavan kiintiön määrä 25 jäsenvaltion EU:ssa olisi 30 843 tonnia yhden vuoden ajan ja kaikille muille maille kyseiseksi ajaksi myönnettävän kiintiön määrä olisi 787 tonnia. Jos tämä toteutuu, kaikille muille maille myönnettävän kiintiön katsotaan olevan liian pieni kilpailun ja uusien yrittäjien markkinoille pääsyn mahdollistamiseksi. On suotavaa, että myös muilla mailla kuin Kiinalla olisi mahdollisuus viedä tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön. Kaikille muille maille myönnettävää kiintiötä olisi sen vuoksi nostettava 3 prosenttiin yhteisön keskimääräisestä kulutuksesta tarkastelujakson aikana (tai 2 314 tonnia yhden vuoden aikana), minkä perusteella tariffikiintiöiden perusmäärä on 33 157 tonnia.

- (120) Ottaen huomioon toimenpiteiden vapauttamisvelvoitteen, tariffikiintiöiden vuosittaista perusmäärää olisi nostettava 5 prosenttia kunakin seuraavista kausista eli 34 815 tonniin 10 päivänä huhtikuuta 2006 päättyvällä kaudella, 36 556 tonniin 10 päivänä huhtikuuta 2007 päättyvällä kaudella ja 22 294 tonniin 8 päivänä marraskuuta 2007 päättyvällä kaudella (212 päivää). Komissio toteuttaa asetuksen (EY) N:o 3285/94 21 artiklan mukaisen välivaiheen tarkastelun tutkiakseen toimenpiteen vaikutuksia, määritelläkseen, onko asianmukaista, ja missä määrin, nopeuttaa vapauttamisen tahtia, ja varmistaakseen, onko toimenpiteen soveltaminen edelleen tarpeellista. Välivaiheen tarkastelun yhteydessä komissio ottaa myös huomioon yhteisön tuottajien toteuttamat rakenneuudistustoimet.
- (121) Yhteisön lainsäädännön ja yhteisön kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti suojatoimenpiteitä ei saisi soveltaa kehitysmaasta peräisin olevaan tuotteeseen, mikäli sen osuus asianomaisen tuotteen yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on enintään 3 prosenttia. Ainoa kehitysmaa, joka ei täytä tätä poikkeusta koskevia vaatimuksia, on Kiina. Sen vuoksi olisi eriteltävä ne kehitysmaat, joihin lopullisessa toimenpiteitä ei sovelleta, ja kyseisten maiden luettelo on liitteessä II.

11.2 TARIFFIKIINTIÖIDEN HALLINNOINTI

- (122) Ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tietyt tuojat ja niiden järjestöt pyysivät sellaisen järjestelmän käyttöönottamista, jonka avulla tuojille, jotka tuovat perinteisesti tarkasteltavana olevaa tuotetta Kiinasta, taattaisiin niiden Kiinasta peräisin olevan tuonnin perinteiseen tasoon perustuvat määrät. Muut tuojat väittivät, että kiintiöjärjestelmän olisi toimittava ensiksi tullutta palvelaan ensin -periaatteella tarpeettomien hallinnollisten rasitteiden välttämiseksi ja kilpailun säilyttämiseksi.
- (123) Tarvittavien tietojen saamiseksi kiintiöiden hallinnoimista koskevan asianmukaisen menetelmän laatimiseksi komissio julkaisi ilmoituksen 2 päivänä lokakuuta 2003 ⁽¹⁾. Saatujen tietojen perusteella kunakin säilöntäkaudena eli kausina 1999/2000, 2000/2001 ja 2001/2002 valtaosan tarkasteltavana olevasta tuotteen tuonnista (yli 90 prosenttia) toteutti pieni määrä tuojia, jäljempänä 'perinteiset tuojat', jotka toivat keskimäärin vähintään 500 tonnia säilöntäkautta kohti. Lopun tuonnin toteuttivat muut kuin perinteiset tuojat, jäljempänä 'muut tuojat'.
- (124) Jotkut tuojat väittivät, että perinteisten tuojien kynnystä olisi alennettava (esimerkiksi enintään 300 tonniin), ja väliaikaisia toimenpiteitä sovellettaessa todettiin, että suuri joukko tuojia halusi tuoda pienempiä määriä. Sen vuoksi pienempiä määriä tuovat tuojat hyötyvät kokonaisuutena katsoen paremmin, jos muille kuin perinteisille tuojille myönnettyä osuutta tariffikiintiöstä nostetaan kuin jos perinteisten tuojien kynnystä alennettaisiin.
- (125) Tutkittuaan pyyntöä väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisen aikana saatujen kokemusten valossa komissio ottaa huomioon seuraavat seikat:

— Ilman taattujen lupien järjestelmää Kiinasta peräisin olevan tuodun tuotteen hinta nousee todennäköisesti jyrkästi tariffikiintiökauden alkupuolella. Hinta voisi myöhemmin romahtaa, kun tuojat saavuttavat tai ylittävät tuonnin tason, joka tarvitaan niiden tilausten täyttämiseen (nk. satunnaisvaikutukset). Tariffikiintiöiden jakamisella ensiksi tullutta palvelaan ensin -periaatteella on satunnaisvaikutuksia, jotka voivat vahingoittaa yhteisön tuottajia, koska säilöntäkauden alkupuolella kysyntä keskittyy Kiinasta peräisin olevaan tuontiin ja siirtyy yhteisön tuottajien tuotteeseen ainoastaan sitten, kun tariffikiintiö on käytetty loppuun. Tämä voi vähentää yhteisön tuottajien myyntiä säilöntäkauden alussa, ja tuottajat joutuisivat myös kärsimään vakavien hintavaihtelujen aiheuttamasta epävarmuudesta. Jos näin tapahtuisi, se vaarantaisi tavoitteen saavuttamista, johon pyritään lopullisessa toimenpiteiden avulla.

⁽¹⁾ EUVL C 236, 2.10.2003, s. 30.

- On nykyisten, asianomaista tuotetta Kiinasta tavallisesti suuria määriä tuovien tuojien edun mukaista, että varmistetaan perinteisten kauppavirtojen pysyvyys ja ne voivat jatkossakin tuoda asianomaista tuotetta Kiinasta tietyn määrän ilman lisätulleja. On myös uusien tuojien edun mukaista, että niillä on jonkinlainen mahdollisuus tuoda asianomaista tuotetta Kiinasta ilman lisätullia.
 - On vähittäismyyjien ja kuluttajien edun mukaista, että asianomaista tuotetta toimitetaan riittävästi yhteisön markkinoille ja markkinahinta pysyy vakaana.
 - Lopullisten toimenpiteiden olisi oltava muodoltaan sellaisia, että niillä saavutetaan asetetut tavoitteet samalla kun minimoidaan tarpeettomat markkinahäiriöt eli vakavat hintojen vaihtelut ja yhteisön tuottajiin kohdistuvat kielteiset vaikutukset, sekä varmistetaan se, että tuojien hallinnollinen taakka on mahdollisimman pieni. Tässä suhteessa huomautetaan, että väliaikaisten toimenpiteiden soveltamisaikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti itse asiassa kasvoi, kun taas vähintään yhden merkittävän toimijan veloittama vähittäismyyntihinta aleni 17 prosentilla.
 - Toimenpiteiden olisi oltava sellaisessa muodossa, että niillä kannustetaan tuojia kilpailemaan enemmän ja varmistetaan, että uusilla, muilla kuin perinteisillä tuojilla on mahdollisuus päästä markkinoille.
- (126) Nämä seikat huomioon otettuaan komissio katsoo, että tariffikiintiön hallinnointi ”ensimmäiseksi tullutta palvellaan ensiksi” -periaatteella ei ole asianmukainen, vaan niillä talouselämän toimijoilla, jotka ovat perinteisesti tuoneet yhteisöön tai liittymässä oleviin maihin huomattavia määriä asianomaista tuotetta (perinteiset tuojat), olisi oltava mahdollisuus anoa lupaa tuoda asianomaista tuotetta ilman lisätullia tietty määrä, joka perustuu niiden perinteiseen Kiinasta tapahtuvan tuonnin määrään. Samalla muut tuojat, jotka haluavat tuoda asianomaista tuotetta Kiinasta yhteisöön, mutta jotka eivät täyty näitä edellytyksiä (muut tuojat), voisivat anoa lupaa tuoda asianomaista tuotetta ilman lisätullia tietty määrä.
- (127) Sen vuoksi on otettava käyttöön lupajärjestelmä, jossa asianomaisen tuotteen tuonti tullitta edellyttää tuontiluvan esittämistä. Järjestelmän yksityiskohtaisten sääntöjen olisi täydennettävä maataloustuotteiden tuonti-, vienti- ja ennakkovahvistustodistusmenettelyn soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 9 päivänä kesäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1291/2000 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 322/2004 ⁽²⁾, vahvistettuja sääntöjä tai poikettava niistä.
- (128) Jotta järjestelmä toimisi tehokkaasti, lupien anomisoikeus olisi rajattava sellaisiin toimijoihin, luonnollisiin tai oikeushenkilöihin, yksilöihin tai ryhmiin, joilla on tuotetta kokemusta tuonnista yhteisöön tai liittymässä oleviin maihin. Toimenpiteitä tarvitaan myös tuontilupa-anomuksilla keinottelun, joka voi johtaa tariffikiintiöiden käyttämättä jäämiseen, minimoimiseksi. Jotta tuoja voisi anoa tuontilupaa, sen olisi tämän vuoksi täytynyt hiljattain tuoda yhteisöön kohtuullinen vähimmäismäärä samankaltaisia tuotteita. Asianomaisen tuotteen luonne ja arvo huomioon ottaen pidetään kohtuullisena, että voidakseen anoa lupaa tuojien on täytynyt tuoda vähintään 50 tonnia asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hedelmä- ja vihannesjalosteita yhdellä tai useammalla viimeisestä kolmesta säilöntäkaudesta (2000/2001, 2001/2002 ja 2002/2003) lopullisten toimenpiteiden ensimmäisen kauden (11 päivästä huhtikuuta 2004 10 päivään huhtikuuta 2005) osalta. Lisäksi olisi säädettävä vakuusmaksun edellyttämisestä jokaiselta asianomaisen tuotteen tonnilta, joille tuontilupaa anotaan. Vakuuden olisi oltava riittävän korkea anomuskeinottelun hillitsemiseksi, mutta ei niin korkea, että se estäisi hedelmä- ja vihannesjalosteilla todellista kauppaa käyvien anomukset. Tässä yhteydessä kohtuullisena pidetään vakuutta, jonka määrä olisi noin 20 prosenttia asianomaisen tuontituotteen arvosta.

⁽¹⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 58, 26.2.2004, s. 3.

- (129) Väliaikaisia toimenpiteitä sovellettaessa perinteiset tuojat saivat 85 prosenttia tariffikiintiöstä (23 435 tonnia vuosittain) ja muut tuojat saivat 15 prosenttia (4 135 tonnia vuosittain). Toimenpiteillä olisi säilytettävä perinteisten tuojien asema ja samalla ylläpidettävä kilpailua ja annettava muille tuojille pääsy markkinoille. Huomattava määrä tuojia on tuonut satumasäilykkeitä Kiinasta, mutta he eivät ole saavuttaneet 500 tonnin tuontimäärää, joka tarvitaan perinteisen tuojan kohtelua varten. Ottaen huomioon kyseisten tuojien tuomat eri määrät todettiin, että oli kohtuullisempaa lisätä tariffikiintiön määrää kyseisten tuojien osalta kuin alentaa vaadittavaa tuontimäärää.
- (130) Markkinoiden pitämiseksi avoimina, kilpailun ylläpitämiseksi ja mahdollisuuden antamiseksi pienempien määrien tuojille päästä markkinoille katsotaan, että vaikka perinteiset tuojat ovat tuoneet suuren osan asianomaista tuotetta viimeisimpinä säilöntäkausina, 25 prosenttia Kiinasta peräisin olevan tuotteen tariffikiintiöstä olisi tarjottava muille tuojille. Jakamalla lopullisten toimenpiteiden yhteydessä 75 prosenttia perinteisille tuojille heidän käytettävissään oleva alkuperäinen vuosittainen tariffikiintiö säilyisi 23 132 tonnissa. Tällä perinteisten tuojien asema säilytettäisiin ja samalla muille kuin perinteisille tuojille voitaisiin jakaa korkeampi prosenttimäärä kuin mitä jaettiin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä. Sen vuoksi muille tuojille jaettavaa määrää olisi nostettava 7 711 tonniin (25 prosenttia tariffikiintiöstä).
- (131) Perinteisille tuojille olisi anomuksesta ja tiettyjen puolueettomien edellytysten täytyessä varattava mahdollisuus lupiin asianmukaiselle prosenttimäärälle perinteisille tuojille myönnetystä tariffikiintiöstä Kiinasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuontiin tarkastelujaksolla. Muille tuojille olisi varattava anomuksesta ja tiettyjen puolueettomien edellytysten täytyessä mahdollisuus lupiin lopuille määrille tariffikiintiöstä tarkastelujaksolla. Tällaiset edellytykset ovat välttämättömiä sen varmistamiseksi, että kullakin perinteisellä tuojalla on mahdollisuus säilyttää asemansa muihin perinteisiin tuojiin nähden, mikään yksittäinen tuoja ei kykene hallitsemaan markkinoita ja tuojien välinen kilpailu säilyy. Perinteisille tuojille soveltuvin puolueeton edellytys on kolmella viimeisellä säilöntäkaudella tuodun asianomaisen tuotteen enimmäismäärä (nettopainona) lopullisten toimenpiteiden ensimmäisen kauden (11 päivästä huhtikuuta 2004 10 päivään huhtikuuta 2005) osalta. Muille tuojille soveltuvin puolueeton edellytys on 20 prosentin raja Kiinasta peräisin olevien tuotteiden muille tuojille varatusta tariffikiintiöstä (eli kolme prosenttia Kiinasta peräisin olevien tuotteiden tariffikiintiöstä).
- (132) Koska perinteiset tuojat eivät tuo merkittäviä määriä asianomaista tuotetta muualta kuin Kiinasta ja koska määritettävä tariffikiintiö on huomattavasti korkeampi kuin aiempien säilöntäkausien tuonti, muualta kuin Kiinasta peräisin olevan asianomaisen tuotteen tuonnin osalta katsotaan, että koko tariffikiintiön olisi oltava yhtäläisesti kaikkien tuojien käytettävissä ja (edellä mainituista syistä) soveltuvin puolueeton kriteeri tuontilupa-anomusten rajoittamiselle on 20 prosentin raja kyseisistä maista peräisin olevien tuotteiden tariffikiintiöstä.
- (133) Mahdollisuus olla soveltamatta tariffikiintiötä kehitysmaista tuotuihin tavaroihin riippuu tavaroiden alkuperästä. Mahdollisuus soveltaa tuontitavaroihin Kiinasta peräisin olevalle tuonnille myönnettyä tariffikiintiötä ja kaikista muista maista peräisin olevalle tuonnille myönnettyä tariffikiintiötä riippuu niin ikään tavaroiden alkuperästä. Tästä syystä olisi sovellettava yhteisössä tällä hetkellä voimassa olevia alkuperän määrittämisen perusteita. Jotta varmistettaisiin, että tariffikiintiöitä hallinnoidaan tehokkaasti, olisi vaadittava, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista esitetään alkuperätodistus yhteisön rajalla, paitsi siinä tapauksessa, että tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin liittyy tulli-etuuksien soveltamiseksi vahvistettujen sääntöjen mukaisesti annettu tai laadittu alkuperäselvitys.

11.3 KESTO

- (134) Lopulliset toimenpiteet saivat kestää enintään neljä vuotta mukaan luettuna 9 päivänä marraskuuta 2003 voimaan tulneiden väliaikaisten toimenpiteiden voimassaoloaika. Niiden voimassaolon olisi sen vuoksi päättyttävä viimeistään 8 päivänä marraskuuta 2007,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

*1 artikla***Tariffikiintiöjärjestelmä**

1. Avataan tariffikiintiöjärjestelmä tiettyjen tällä hetkellä CN-koodeihin 2008 30 55 ja 2008 30 75 luokiteltavien mandariinivalmisteiden tai -säilykkeiden (mukaan luettuina tangeriinit ja satsumat), klementiinien, wilkingien ja niiden kaltaisten sitrushedelmähybridien, lisättyä alkoholia sisältämättömien, lisättyä sokeria sisältävien, jäljempänä 'säilötyt mandariinit', tuonnille yhteisöön. Tariffikiintiöiden määrä ja niiden soveltamisaika määritetään liitteessä I.
2. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2658/87 ⁽¹⁾ säädettyä sopimustullia tai mahdollisesti käyttöön otettua etuustullia sovelletaan edelleen 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöissä tuotuihin säilöttyihin mandariineihin.
3. Ellei 9 artiklasta muuta johdu, niiden säilöttyjen mandariinien tuontiin, jotka tuodaan esittämättä 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kyseisten mandariinien alkuperämaahan liittyvää todistusta, sovelletaan lisätullia, joka on 301 euroa tonnilta.

*2 artikla***Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) 'säilöntäkaudella' 12 kuukauden ajanjaksoa yhden vuoden lokakuun 1 päivästä seuraavan vuoden syyskuun 30 päivään;
- b) 'liittymässä olevilla mailla' Latviaa, Liettuaa, Viroa, Puolaa, Unkaria, Tšekkiä, Slovakiaa, Sloveniaa, Maltaa ja Kyprosta;
- c) 'tuojalla' toimijaa, luonnollista tai oikeushenkilöä, yksilöä tai ryhmää, joka on tuonut yhteisöön tai liittymässä oleviin maihin vähintään 50 tonnia asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja hedelmä- ja vihannesjalosteita yhdellä tai useammalla kolmesta viimeisestä säilöntäkaudesta riippumatta kyseisten tuotteiden alkuperästä;
- d) 'perinteisellä tuojalla' tuojaa, joka on tuonut yhteisöön tai liittymässä oleviin maihin keskimäärin 500 tonnia tai enemmän säilöttyjä mandariineja kolmella viimeisellä säilöntäkaudella riippumatta kyseisten tuotteiden alkuperästä;
- e) 'viitemäärällä' säilöttyjen mandariinien enimmäismäärää, jonka perinteinen tuoja on tuonut jollakin kolmesta viimeisestä säilöntäkaudesta;
- f) 'muilla tuojilla' tuojia, jotka eivät ole perinteisiä tuojia;
- g) 'alkuperällä' viitataan maahan, josta tuonti on peräisin; alkuperä on joko Kiina tai muu kuin Kiina.

⁽¹⁾ EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2344/2003 (EUVL L 346, 31.12.2003, s. 38).

3 artikla

Tuontilupajärjestelmä

1. Kaikki 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin kiintiöihin luettava tuonti edellyttää asetuksen (EY) N:o 1291/2000 mukaisesti myönnetyn tuontiluvan, jäljempänä 'lupa', esittämistä tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
2. Lupiin ei sovelleta asetuksen (EY) N:o 1291/2000 8 artiklan 4 kohtaa. Lupien 19 kohtaan merkitään '0'.
3. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 9 artiklasta poiketen luvista johtuvia oikeuksia ei voida siirtää.
4. Asetuksen (EY) N:o 1291/2000 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun vakuuden määrä on 150 euroa nettotonnilta.

4 artikla

Lupien voimassaolo

1. Lupa-anomusten ja lupien 8 kohtaan merkitään tuotteen alkuperämaa. Lomakkeen 8 kohdassa rastitetaan vaihtoehto 'kyllä'. Luvat ovat voimassa ainoastaan kyseiseen kohtaan merkitystä maasta peräisin olevien tuotteiden osalta.
2. Luvat ovat voimassa ainoastaan ajan, jolle ne on myönnetty. Luvan 24 kohtaan merkitään mihin saakka lupa on voimassa (esim.: "lupa on voimassa ainoastaan 11 päivästä huhtikuuta 2004 10 päivään huhtikuuta 2005").

5 artikla

Lupa-anomukset

1. Ainoastaan tuojat voivat jättää lupa-anomuksia.

Anomukset on toimitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille. Tuojiin on toimitettava anomustensa tueksi tiedot, joilla toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat varmistua 2 artiklan c ja d kohdan edellytysten täytymisestä.

2. Lupa-anomuksia 10 päivänä huhtikuuta 2005 päättyvälle kaudelle voidaan jättää 1—7 päivänä toukokuuta 2004. Myöhempiä kausia koskevat lupa-anomukset voidaan jättää 1 päivästä helmikuuta 8 päivään helmikuuta välittömästi ennen asianmukaisen kauden alkamista kaikissa muissa tapauksissa.
3. Perinteisen tuojan anomus voi kattaa määrän, joka ei ole suurempi kuin kyseisen perinteisen tuojan Kiinasta peräisin olevien säilöttyjen mandariinien tuonnin viitemäärä eikä enemmän kuin 20 prosenttia kaikista muista maista peräisin olevien säilöttyjen mandariinien tuontia varten vahvistetusta tariffikiintiöstä.
4. Muun tuojan anomus voi kattaa määrän, joka ei ole enemmän kuin kolme prosenttia Kiinasta peräisin olevien säilöttyjen mandariinien tuontia varten liitteessä I vahvistetusta tariffikiintiöstä eikä enemmän kuin 20 prosenttia kaikista muista maista peräisin olevien säilöttyjen mandariinien tuontia varten vahvistetusta tariffikiintiöstä.
5. Lupa-anomuksen 20 kohtaan merkitään anomuksen tekijästä riippuen "perinteinen tuoja" tai "muu tuoja" sekä "asetuksen 658/2004 mukainen anomus".

6 artikla

Tariffikiintiöiden jakaminen

1. Edellä 1 artiklan 1 kohdassa määritelty tariffikiintiö jaetaan Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa kunkin kauden osalta seuraavasti:

- a) 75 prosenttia perinteisille tuojille;
- b) 25 prosenttia.

Jos toinen tuojaryhmä ei käytä kiintiöosuuttaan kokonaan millään kaudella, jäänös voidaan siirtää toiselle tuojaryhmälle.

2. Muualta kuin Kiinasta peräisin olevassa tuonnissa 1 artiklan 1 kohdassa määritelty kiintiö on sekä perinteisten tuojien että muiden tuojien käytettävissä.

7 artikla

Jäsenvaltioiden ilmoitukset komissiolle

1. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle siitä, onko tuontilupa-anomuksia jätetty ja anomusten kattamista määristä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan viimeistään 11 päivänä toukokuuta 2004 kello 12 (Brysselin aikaa) 11 päivän huhtikuuta 2004 ja 10 päivän huhtikuuta 2005 välisen kauden osalta.

3. Myöhempien kausien osalta 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ilmoitetaan viimeistään 10 päivänä helmikuuta kello 12 (Brysselin aikaa) välittömästi ennen asianmukaisen kauden alkamista.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus tehdään sähköisesti lomakkeella, jonka komissio toimittaa jäsenvaltioille tähän tarkoitukseen. Lomakkeessa esitettävät tiedot jaotellaan 2 artiklassa tarkoitetun tuojalajin ja alkuperän mukaan.

8 artikla

Lupien myöntäminen

1. Komissio päättää jäsenvaltioiden 7 artiklan mukaisesti ilmoittamien tietojen perusteella ja 2 kohdan huomioon ottaen asetuksella lupien jakosuhteista 2 artiklassa tarkoitetuille alkuperälajeille ja tuojalajeille. Päätös tehdään viimeistään 2 päivänä kesäkuuta 2004 11 päivän huhtikuuta 2004 ja 10 päivän huhtikuuta 2005 välisen kauden osalta ja viimeistään 15 päivänä maaliskuuta välittömästi ennen asianmukaisen kauden alkamista kaikissa muissa tapauksissa.

2. Jos komissio toteaa jäsenvaltioiden 7 artiklan mukaisesti ilmoittamien tietojen perusteella, että lupa-anomukset ylittävät 1 ja 6 artiklan mukaisesti vahvistetut määrät, komissio määrittää kyseisiin lupa-anomuksiin sovellettavan yhden prosenttimääräisen alennuksen.

3. Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset myöntävät luvat neljäntenä työpäivänä 1 kohdassa tarkoitetun asetuksen voimaantulosta.

4. Jos 1 kohdan mukaisesti laskettu määrä, jolle lupa myönnetään, on pienempi kuin anottu määrä, lupa-anomus voidaan peruuttaa kolmen työpäivän kuluessa 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen toimenpiteiden voimaantulosta. Jos anomus peruutetaan, vakuus vapautetaan välittömästi.

*9 artikla***Kehitysmaat**

Liitteessä II luetelluista kehitysmaista peräisin olevien säilöttyjen mandariinien tuontiin ei sovelleta eikä sille myönnetä tariffikiintiötä.

*10 artikla***Yleiset säännökset**

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien säilöttyjen mandariinien alkuperä määritetään yhteisössä voimassa olevien säännösten ja määräysten mukaisesti.
2. Jäljempänä 3 kohtaa lukuun ottamatta yhteisön ulkopuolisesta maasta peräisin olevien säilöttyjen mandariinien luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää kyseisen maan toimivaltaisten viranomaisten myöntämän sellaisen alkuperätodistuksen esittämistä, joka täyttää komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 47 artiklassa säädetyt edellytykset.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettua alkuperätodistusta ei edellytetä sellaisten säilöttyjen mandariinien tuonnilta, joihin liittyy tullietuuksien soveltamiseksi vahvistettujen sääntöjen mukaisesti annettu tai laadittu alkuperäselvitys.
4. Alkuperäselvitys hyväksytään ainoastaan, jos säilötty mandariinit täyttävät yhteisön voimassa olevissa säännöksissä ja määräyksissä alkuperän määrittämiseksi vahvistetut perusteet.

11 artikla

Jäsenvaltiot ja komissio toimivat tiiviissä yhteistyössä tämän asetuksen noudattamisen varmistamiseksi.

12 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä huhtikuuta 2004 ja sitä sovelletaan 8 päivään marraskuuta 2007.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2286/2003 (EUVL L 343, 31.12.2003, s. 1).

LIITE I

Kausi	Kiintiö — Kiina (tonnia)	Kiintiö — kaikki muut maat (tonnia)
11.4.2004—10.4.2005	30 843	2 314
11.4.2005—10.4.2006	32 385	2 430
11.4.2006—10.4.2007	34 004	2 551
11.4.2007—8.11.2007	20 738	1 556

LIITE II

Luettelo kehitysmaista — toimenpiteitä ei sovelleta niihin, koska niiden osuus yhteisöön suuntautuvasta tuonnista on vähemmän kuin 3 prosenttia.

Afganistan, Algeria, Antigua ja Barbuda, Angola, Arabiemiirikunnat, Argentiina, Barbados, Bangladesh, Burkina Faso, Bahrain, Burundi, Benin, Brunei, Bolivia, Brasilia, Bahama, Bhutan, Botswana, Belize, Chile, Costa Rica, Cape Verde, Djibouti, Dominica, Dominikaaninen tasavalta, Ecuador, Egypti, El Salvador, Eritrea, Etelä-Afrikka, Etiopia, Fidži, Filippiinit, Gabon, Grenada, Ghana, Gambia, Guinea, Guatemala, Guinea-Bissau, Guyana, Honduras, Haiti, Hongkong, Indonesia, Intia, Irak, Iran, Itä-Timor, Jamaika, Jemen, Jordania, Kambodža, Kamerun, Kenia, Keski-Afrikan tasavalta, Kiinan Taipei, Kiribati, Kolumbia, Komorit, Kongo, Kongon demokraattinen tasavalta, Kuwait, Kuuba, Laos, Libanon, Liberia, Lesotho, Libya, Madagaskar, Malawi, Malediivit, Malesia, Mali, Marokko, Marshallinsaaret, Mauritania, Mauritius, Meksiko, Mikronesia, Mongolia, Mosambik, Myanmar, Namibia, Nauru, Nepal, Nicaragua, Niger, Nigeria, Norsunluurannikko, Oman, Pakistan, Palau, Panama, Papua-Uusi-Guinea, Paraguay, Peru, Päiväntasaajan Guinea, Qatar, Ruanda, Saint Kitts ja Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent ja Pohjois-Grenadiinit, Sambia, Samoa, Salomonsaaret, Sao Tomé ja Príncipe, Saudi-Arabia, Senegal, Seychellit, Sierra Leone, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Suriname, Swazimaa, Syyria, Tansania, Thaimaa, Togo, Tonga, Tšad, Trinidad ja Tobago, Tunisia, Tuvalu, Uganda, Uruguay, Vanuatu, Venezuela, Vietnam ja Zimbabwe.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 659/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
kirjanpitotilojen valinnasta maatilojen tulojen selvittämistä varten annetun asetuksen (ETY) N:o
1859/82 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan talousyhteisön maatilojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitotietojen keruuta varten 15 päivänä kesäkuuta 1965 annetun neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 4 kohdan, 5 artiklan 5 kohdan ja 6 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY liitteen muuttamisesta piirien luettelon osalta 7 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 660/2004⁽²⁾ liitteessä Belgiaa koskeva yksi piiri jaetaan kolmeen. Sen vuoksi komission asetuksen (ETY) N:o 1859/82⁽³⁾ liitteeseen I olisi lisättävä Belgian piirien kirjanpitotiloja koskevat numerot.
- (2) Tietojen toimittamisen ja valvontamenettelyiden kehittämisen vuoksi asetuksen (ETY) N:o 1859/82 6 artiklassa tarkoitettu kirjanpitotilojen valintasuunnitelman toteutusta koskeva kertomus ei ole enää tarpeellinen. Sen vuoksi asetuksen (ETY) N:o 1859/82 6 artikla ja liite II olisi poistettava.

(3) Asetus (ETY) N:o 1859/82 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetusta (ETY) N:o 1859/82 seuraavasti:

- 1) Poistetaan 6 artikla.
- 2) Muutetaan liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- 3) Poistetaan liite II.

2 artikla

Tämä asetusta tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilikaudesta 2004.

Tämä asetusta on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 109, 23.6.1965, s. 1859/65. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2059/2003 (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 1).

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 97.

⁽³⁾ EYVL L 205, 13.7.1982, s. 40. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1555/2001 (EYVL L 205, 31.7.2001, s. 21).

LIITE

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1859/82 liitteessä I oleva Belgiaa koskeva rivi seuraavasti:

	"BELGIA	
341	Vlaanderen	600
342	Bruxelles-Brussel	—
343	Wallonie	400"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 660/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY liitteen muuttamisesta piirien luettelon osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan talousyhteisön maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitolietojen keruuta varten 15 päivänä kesäkuuta 1965 annetun neuvoston asetuksen N:o 79/65/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 2 a artiklan

ottaa huomioon Belgian esittämän pyynnön,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen N:o 79/65/ETY 2 artiklan d alakohdan mukainen piirien luettelo vahvistetaan mainitun asetuksen liitteessä.
- (2) Kyseisen liitteen mukaan Belgia muodostaa yhden piirin. Belgia on pyytänyt asetuksen N:o 79/65/ETY soveltamiseksi, että piiri jaetaan kolmeen.
- (3) Sen vuoksi asetus N:o 79/65/ETY olisi muutettava vastaavasti.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen N:o 79/65/ETY liite tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilikaudesta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 109, 23.6.1965, s. 1859/65. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2059/2003 (EUVL L 308, 25.11.2003, s. 1).

LIITE

Korvataan asetuksen N:o 79/65/ETY liitteessä oleva ilmaisu ”BELGIA Muodostaa yhden piirin” seuraavasti:

”BELGIA

1. Vlaanderen
 2. Bruxelles — Brussel
 3. Wallonie.”
-

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 661/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,**

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 769/2002 käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä kumariinin tuonnilla Intiasta tai Thaimaasta, riippumatta siitä, onko kumariinin alkuperämaaksi ilmoitettu Intia tai Thaimaa, koskevan tutkimuksen aloittamisesta ja kyseisen tuonnin kirjaamisvelvoitteesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

C VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

- (5) Nyt voimassa olevat toimenpiteet, joita mahdollisesti kierretään, ovat neuvoston asetuksella (EY) N:o 769/2002 ⁽¹⁾ käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä.

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽²⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan,

D PERUSTELUT

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (6) Pyyntöön sisältyy riittävä alustava näyttö siitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä kierretään uudelleenlastaamalla kumariini Intiassa tai Thaimaassa.

A PYYNTÖ

- (1) Komissio on vastaanottanut perusasetuksen 13 artiklan 3 kohdan mukaisen pyynnön tutkia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyyntitoimenpiteiden mahdollista kiertämistä.
- (2) Pynnön esitti 24 päivänä helmikuuta 2004 Euroopan kemianteollisuuden järjestö (CEFIC) yhteisön ainoan kumariinintuottajan puolesta, jonka osuus yhteisön tuotannosta on 100 prosenttia.

- (7) Näyttö on seuraava:

Pyyntöön osoitetaan, että Kiinan kansantasavallasta, Intiasta ja Thaimaasta yhteisöön suuntautuvan viennin rakenne on muuttunut merkittävästi sen jälkeen, kun Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuontia koskevat toimenpiteet otettiin käyttöön, ja että muutokselle ei näyttäisi olevan muuta perusteltua syytä kuin tullin käyttöönotto. Tämä muutos kaupan rakenteessa näyttää johtuvan siitä, että Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva kumariini uudelleenlastataan Intiassa ja Thaimaassa.

Lisäksi pyyntö sisältää riittävän alustavan näytön siitä, että voimassa olevien Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden korjaavat vaikutukset ovat heikentyneet sekä määrin että hintojen osalta. Tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti Intiasta ja Thaimaasta näyttää huomattavassa määrin korvanneen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnin. Lisäksi on riittävästi näyttöä siitä, että tämä tuonnin kasvu on tapahtunut hinnoilla, jotka alittavat selvästi nyt voimassa oleviin toimenpiteisiin johtaneessa tutkimuksessa määritetyn vahinkoa aiheuttamattoman hinnan.

B TUOTE

- (3) Mahdollisen kiertämisen kohteena oleva tuote, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', on Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva kumariini, joka esitetään tullille yleensä CN-koodiin ex 2932 21 00 luokiteltuna. Tämä CN-koodi annetaan ainoastaan ohjeellisenä.
- (4) Tutkimuksen kohteena oleva tuote on Intiasta tai Thaimaasta tuotava kumariini, jäljempänä 'tutkimuksen kohteena oleva tuote', joka esitetään tullille yleensä samaan CN-koodiin luokiteltuna kuin Kiinan kansantasavallasta peräisin oleva tarkasteltavana oleva tuote.

Pyyntöön esitetään myös riittävästi alustavaa näyttöä siitä, että tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta myydään polkumyyntihinnoin verrattuna Kiinan kansantasavallasta peräisin olevalle kumariinille aikaisemmin vahvistettuun normaaliarvoon.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 461/2004 (EUVL L 77, 13.3.2004, s. 12).

⁽²⁾ EYVL L 123, 9.5.2002, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1854/2003 (EUVL L 272, 23.10.2003, s. 1).

Jos tutkimuksessa havaitaan muuta perusasetuksen 13 artiklassa tarkoitettua toimenpiteiden kiertämistä kuin uudelleenlastausta Intiassa tai Thaimaassa, tutkimus voi koskea myös kyseisiä kiertämiskäytäntöjä.

E MENETTELY

- (8) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että näyttöä on riittävästi perusasetuksen 13 artiklan mukaisen tutkimuksen panemiseksi vireille sekä Intiasta ja Thaimaasta tulevan kumariinin tuonnin saattamiseksi kirjaamisvelvoitteen alaiseksi perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti riippumatta siitä, onko sen alkuperämaaksi ilmoitettu Intia tai Thaimaa.

a) Kyselylomakkeet

- (9) Saadakseen tutkimuksensa kannalta välttämättömiksi katsotut tiedot komissio lähettää kyselylomakkeen Intiassa ja Thaimaassa toimiville viejille/tuottajille ja niiden järjestöille, Kiinan kansantasavallassa toimiville viejille/tuottajille ja niiden järjestöille, niille yhteisön tuojille ja niiden järjestöille, jotka toimivat yhteistyössä voimassa olevien toimenpiteiden käyttöönottoon johtaneessa tutkimuksessa tai jotka mainitaan pyynnössä, sekä Kiinan kansantasavallan, Intian ja Thaimaan viranomaisille. Tietoja voidaan tarvittaessa pyytää myös yhteisön tuotannonalalta.

- (10) Kaikkien asianomaisten osapuolten olisi joka tapauksessa mahdollisimman pian ja tämän asetuksen 3 artiklassa vahvistetussa määräajassa otettava yhteyttä komissioon ja selvitettävä, onko ne mainittu pyynnössä. Niiden olisi tarvittaessa pyydettävä kyselylomake tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetussa määräajassa, koska 3 artiklan 2 kohdassa vahvistettua määräaikaa sovelletaan kaikkiin asianomaisiin osapuoliin.

- (11) Kiinan kansantasavallan, Intian ja Thaimaan viranomaisille ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta.

b) Tietojen kerääminen ja osapuolten kuuleminen

- (12) Kaikkia asianomaisia osapuolia pyydetään esittämään näkökantansa kirjallisesti ja toimittamaan asiaa tukeva näyttö. Komissio voi lisäksi kuulla asianomaisia osapuolia, jos ne pyytävät sitä kirjallisesti ja osoittavat, että niiden kuulemiseksi on olemassa erityisiä syitä.

c) Vapautus tuonnin kirjaamisvelvoitteesta tai toimenpiteistä

- (13) Koska voimassa olevien toimenpiteiden mahdollinen kiertäminen tapahtuu yhteisön ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää perusasetuksen 13 artiklan 4 kohdan mukaisesti sellaisille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina perusasetuksen 13 artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä. Tuottajien, jotka haluavat vapautuksen, on toimitettava asiaa koskeva pyyntö ja siihen liittyvä näyttö tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohdassa asetetussa määräajassa.

F REKISTERÖINTI

- (14) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuonti on perusasetuksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti määrättävä kirjattavaksi sen varmistamiseksi, että jos tutkimuksessa havaitaan toimenpiteitä kierretyn, Intiasta ja Thaimaasta tuodusta kumariinista voidaan kantaa takautuvasti asianmukainen polkumyynnitulli kyseisen tuonnin kirjaamispäivästä alkaen.

G MÄÄRÄAJAT

- (15) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi asetettava määräajat, joiden kuluessa:

— asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua komissiolle, esittää näkökantansa kirjallisesti sekä palauttaa täytetyt kyselylomakkeet tai toimittaa muita tutkimuksessa huomioon otettavia tietoja,

— Intiassa ja Thaimaassa toimivat tuottajat voivat pyytää vapautusta tuonnin kirjaamisvelvoitteesta tai toimenpiteistä,

— asianomaiset osapuolet voivat esittää kirjallisen pyynnön saada tulla komission kuulemiksi.

- (16) Huomattakoon, että useimpien perusasetuksessa säädettyjen menettelyjä koskevien oikeuksien käyttö edellyttää osapuolen ilmoittautumista tämän asetuksen 3 artiklassa mainitussa määräajassa.

H KIELTÄYTYMINEN YHTEISTYÖSTÄ

3 artikla

- (17) Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tai ei muutoin toimita tarvittavia tietoja tässä asetuksessa asetetussa määräajassa tai jos se merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.
- (18) Jos todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja niiden sijasta voidaan perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käyttää käytettävissä olevia tietoja. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti käytetään kaikkia käytettävissä olevia tietoja, lopputulos voi olla osapuolen kannalta epäedullisempi kuin siinä tapauksessa, että se olisi toiminut yhteistyössä.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Pannaan vireille asetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklan 3 kohdan mukainen tutkimus sen määrittämiseksi, kierretäänkö Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kumariinin tuonnissa neuvoston asetuksella (EY) N:o 769/2002 käyttöön otettuja polkumyyntitoimenpiteitä tuomalla CN-koodiin ex 2932 21 00 (Taric-koodit 2932 21 00 11 ja 2932 21 00 15) kuuluvaa kumariinia yhteisöön Intiasta ja Thaimaasta, riippumatta siitä, onko kumariini peräisin Intiasta tai Thaimaasta.

2 artikla

Tulliviranomaiset velvoitetaan asetuksen (EY) N:o 384/96 13 artiklan 3 kohdan ja 14 artiklan 5 kohdan nojalla toteuttamaan tarvittavat toimenpiteet tämän asetuksen 1 artiklassa yksilöidyn tuonnin kirjaamiseksi.

Tuonnin kirjaamisvelvoite päättyy yhdeksän kuukauden kuluttua tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Komissio voi velvoittaa asetuksella tulliviranomaiset lopettamaan sellaisten yhteisöön tuotavien tuotteiden tuonnin kirjaamisen, joiden valmistajat ovat hakeneet vapautusta kirjaamisvelvoitteesta ja joiden valmistajien osalta on todettu, että ne eivät kierrä polkumyyntituloja.

1. Kyselylomakkeet on pyydettävä komissiolta 15 päivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Jotta asianomaisten osapuolten huomautukset voitaisiin ottaa huomioon tutkimuksessa, niiden on, jollei toisin ilmoiteta, ilmoitauduttava ottamalla yhteyttä komissioon, esitettävä näkökantansa kirjallisesti ja toimitettava täytetyt kyselylomakkeet tai muut tiedot 40 päivän kuluessa tämän asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Intiassa ja Thaimaassa toimivien tuottajien, jotka pyytävät vapautusta tuonnin kirjaamisvelvoitteesta tai toimenpiteistä, on toimitettava asiaa koskeva pyyntö ja siihen liittyvä näyttö samassa 40 päivän määräajassa.

4. Asianomaiset osapuolet voivat myös samassa 40 päivän määräajassa esittää pyynnön tulla komission kuulemiksi.

5. Kaikki asiaan liittyvät tiedot, kuulemispyynnöt tai kyselylomaketta koskevat pyynnöt sekä kiertämättömyystodistuksen myöntämistä koskevat hakemukset on toimitettava kirjallisesti (ei sähköisessä muodossa, jollei toisin mainita) ja asianomaisten nimellä, osoitteella, sähköpostiosoitteella sekä puhelin-, faksi- ja/tai teleksinumeroilla varustettuina. Kaikki asianomaisten osapuolten luottamuksellisia toimittamat kirjalliset huomautukset, mukaan luettuina tässä asetuksessa pyydetty tiedot, täytetyt kyselylomakkeet ja kirjeenvaihto, on varustettava merkinnällä "Limited" ⁽¹⁾, ja niihin on liitettävä perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti ei-luottamuksellinen toisinto, joka varustetaan merkinnällä "For inspection by interested parties" (asianomaisten tarkasteltavaksi).

Komission osoite:

Euroopan komissio
Directorate General for Trade
Directorate B
J-79 5/16
B-1049 Brussels
Faksi: (32-2) 295 65 05
Teleksi: COMEU B 21877

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

⁽¹⁾ Tämä tarkoittaa asiakirjan olevan tarkoitettu ainoastaan sisäiseen käyttöön. Se on suojattu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43) 4 artiklan nojalla. Se on asetuksen (EY) N:o 384/96 19 artiklassa ja vuoden 1994 GATT-sopimuksen VI artiklan soveltamisesta tehdyn WTO-sopimuksen (polkumyynnin vastainen sopimus) 6 artiklassa tarkoitettu luottamuksellinen asiakirja.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 662/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****naudanlihatuotteiden eräiden tariffikiintiöiden hallinnoinnista annettujen asetusten (EY) N:o 936/97 ja (EY) N:o 1279/98 mukaisia tuontitodistushakemuksia koskevista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 41 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tšekki, Viro, Kypros, Latvia, Liettua, Unkari, Malta, Puola, Slovenia ja Slovakia (jäljempänä uudet jäsenvaltiot) liittyvät yhteisöön 1 päivänä toukokuuta 2004, jos liittymissopimus ratifioidaan. Naudanlihatuotteille avattujen tariffikiintiöiden olisi oltava kyseisiin maihin sijoitautuneiden toimijoiden käytössä niiden liittymispäivänä.
- (2) Korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukokuuta 1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 936/97 ⁽¹⁾ sekä neuvoston päätöksissä 2003/286/EY, 2003/298/EY, 2003/299/EY, 2003/18/EY, 2003/263/EY ja 2003/285/EY Bulgarialle, Tšekin tasavallalle, Slovakialle, Romanian, Puolan tasavallalle ja Unkarin tasavallalle säädettyjen naudanlihan tariffikiintiöiden soveltamista koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen vahvistamisesta 19 päivänä kesäkuuta 1998 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1279/98 ⁽²⁾ säädetään erityisvaatimuksista, jotka koskevat toimijoiden kelpoisuutta eri tuontijärjestelmien mukaisiin eräisiin tariffikiintiöihin.
- (3) Voidakseen osallistua kyseisiin tuontikiintiöihin uusiin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden todistuksenhakijoiden olisi osoitettava, että ne ovat käyneet kauppaa kolmansien maiden kanssa vähintään tietyn edellytetyn ajan. Kaupankäynti, joka on tapahtunut ennen 1 päivää toukokuuta 2004 yhteisön, sellaisena kuin se on vuoden 2003 liittymissopimuksen voimaantuloa edeltävänä päivänä, nykyisten jäsenvaltioiden kanssa olisi katsottava kaupankäynniksi kolmansien maiden kanssa.

(4) Sen vuoksi on tarpeen säätää siirtymätoimenpiteitä, jotka koskevat uusien jäsenvaltioiden toimijoiden kelpoisuussääntöjä asetuksissa (EY) N:o 936/97 ja (EY) N:o 1279/98 säädettyissä tuontijärjestelmissä.

(5) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat naudanlihan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Voidakseen tulla katsotuiksi asetuksen (EY) N:o 936/97 4 artiklan a alakohdan ja asetuksen (EY) N:o 1279/98 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisiksi tuontitodistusten hakijoiksi Tšekkiin, Viroon, Kyprokseen, Latviaan, Liettuaan, Unkariin, Maltaan, Puolaan, Sloveniaan ja Slovakiaan sijoittautuneiden hakijoiden on oltava luonnollisia tai oikeushenkilöitä, jotka on merkitty alv-rekisteriin yhteisön, sellaisena kuin se on vuoden 2003 liittymissopimuksen voimaantulopäivänä, jossakin jäsenvaltiossa ja joiden on osoitettava hakemuksia jättäessään asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla

a) asetuksen (EY) N:o 936/97 soveltamiseksi, että ne ovat käyneet naudanlihakauppaa vähintään 12 kuukauden ajan muiden maiden kanssa,

b) asetuksen (EY) N:o 1279/98 soveltamiseksi, että ne ovat käyneet naudanlihakauppaa vähintään kerran edellisten 12 kuukauden aikana muiden maiden kanssa.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi ilmaisulla muut maat tarkoitetaan kaikkia kolmansia maita, yhteisön, sellaisena kuin se on vuoden 2003 liittymissopimuksen voimaantuloa edeltävänä päivänä, jäsenvaltiot mukaan luettuina.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 137, 28.5.1997, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/2003 (EUVL L 95, 11.4.2003, s. 13).

⁽²⁾ EYVL L 176, 20.6.1998, s. 12. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1144/2003 (EUVL L 160, 28.6.2003, s. 44).

Tämä asetus tulee voimaan Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä ja edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 663/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2300/97 ⁽²⁾ vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1221/97 säädettyjen vuosittaisten kansallisten ohjelmien täytäntöönpanemiseksi tarvittavat säännökset. Asetuksen (EY) N:o 2300/97 2 artiklan 1 kohdassa säädetään, että jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelmat ennen kunkin vuoden 15 päivää huhtikuuta.
- (2) Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisen vuoksi kyseisten maiden olisi voitava ottaa käyttöön asetuksessa (EY) N:o 1221/97 säädettyjä kansallisia ohjelmia. Jotta ohjelmia voidaan tarkastella johdonmukaisesti kaikkien jäsenvaltioiden osalta, jäsenvaltioita koskeva ohjelmien toimituspäivä olisi siirrettävä vuonna 2004 15 päivään toukokuuta 2004.

(3) Sen vuoksi on syytä muuttaa asetus (EY) N:o 2300/97.

(4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2300/97 2 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ohjelmat ennen kunkin vuoden 15 päivää huhtikuuta. Vuonna 2004 jäsenvaltioiden on toimitettava ohjelmansa kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan markkinointivuoden 2004/2005 vuosittaisiin ohjelmiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 1.7.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2070/98 (EYVL L 265 30.9.1998, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 319, 21.11.1997, s. 4. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1387/2003 (EUVL L 196, 2.8.2003, s. 22).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 664/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,**

asetuksen (EY) N:o 2535/2001 mukaisia maito- ja maitotuotteiden tuontitodistuksia koskevista siirtymätoimenpiteistä Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymisen vuoksi

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen ja erityisesti sen 2 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisasiakirjan ja erityisesti sen 41 artiklan ensimmäisen kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

mennessä komissiolle luettelo kaikista kelpoisuusvaatimukset täyttävistä toimijoista. Jotta kukin hakija voidaan tunnistaa helpommin ja helpotettaisiin todistusten siirtämistä, olisi täsmennettävä kunkin toimijan osalta toimitettaviksi kuuluvat tiedot. Uusien jäsenvaltioiden niiden toimijoiden, jotka täyttävät kelpoisuusvaatimukset, olisi sallittava lisäksi hankkia tuontitodistuksia.

(1) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta 14 päivänä joulukuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2535/2001⁽¹⁾ 2 osaston I luvun 2 jaksossa vahvistetaan tuontitodistusten hakijoiden hyväksymistä koskevat erityissäännökset. Jotta varmistettaisiin se, että Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian toimijat voivat hakea tuontitodistuksia kyseisten maiden Euroopan unioniin liittymisestä alkaen, olisi säädettävä siirtymätoimenpiteitä.

(2) Uusien jäsenvaltioiden toimijoiden olisi sallittava hakea tuontitodistuksia asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä tarkoitetuissa tariffikiintiöissä 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välisellä ajalla ilman ennakkohyväksyntää. Niiden olisi osoitettava asemansa ja säännöllinen toimintansa kaupankävijöinä. Uusien jäsenvaltioiden hakijoiden olisi kaupankäynnin osoittamista koskevan vaatimuksen osalta sallittava ottaa huomioon yhteisön kanssa käydyn kaupan lisäksi kaikkien kolmansien maiden kanssa käyty kauppa. Niillä olisi oltava mahdollisuus valita kaupankäynnin viitevuodeksi vuosi 2002 vuoden 2003 sijaan, jos ne voivat osoittaa, että ne eivät voineet tuoda tai viedä edellytettyjä maitotuotteiden määriä vuonna 2003 poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi. Uusien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi toimitettava 15 päivään toukokuuta 2004

(3) Uusien jäsenvaltioiden toimijat olisi hyväksyttävä 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välisellä ajalla, jos ne toimittavat ennen 1 päivää kesäkuuta pyynnön, jonka mukana on tarvittavat asiakirjat ja tiedot, tai jos ne mainitaan komissiolle 15 päivään toukokuuta 2004 mennessä toimitettavan kelpoisuusvaatimukset täyttävien toimijoiden luettelossa.

(4) Sen vuoksi on tarpeen säätää poikkeuksia eräistä asetuksen (EY) N:o 2535/2001 säännöksistä.

(5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maidon ja maitotuotteiden hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2535/2001 2 osaston I luvun 2 jaksossa säädetään, Tšekkiin, Viroon, Kyprokseen, Latviaan, Liettuaan, Unkariin, Maltaan, Puolaan, Sloveniaan ja Slovakiaan (jäljempänä 'uudet jäsenvaltiot') sijoittautuneet toimijat voivat hakea tuontitodistuksia kiintiöille, jotka koskevat 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välistä aikaa, ilman sen jäsenvaltion, johon ne ovat sijoittautuneet, toimivaltaisten viranomaisten ennakkohyväksyntää.

2. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2535/2001 11 artiklassa säädetään, uusiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet toimijat voivat hakea tuontitodistuksia 1 kohdassa tarkoitettuja kiintiöitä varten ainoastaan siinä jäsenvaltioissa, johon ne ovat sijoittautuneet.

⁽¹⁾ EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 50/2004 (EUVL L 7, 13.1.2004, s. 9).

Todistushakemukset hyväksytään vain, jos hakija on liittänyt mukaan seuraavat asiakirjat:

- a) todiste siitä, että hakija on vuonna 2003 tuonut ja/tai vienyt vähintään 25 tonnia yhdistetyn nimikkeistön 04 ryhmään kuuluvia maitotuotteita vähintään neljässä erillisessä toimesta;
- b) kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka todistavat riittävällä tavalla hakijan henkilöllisyyden ja aseman, erityisesti
 - i) kansallisen lainsäädännön mukaisesti laaditut asiakirjat, jotka koskevat yrityksen kirjanpitoa ja/tai verotusjärjestelmää; ja
 - ii) alv-numero, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä;
 - iii) toimijan kaupparekisteriote, jos siitä säädetään kansallisessa lainsäädännössä.

Toisen alakohdan a alakohdan osalta viitevuosi on 2002, jos kyseinen tuoja voi osoittaa, ettei hän voinut tuoda tai viedä edellytettyjä maitotuotteiden määriä vuonna 2003 poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi.

Tämän kohdan soveltamiseksi sisäisiä ja ulkoisia jalostustoimia ei katsota tuonniksi ja vienniksi.

3. Uusien jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava komissiolle 15 päivään toukokuuta 2004 mennessä luettelot toimijoista, jotka ovat hakeneet tuontitodistuksia kiintiöille, jotka koskevat 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välistä aikaa 1 kohdan mukaisesti ja 2 kohdassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen. Luettelot on laadittava asetuksen (EY) N:o 2535/2001 liitteessä XIV olevan mallin mukaisesti, hyväksyntänumeroa lukuun ottamatta.

4. Komissio toimittaa nämä luettelot muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

5. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2535/2001 16 artiklan 4 kohdassa säädetään, tuontitodistukset, jotka on myönnetty 1 päivän toukokuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2004 välistä aikaa koskeville kiintiöille, voidaan siirtää ainoastaan mainitun asetuksen 2 jakson mukaisesti hyväksytyille luonnollisille tai oikeushenkilöille ja 3 kohdassa tarkoitetuissa luetteloissa mainituille luonnollisille tai oikeushenkilöille.

2 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 2535/2001 8 artiklassa säädetään, 1 päivän heinäkuuta 2004 ja 30 päivän kesäkuuta 2005 välistä aikaa koskevia kiintiöitä varten myönnetään hyväksyntä:

- a) uusiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille toimijoille, jotka toimittavat ennen 1 päivää kesäkuuta 2004 sen jäsenvaltion, johon ne ovat sijoittautuneet, toimivaltaisille viranomaisille pyynnön, jonka mukana on 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut asiakirjat, tai
- b) uusiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille toimijoille, jotka toimittavat ennen 1 päivää kesäkuuta 2004 sen jäsenvaltion, johon ne ovat sijoittautuneet, toimivaltaisille viranomaisille pyynnön ja jotka mainitaan 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettussa luettelossa.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymissopimuksen voimaantulopäivänä ja edellyttäen, että liittymissopimus tulee voimaan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 665/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
tuontilupien antamisesta korkealaatuiselle tuoreelle, jäädytetylle tai jäädytetylle naudanlihalle**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon naudanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1254/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa ja jäädytettyä puhvelinlihaa koskevien tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 27 päivänä toukokuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 936/97 ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 936/97 4 ja 5 artiklassa säädetään saman asetuksen 2 artiklan f alakohdan tarkoittamien lihojen tuontilupahakemusten ja niiden myöntämisen ehdot.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa vahvistetaan sellaisen Amerikan yhdysvalloista ja Kanadasta peräisin ja lähtöisin olevan korkealaatuisen tuoreen, jäädytetyn tai jäädytetyn naudanlihan, jota voidaan 1 päivästä heinäkuuta 2003 30 päivään kesäkuuta 2004 tuoda erityisin edellytyksin, määräksi 11 500 tonnia.

- (3) On otettava huomioon, että tässä asetuksessa säädettyjä tuontilupia voidaan käyttää niiden koko voimassaoloajan vain, jollei olemassa olevista eläinlääkinnällisistä järjestelyistä muuta johdu,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Jokainen 1—5 päivänä huhtikuuta 2004 esitetty asetuksen (EY) N:o 936/97 2 artiklan f alakohdassa tarkoitettua korkealaatuista tuoretta, jäädytettyä tai jäädytettyä naudanlihaa koskeva tuontilupahakemus hyväksytään kokonaisuudessaan.

2. Asetuksen (EY) N:o 936/97 5 artiklan mukaisesti saa 9 569,588 tonnista jättää lupahakemuksia toukokuuta 2004 viiden ensimmäisen päivän ajan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 11 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 21. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 137, 28.5.1997, s. 10. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 649/2003 (EUVL L 95, 11.4.2003, s. 13).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 666/2004,
annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,
tiettyjen viljalajalosteiden vientitodistushakemusten hylkäämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä heinäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1342/2003 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Perunatärkkelyksen ja maissipohjaisten tuotteiden ennakkovahvistusta koskevia todistushakemuksia on paljon ja ne ovat luon-

teeltaan spekulatiivisia. Siksi on päätetty hylätä kaikki näitä tuotteita koskevat 5, 6 ja 7 päivänä huhtikuuta 2004 jätetyt vientitodistushakemukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 1 kohdan mukaan CN-koodeihin 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 90 50 kuuluvat 5, 6 ja 7 päivänä huhtikuuta 2004 jätetyt tuen ennakkovahvistuksen sisältävät vientitodistushakemukset on hylätty.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 8 päivänä huhtikuuta 2004.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 189, 29.7.2003, s. 12.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 667/2004,**annettu 7 päivänä huhtikuuta 2004,****tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 muuttamisesta 32. kerran**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyihin Osama bin Ladenia, al-Qaida-verkostoa ja Talebania lähellä oleviin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä sekä Afganistaniin suuntautuvan tiettyjen tavaroiden ja palvelujen viennin kieltämisestä, Afganistanin Talebania koskevien lento-kiellon ja varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttämisen laajentamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 467/2001 kumoamisesta 27 päivänä toukokuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 881/2002 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 524/2004 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 881/2002 liitteessä I on luettelo henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita asetuksessa tarkoitettu varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee.
- (2) Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston pakotekomitea päätti 31 päivänä maaliskuuta 2004 muuttaa luetteloa henkilöistä, ryhmistä ja yhteisöistä, joita varojen sekä muiden taloudellisten resurssien jäädyttäminen koskee. Liite I olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.

- (3) Tässä asetuksessa säädettyjen toimenpiteiden tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan välittömästi,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 7 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta
Christopher PATTEN
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁽²⁾ EUVL L 83, 20.3.2004, s. 36.

LIITE

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 881/2002 liite I seuraavasti:

Korvataan oikeushenkilöiden, ryhmien ja yhteisöjen luettelossa merkintä "Ansar al-Islam (*alias* Devotees of Islam, Jund al-Islam, Soldiers of Islam, Kurdistan Supporters of Islam, Supporters of Islam in Kurdistan, Followers of Islam in Kurdistan, Kurdistan Taliban); toimii Koillis-Irakissa" seuraavalla:

"Ansar al-Islam (*alias* a) Devotees of Islam, b) Jund al-Islam, c) Soldiers of Islam, d) Kurdistan Supporters of Islam, e) Supporters of Islam in Kurdistan, f) Followers of Islam in Kurdistan, g) Kurdish Taliban, h) Soldiers of God, i) Ansar al-Sunna Army, j) Jaish Ansar al-Sunna, k) Ansar al-Sunna); toimii Koillis-Irakissa".

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

EUROOPAN PARLAMENTTI NEUVOSTO

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS, tehty 30 päivänä maaliskuuta 2004,

Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisesta Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen, joka täydentää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta, 3 kohdan mukaisesti

(2004/323/EY)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston rahoituksesta 7 päivänä marraskuuta 2002 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen, joka täydentää talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehtyä toimielinten sopimusta⁽¹⁾, ja erityisesti sen 3 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta 11 päivänä marraskuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2012/2002⁽²⁾,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan unioni on perustanut Euroopan unionin solidaarisuusrahaston ('rahasto') solidaarisuuden osoittamiseksi suuronnettomuuksien tuhoista kärsivien alueiden väestölle.
- (2) Malta jätti 10 päivänä marraskuuta 2003 hakemuksen rahaston varojen käyttöön ottamiseksi myrskyn ja tulvien aiheuttamien suurtuhojen johdosta, Espanja jätti 1 päivänä lokakuuta 2003 hakemuksen tulipalojen aiheuttamien suurtuhojen johdosta, ja Ranska teki samoin 26 päivänä tammikuuta 2004 tulvien aiheuttamien suurtuhojen johdosta.

- (3) Marraskuun 7 päivänä 2002 tehdyssä toimielinten sopimuksessa määrätään, että rahaston varoja voidaan ottaa käyttöön enintään miljardi euroa vuosittain.
- (4) Maltaan myrsky ja tulvat syyskuussa 2003, Espanjan metsäpalot kesällä 2003 ja Etelä-Ranskan tulvat joulukuussa 2003 täyttävät Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöön ottamisen edellytykset.

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Euroopan unionin yleiseen talousarvioon varainhoitovuodeksi 2004 otetaan käyttöön Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja 21 916 995 euroa maksusitoumusmäärärahoina.

2 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Strasbourgissa 30 päivänä maaliskuuta 2004.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

P. COX

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. ROCHE

⁽¹⁾ EYVL C 283, 20.11.2002, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 311, 14.11.2002, s. 3.

NEUVOSTO

tiedotus tiettyjen yhteisön säädösten soveltamista Monacon ruhtinaskunnan alueella koskevan Euroopan yhteisön ja Monacon ruhtinaskunnan sopimuksen voimaantulosta ⁽¹⁾

Koska menettelyt Brysselissä 4. joulukuuta 2003 allekirjoitetun tiettyjen yhteisön säädösten soveltamista Monacon ruhtinaskunnan alueella koskevan Euroopan yhteisön ja Monacon ruhtinaskunnan sopimuksen voimaantulemiseksi on saatettu lopullisesti päätökseen 31. maaliskuuta 2004, sopimus tulee sen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti voimaan 1. toukokuuta 2004.

⁽¹⁾ EUVL L 332, 19.12.2003, s. 42.

KOMISSIO

EUROOPAN YHTEISÖJEN SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA

PÄÄTÖS N:o 192,

tehty 29 päivänä lokakuuta 2003,

neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 50 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista koskevista edellytyksistä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/324/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA, joka

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 574/72 50 artiklan 2 kohdan, jonka mukaisesti hallintotoimikunta määrää kyseisen asetuksen 50 artiklan 1 kohdan säännösten täytäntöönpanotavoista,

ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 81 artiklan a alakohdan, jonka mukaisesti hallintotoimikunnan tehtävänä on käsitellä kaikkia hallinnollisia kysymyksiä, jotka johtuvat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja myöhempien asetusten säännöksistä,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 574/72 2 artiklan 1 kohdan, jonka mukaisesti hallintotoimikunnan tehtävänä on laatia asetusten soveltamisessa tarvittavien todistusten, ilmoitusten, hakemusten ja muiden tarvittavien asiakirjojen mallit ja jonka mukaisesti edellä mainittuja asiakirjoja voidaan siirtää laitosten välillä joko paperilomakkeina tai siirtämällä sähköisessä muodossa olevia vakiomuotoisia viestejä telemaattisesti,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 81 artiklan d alakohdan, jonka mukaisesti hallintotoimikunnan tehtävänä on edistää ja kehittää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä uudenai-kaistamalla tiedonvaihdossa tarvittavia menettelyjä ja mukauttamalla erityisesti laitosten välinen tiedonsiirto telemaattiseen vaihtoon ottaen huomioon tiedonkäsittelyn kehitys kussakin jäsenvaltiossa, tavoitteena ennen kaikkea etuuksien myöntämisen jouduttaminen,

sekä katsoo seuraavaa:

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾ 117 artiklan, jonka mukaisesti hallintotoimikunnan tehtävänä on tietojenkäsittelyn teknisen toimikunnan tekemien tutkimusten ja ehdotusten pohjalta mukauttaa todistusten, ilmoitusten, hakemusten ja muiden asiakirjojen mallit sekä asetuksessa ja täytäntöönpanoasetuksessa säädettyjen tietojen siirron ja käsittelyn menettelyt uuteen tietojenkäsittelytekniikkaan,

(1) On syytä määrittää asetuksen (ETY) N:o 574/72 50 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamista koskevat edellytykset ja laatia mallilomakkeet kyseisen artiklan täytäntöön panemiseksi.

(2) On tarpeen edistää ja helpottaa tiedonvaihtoa niiden työntekijöiden vakuutushistoriasta, jotka ovat liikkuneet Euroopan unionin alueella ennen eläkeoikeuden saavuttamiselle kyseisissä jäsenvaltioissa asetettua vähimmäisikää, tai mitä tahansa muuta menettelyä, jonka avulla työntekijöille voidaan riittävän ajoissa kertoa heidän oikeuksistaan ja jouduttaa näin näiden oikeuksien myöhemmin tapahtuvaa toteutumista.

(3) On muutettava 20 päivänä huhtikuuta 1983 tehtyä päätöstä N:o 118 ja saatettava se ajan tasalle,

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Asetuksen (ETY) N:o 574/72 50 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettut laitokset laativat kahden tai useamman jäsenvaltion lainsäädännön alaisuuteen kuuluneiden työntekijöiden vakuutushistorian seuraavien säännösten mukaisesti:

1. Kyseiset laitokset laativat työntekijän vakuutushistorian viimeistään yhden vuoden ennen sitä päivää, jona hän saavuttaa eläkeoikeuden saamiselle asetetun vähimmäisiän

a) joko työntekijän yhdelle näistä laitoksista lähettämän pyynnön nojalla;

b) tai yhden asiaan liittyvän laitoksen aloitteesta.

2. Kukin laitos antaa sellaisten laitosten käyttöön, joiden on laadittava vakuutushistorioita, kaikki ne tiedot (rekisteröintitiedot ja täyttyneet kaudet), jotka koskevat muissa jäsenvaltioissa vakuutettujen työntekijöiden vakuutushistoriaa.

Edellä mainittu laitos toimittaa nämä tiedot teknisten mahdollisuuksiensa mukaan telemaattisesti (ks. kohta 2.1), online-menettelyn kautta (ks. kohta 2.2) tai millä tahansa muulla keinolla tai menettelyllä. Näiden puuttuessa sen on käytettävä tämän päätöksen kohdassa 2.3 kuvattua paperitulosteisiin perustuvaa menettelyä.

Tiedon vaihdon ajoitusta ja menetelmiä koskevista valinnoista päättävät jäsenvaltiot eläkejärjestelmiensä ominaispiirteet huomioon ottaen, ja niistä voidaan tehdä sopimuksia valtioiden toimivaltaisten viranomaisten tai laitosten kesken.

- 2.1 Kun tietoja siirretään telemaattisesti, vakuutushistorian laativan laitoksen on otettava kyseisen jäsenvaltion ja muiden asiaan liittyvien jäsenvaltioiden nimeämien toimielinten välityksellä yhteys paikallisiin toimivaltaisiin laitoksiin. Pyyntö on muotoiltava lomakkeen E 503 mukaan ja vastaus lomakkeen E 505 mukaan. Kyseisten laitosten on tässä tiedonvaihdossa noudatettava yhteisen arkkitehtuurin sääntöjä, erityisesti turvallisuuden ja standardien käytön osalta, sekä hallintotoimikunnan asetuksen (ETY) N:o 574/72, 117 a ja 117 b artiklan nojalla vahvistamia telemaattisten palvelujen yhteisen osan toimintaa koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä.

- 2.2 Online-menettelyä käytettäessä työntekijän vakuutushistorian laativa laitos käyttää toisen laitoksen lomakkeen E 505 mukaisesti laatimaa vakuutushistoriaa.

- 2.3 Kun käytetään paperitulosteita, työntekijän vakuutushistorian laativa laitos lähettää lomakkeen E 503 kaikkien muiden valtioiden laitoksille, joissa se tietää työntekijän työskennelleen. Vastauksena kukin kyseisistä laitoksista lähettää lomakkeen E 505, jossa ilmoitetaan tiedot

kyseisen laitoksen soveltaman lainsäädännön mukaisesta henkilön vakuutushistoriasta. Paperitulosteen käyttö ei edellytä nimettyjen toimielinten osallistumista prosessiin.

Kahden tai useamman jäsenvaltion viranomaiset voivat hallintotoimikunnan lausunnon saatuaan sopia käyttävänsä muita lomakkeita kuin E 503 ja E 505 tai vahvistavansa erilaiset järjestelyt tämän menettelyn toimeenpanemiseksi.

- 2.4 "Nimetyllä toimielimellä" tarkoitetaan tässä päätöksessä seuraavia:

ITÄVALTA: Hauptverband der Österreichischen Sozialversicherungsträger, Wien

BELGIA: L'Office National des pensions pour travailleurs salariés (ONP) Rijksdienst voor pensioenen (RVP), Bryssel

TANSKA: Den Sociale Sikringsstyrelse (sosiaaliturvahallinto), Kööpenhamina

SUOMI: Eläketurvakeskus (ETK), Helsinki

RANSKA: Caisse Nationale d'Assurance Vieillesse (CNAV), Pariisi

SAKSA: Verband Deutscher Rentenversicherungsträger — Datenstelle der deutschen Rentenversicherung (VDR — DSRV), Würzburg

KREIKKA: L'Idryma Koinonikon Asfaliseon (IKA), Ateena

IRLANTI: Department of Social and Family Affairs, Dublin

ITALIA: Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS), Rooma

LUXEMBURG: Centre Commun de la Sécurité Sociale, Luxembourg

ALANKOMAAT: Sociale Verzekeringsbank, Amsterdam

PORTUGALI: Instituto de Solidariedade e Segurança Social (ISSS)/ Centro Nacional de Pensões, Lissabon

ESPANJA: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) / Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Madrid

RUOTSI: Riksförsäkringsverket, Tukholma

YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA: Department for Work and Pensions, International Pension Centre, Newcastle upon Tyne

- 2.5 Tämän päätöksen liitteenä ovat lomakkeiden E 503 ja E 505 mallit, joita on käytettävä paperitulosteita lähetettäessä.
3. Jos jonkin jäsenvaltion lainsäädännössä asetetaan perhe-eläkkeen myöntämiseksi vähimmäisikä, kyseiset toimielimet laativat edesmenneen työntekijän vakuutushistorian samalla tavalla viimeistään yhden vuoden ennen sitä päivää, jona jälkeensä jäänyt saavuttaa perhe-eläkkeen myöntämiseksi asetetun vähimmäisiän.
4. Tämä päätös, joka korvaa 20 päivänä huhtikuuta 1983 tehdyn päätöksen N:o 118, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2004.

Hallintotoimikunnan puheenjohtaja

Giuseppe MICCIO

EUROOPAN YHTEISÖ
Sosiaaliturva-asetukset
ETA *
Sveitsi

E 503

Lähtävä maa ⁽¹⁾Antopäivä ⁽¹⁾

TYÖNTEKIJÄN VAKUUTUSHISTORIAN LAATIMISTA KOSKEVA PYYNTÖ

(Asetus 574/72: 50 art. 1 k. b alak.)

1	Laitos, jolle lomake osoitetaan
1.1	Nimi
1.2	Koodi
1.3	Osoite (katuosoite, postinumero, postitoimipaikka, maa)
2	Vakuutuksen N:o
2.1	Vastaanottavassa maassa ⁽³⁾
2.2	Lähtävässä maassa
3	Nimet ja sukupuoli
3.1	Sukunimi ⁽⁴⁾
3.2	Kastetodistuksessa oleva sukunimi ⁽⁴⁾
3.3	Etunimet ⁽⁵⁾
3.4	Entiset sukunimet ⁽⁶⁾
3.5	Sukupuoli ⁽⁷⁾
3.6	Isän suku- ja etunimet ⁽⁸⁾
3.7	Äidin suku- ja etunimet ⁽⁸⁾
4	Syntymätiedot ja kansalaisuus
4.1	Syntymäaika ⁽⁹⁾
4.2	Syntymäpaikka ⁽¹⁰⁾
4.3	Maakunta, alue tai lääni ⁽¹¹⁾
4.4	Maa ⁽¹²⁾
4.5	Kansalaisuus ⁽¹³⁾
5	Osoite ⁽¹⁴⁾
.....	
6	Huomautuksia ⁽¹⁵⁾
.....	

7	Lomakkeen antava laitos
7.1	Nimi
7.2	Koodi
7.3	Osoite (katuosoite, postinumero, postitoimipaikka, maa)
7.4	Leima
7.5	Päivämäärä
7.6	Allekirjoitus

OHJEET

Työntekijän vakuutushistorian laativa laitos (lomakkeen antava laitos, kohta 7) osoittaa lomakkeen E 503 kaikkien niiden muiden valtioiden laitoksille, joissa työntekijän tiedetään työskennelleen (laitos, jolle lomake osoitetaan, kohta 1). Vastauksena kukin jälkimmäisistä laitoksista toimittaa lomakkeen E 505 ensimmäiselle laitokselle.

ALAVIITTEET

(*) ETA-sopimus Euroopan talousalueesta, Liite VI, Sosiaaliturva: ETA-sopimusta sovellettaessa tätä lomaketta käyttävät myös Islanti, Liechtenstein ja Norja.

(**) EU:n ja Sveitsin sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, liite II, Sosiaaliturva: sopimusta sovellettaessa tätä lomaketta käyttää myös Sveitsi.

(1) Lähettävä maa päättää itse missä muodossa tämä tieto annetaan.

(2) Sen maan tunnus, jonka laitos lähettää lomakkeen:

B = Belgia, DK = Tanska, D = Saksa, GR = Kreikka, F = Ranska, IRL = Irlanti, I = Italia, L = Luxemburg, NL = Alankomaat, GB = Yhdistynyt kuningaskunta, E = Espanja, P = Portugali, A = Itävalta, FIN = Suomi, S = Ruotsi, IS = Islanti, FL = Liechtenstein, N = Norja, CH = Sveitsi.

(3) Nämä tiedot ovat pakollisia Tanskan kansalaisille (ilmoitetaan tanskalainen CPR-numero ja tarvittaessa ATP-numero), Kreikan kansalaisille (ilmoitetaan vakuutusnumero ja lomakkeen antavan laitoksen tunnus) ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisille.

Tämä on toivottavaa myös muiden jäsenvaltioiden osalta.

(4) Sukunimeksi ilmoitetaan nykyinen sukunimi tai avioliitossa otettu sukunimi.

Kastetodistuksen mukainen sukunimi ilmoitetaan aina; jos se on sama kuin nykyinen nimi, ilmoitetaan "idem".

Ilmaisut "kutsutaan", "alias" ja muut etuliitteet ilmoitetaan täydellisinä siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(5) Etunimet ilmoitetaan siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(6) Edelliset sukunimet ilmoitetaan erityisesti ottolapsien tai käytössä olevien kaksiosaisen nimien osalta.

Ilmaisut "kutsutaan" ja "alias" ja muut etuliitteet ilmoitetaan täydellisinä siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(7) Mies = "M" ja Nainen = "F"

(8) Tätä tietoa tarvitaan, jos Ranskan kansalainen on syntynyt muualla kuin Ranskassa.

(9) Päivä ja kuukausi ilmoitetaan kahdella numerolla ja vuosi neljällä numerolla (esimerkiksi 1 päivänä elokuuta 1921 = 01.08.1921)

(10) Ranskan kaupunkien osalta ilmoitetaan kaupunginosan numero (esimerkiksi Pariisi 14).

(11) Nämä tiedot ovat pakollisia ranskalaisten ja italialaisten vakuutettujen osalta;

tähän kohtaan ilmoitetaan maan mukaan alue, johon syntymäkuunta kuuluu (esimerkiksi Ranskassa: jos syntymäkuunta on Lille, ilmoitetaan syntymäalueeksi Nord ja sen jälkeen alueen tunnus, jos vakuutettu tietää sen, tässä tapauksessa "59". Eli "Nord 59"; Italiassa: jos syntymäkuunta on Rimini, ilmoitetaan syntymäalueeksi Forlì).

(12) Sen maan tunnus, jossa vakuutettu on syntynyt, ilmoitetaan moottoriajoneuvojen kansallisuustunnuksen mukaisesti.

(13) Sen maan tunnus, jonka kansalainen vakuutettu on, ilmoitetaan moottoriajoneuvojen kansallisuustunnuksen mukaisesti.

(14) Vakuutetun nykyinen osoite tämän asuinmaan säännösten mukaan.

(15) Kaikenlaisia huomautuksia (viimeinen osoite Tanskassa ja Alankomaissa).

Ne maakunnat Italiassa, joissa vakuutettu on työskennellyt.

EUROOPAN YHTEISÖ
Sosiaaliturva-asetukset
ETA *
Sveitsi

E 505

Lähtävä maa ⁽²⁾Antopäivä ⁽¹⁾Tietojen toimittamisen tapa ⁽³⁾

TODISTUS TYÖNTEKIJÄN VAKUUTUSHISTORIASTA

(Asetus 574/72: 50 art. 1 k b alak.)

1	Laitos, jolle lomake osoitetaan ⁽⁴⁾
1.1	Nimi
1.2	Koodi
1.3	Osoite (katuosoite, postinumero, postitoimipaikka, maa)
2	Vakuutuksen N:o ⁽⁵⁾
2.1	Vastaanottavassa maassa
2.2	Lähtävässä maassa
3	Nimet ja sukupuoli
3.1	Sukunimi ⁽⁶⁾
3.2	Kastetodistuksessa oleva sukunimi ⁽⁶⁾
3.3	Etunimet ⁽⁷⁾
3.4	Entiset sukunimet ⁽⁸⁾
3.5	Sukupuoli ⁽⁹⁾
3.6	Isän suku- ja etunimet ⁽¹⁰⁾
3.7	Äidin suku- ja etunimet ⁽¹⁰⁾
4	Syntymätiedot ja kansalaisuus
4.1	Syntymäaika ⁽¹¹⁾
4.2	Syntymäpaikka ⁽¹²⁾
4.3	Maakunta, alue tai lääni ⁽¹³⁾
4.4	Maa ⁽¹⁴⁾
4.5	Kansalaisuus ⁽¹⁵⁾
4.6	Kuolinpäivä ⁽¹⁶⁾
5	Osoite ⁽¹⁷⁾
.....	
6	Huomautuksia ⁽¹⁸⁾
.....	

[illegible]

Päiviä Viikkoja Kuukausia Vuosineljänneksiä Vuosia

13 Huomautukset sarakkeista 7—11

.....

14	Lomakkeen antava laitos:
----	--------------------------

14.1	Nimi
14.2	Koodi
14.3	Osoite (katuosoite, postinumero, postitoimipaikka, maa)
14.4	Leima
14.5	Päivämäärä
14.6	Allekirjoitus

OHJEET

Lomakkeen täyttää lomakkeen antava laitos soveltamansa lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien osalta. Jokainen asianosainen laitos täyttää lomakkeen soveltamansa lainsäädännön mukaan täyttyneiden vakuutuskausien osalta ja toimittaa lomakkeen elimelle, joka laatii vakuutushistorian.

Tämä lomake ei korvaa lomakkeita E 205 ja E 206.

Lomake täytetään painokirjaimin. Lomakkeeseen kuuluu kaksi sivua, joista kumpikin on liitettävä mukaan, vaikka molempia ei olisikaan täytetty.

ALAVIITTEET

(*) ETA-sopimus Euroopan talousalueesta, Liite VI, Sosiaaliturva: ETA-sopimusta sovellettaessa tätä lomaketta käyttävät myös Islanti, Liechtenstein ja Norja.

(**) EU:n ja Sveitsin sopimus henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta, liite II, Sosiaaliturva: sopimusta sovellettaessa tätä lomaketta käyttää myös Sveitsi.

(1) Lähettävä maa päättää itse missä muodossa tämä tieto annetaan.

(2) Sen maan tunnus, jonka laitos lähettää lomakkeen:

B = Belgia, D = Saksa, DK = Tanska, GR = Kreikka, F = Ranska, I = Italia, IRL = Irlanti, L = Luxemburg, NL = Alankomaat, GB = Yhdistynyt kuningaskunta, E = Espanja, P = Portugali, A = Itävalta, FIN = Suomi, S = Ruotsi, IS = Islanti, FL = Liechtenstein, N = Norja, CH = Sveitsi.

(3) Tietojen toimittamisen tapa.

Kohdassa ilmoitetaan koodi, joka liittyy vastaavan lomakkeen E 503 käsittelyyn.

Koodi 31: runnistaminen tietojen täsmäessä

— lomakkeen E 503 tiedoissa ja kansallisen viitetiedoston tiedoissa ei ole eroja.

— Vakuutusnumero on ilmoitettu.

Koodi 32: tunnistaminen pienin eroin

— lomakkeessa E 503 ilmoitetut tiedot poikkeavat hieman kansallisessa viitetiedostossa olevista tiedoista.

— vakuutusnumero on ilmoitettu. Viitetiedostossa mainitut tiedot on annettu kohdissa 3—5.

Koodi 33: tunnistaminen mahdotonta (homonymi)

— kansallisessa viitetiedostossa useampi vakuutettu henkilö voi vastata lomakkeessa E 503 mainittua vakuutettua.

— vakuutusnumeroa ei ole ilmoitettu.

Koodi 34: tunnistaminen mahdotonta (lomakkeita ei voida käsitellä)

— lomakkeessa E 503 ilmoitettuja tietoja ei voida käsitellä koska niitä on mahdoton lukea tai koska annettuja täyttöohjeita ei ole noudatettu.

— vakuutusnumeroa ei ole ilmoitettu.

Koodi 35: tunnistaminen mahdotonta (sukulaisuutta koskevat tiedot puuttuvat)

— useammalla vakuutetulla voi kansallisessa viitetiedostossa olla sama henkilöllisyys kuin lomakkeessa E 503 mainitulla henkilöllä.

— vakuutusnumeroa ei ole ilmoitettu.

Koodi 36: tunnistaminen mahdotonta (epäluotettavaa tietoa)

— lomakkeessa E 503 olevat tiedot ovat epäluotettavia, jolloin tarkastaminen on välttämätön.

— vakuutusnumeroa ei ole ilmoitettu.

(4) Laitos, jolle lomake osoitetaan, on laitos, joka on lähettänyt lomakkeen E 503 (ks. jälkimmäisen kohta 7).

(5) Vakuutusnumerot:

laitoksessa, jolle lomake osoitetaan:

— ilmoitetaan lomakkeessa E 503 annettu vakuutusnumero,

lomakkeen antavassa laitoksessa:

— tämä tieto on tarpeellinen, jos vakuutettu on rekisteröity tai tunnistettu täsmävin tai hieman poikkeavin tiedoin.

(6) Sukunimeksi ilmoitetaan nykyinen sukunimi tai avioliitossa otettu sukunimi.

Kastetodistuksen mukainen sukunimi ilmoitetaan aina; jos se on sama kuin nykyinen nimi, ilmoitetaan "idem".

Ilmaisut "kutsutaan", "alias" ja muut etuliitteet ilmoitetaan täydellisinä siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(7) Etunimet ilmoitetaan siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(8) Edelliset sukunimet ilmoitetaan erityisesti ottolapsien tai käytössä olevien kaksiosaiten nimien osalta.

Ilmaisut "kutsutaan" ja "alias" ja muut etuliitteet ilmoitetaan täydellisinä siinä järjestyksessä kuin ne ovat kastetodistuksessa.

(9) Mies = "M" ja Nainen = "F".

(10) Tätä tietoa tarvitaan, jos Ranskan kansalainen on syntynyt muualla kuin Ranskassa.

(11) Päivä ja kuukausi ilmoitetaan kahdella numerolla ja vuosi neljällä numerolla (esimerkiksi 1 päivänä elokuuta 1921 = 01.08.1921)

(12) Ranskan kaupunkien osalta ilmoitetaan kaupunginosa numero (esimerkiksi Pariisi 14).

(13) Nämä tiedot ovat pakollisia Ranskan ja Italian kansalaisten osalta; tähän kohtaan ilmoitetaan maan mukaan alue, johon syntymäkuunta kuuluu (esimerkiksi Ranskassa, jos syntymäkuunta on Lille, ilmoitetaan syntymäalueeksi Nord ja sen jälkeen alueen tunnus, jos vakuutettu tietää sen, tässä tapauksessa "59". Eli "Nord 59": Italiassa: jos syntymäkuunta on Rimini, ilmoitetaan syntymäalueeksi Forlì).

- (¹⁴) Sen maan tunnus, jossa vakuutettu on syntynyt, ilmoitetaan moottoriajoneuvojen kansallisuustunnuksen mukaisesti.
- (¹⁵) Sen maan tunnus, jonka kansalainen vakuutettu on, ilmoitetaan moottoriajoneuvojen kansallisuustunnuksen mukaisesti.
- (¹⁶) Päivä ja kuukausi ilmoitetaan kahdella numerolla ja vuosi neljällä numerolla
(esimerkiksi 1 päivänä elokuuta 1921 = 01.08.1921)
- (¹⁷) Vakuutetun nykyinen osoite asuinmaan säännösten mukaan.
- (¹⁸) Kaikenlaisia huomautuksia varten (viimeinen osoite Tanskassa ja Alankomaissa).
- (¹⁹) Ilmoitetaan aikajärjestyksessä kaikki sen maan, jonka laitos täyttää lomakkeet, täyttyneet kaudet, kukin kausi omalla rivillään. Laitoksia pyydetään säilyttämään tiedot siinä aikayksikössä, jossa ne ilmoitettiin.
- (²⁰) Nimiluettelo täyttyneistä vakuutuskauden lajeista (koonnelma päätöksen N:o 192 soveltamista koskevan asiakirjan liitteessä 6).
- (²¹) Lähettävät laitokset voivat toimittaa lisätietoa vakuutushistoriaan sisältyvistä kausista. On tarkoituksenmukaista viitata jäsenvaltioiden koodiluetteloon, joka on päätöksen N:o 192 soveltamista koskevan asiakirjan liitteessä 6.
- (²²) Ilmoitetaan vakuutusjärjestelmä (jokaisen jäsenvaltion vakuutusjärjestelmän koonnelma on päätöksen N:o 192 soveltamista koskevan asiakirjan liitteessä 6).
- (²³) Maissa, joissa on erityinen vakuutusjärjestelmä kaivostyöläisille, ilmoitetaan ainoastaan tämän järjestelmän mukaan täyttyneet kaudet. Maissa, joissa ei ole erityistä vakuutusjärjestelmää kaivostyöläisille, tämä sarake on täytettävä, jos työntekijä on työskennellyt kaivoksissa, käyttäen seuraavia koodeja:
1 = maan pinnalla
2 = maan alla
3 = ei ilmoitettu
- (²⁴) Arvot on laskettava yhteen ilman muuntamista.
-

PÄÄTÖS N:o 193,
tehty 29 päivänä lokakuuta 2003,
eläkehakemusten käsittelystä
(ETA:n kannalta ja EU:n ja Sveitsin välisen sopimuksen kannalta merkityksellinen
teksti)
(2004/325/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA, joka

ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 81 artiklan a alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on käsitellä kaikkia hallinnollisia kysymyksiä, jotka johtuvat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja myöhempien asetusten säännöksistä,

ottaa huomioon saman asetuksen 81 artiklan c alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on edistää ja kehittää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sosiaaliturva-asioissa,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä 21 päivänä maaliskuuta 1972 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾ 35—39 artiklan ja 41—43 artiklan, joissa on säännöksiä eläkehakemusten toimittamisesta ja käsittelystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläkehakemukset olisi kyseisten henkilöiden edun mukaisesti käsiteltävä nopeasti ja ilman tarpeetonta viivytystä; hallintotoimikunnan tehtävänä on toteuttaa kaikki tarvittavat toimet eläkehakemuksista päättämisen nopeuttamiseksi.
- (2) Hallintotoimikunta on 13 päivänä joulukuuta 2000 tekemällään päätöksellä N:o 182 vahvistanut yhteiset puitteet eläkehakemuksista päättämistä koskevien tietojen keräämiselle.
- (3) Tekninen toimikunta on käynnistänyt tässä yhteydessä jäsenvaltioiden kesken keskustelut, joissa on käsitelty hyvien toimintatapojen käyttöä eläkehakemusten käsittelyaikojen lyhentämiseksi.
- (4) Keskusteluissa on todettu useita eläkehakemusten käsittelyä hidastavia esteitä ja määritetty useita hallintotoimikunnan päätökseen perustuvia toimenpiteitä, joita voitaisiin toteuttaa esteiden poistamiseksi.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 44 artiklassa säädetään, että eläkettä koskevan hakemuksen käsittelyssä on otettava huomioon kaikki lainsäädännöt, joiden alainen palkattu työntekijä tai itsenäinen ammatinharjoittaja on ollut, jollei asetuksen 49 artiklasta muuta johdu.
- (6) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 37 artiklan mukaan työkyvyttömyys-, perhe- ja vanhuuseläkkeitä koskevat hakemukset on tehtävä lomakkeelle, josta säädetään sen jäsenvaltion lainsäädännössä, joka on nimetty käsitteleväksi laitokseksi.
- (7) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 41 artiklan 2 kohdan mukaan käsittelevä laitos antaa viipymättä etuuksia koskevista hakemuksista tiedon kaikille kyseisille laitoksille erityisellä lomakkeella niin, että hakemuksia voidaan käsitellä samanaikaisesti ja viivytyksettä kaikissa näissä laitoksissa.
- (8) Eläkehakemuksen käsittely asetuksen (ETY) N:o 1408/71 44 artiklan vaatimusten mukaisesti edellyttää, että kyseisillä laitoksilla on kaikki asiaankuuluvat tiedot ja että jäsenvaltioiden kansalliset hakulomakkeet on laadittu siten, että ne vastaavat tätä vaatimusta,

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1. Jäsenvaltiot sisällyttävät kansallisiin eläkehakemuslomakkeisiinsa tai niiden liiteasiakirjaan erityisiä kohtia, joissa hakijat voivat ilmoittaa toisessa jäsenvaltiossa täyttyneet työskentely- ja/tai asumiskaudet ja esittää asiaankuuluvia yksityiskohtaisia tietoja kyseisen toisen jäsenvaltion laitoksesta, jossa he olivat vakuutettuina (nimi ja koodi, osoite, rekisteröintinumero).
2. Hakemuksia vastaanottavien laitosten on varmistettava, että hakija vastaa kyseisissä kohdissa esitettyihin kysymyksiin joko myöntävästi tai kieltävästi. Jos hakija ei ole täyttänyt näitä kohtia, häneltä on tiedusteltava asiaa uudelleen ja hänelle on kerrottava, että kannattaa ilmoittaa selvästi, onko työskentely- ja/tai asumiskausia täyttynyt kyseisessä jäsenvaltiossa.
3. Laitosten on täytettävä 200-sarjan lomakkeet, ja ne on mahdollisuuksien mukaan täytettävä tietotekniikan avulla, jotta täyttämistä vastaava henkilöstön jäsen voi vastaavien kansallisten suunnitelmien mukaisesti täyttää tiedot työasemansa näytöllä riippumatta siitä, käsitelläänkö siirrettävät tiedot integroidusti ja vaihdetaanko tiedot sen jälkeen sähköisesti kyseisten laitosten välillä.
4. Jotta edistettäisiin eläkehakemusten samanaikaista käsittelyä ja nopeutettaisiin hakemuksista päättämistä, käsittelevän laitoksen on huolehdittava siitä, että hakemuslomake (E 202, E 203 tai E 204) laaditaan ja toimitetaan mahdollisimman pian muille kyseeseen tuleville laitoksille, vaikka hakijan vakuutushistoria hakemusta käsittelevän laitoksen jäsenvaltiossa olisi vielä kokonaan tai osittain laatimatta tai vaikka vakuutushistoria olisi laadittu väliaikaisesti.

Viimeksi mainitussa tapauksessa käsittelevä laitos voi toimittaa lomakkeen E 205 (ja/tai tarvittaessa lomakkeen E 206) myöhemmin, kun vakuutushistoria on laadittu lopullisesti ja kokonaan, tai se voi lähettää alustavan lomakkeen E 205 ja lähettää lopullisen lomakkeen E 205 sitten, kun kyseisen henkilön vakuutushistoria on saatu laadituksi. Yhteyselimet tai laitokset voivat kansallisista olosuhteista johtuen sopia keskenään, kumpaa näistä kahdesta menettelystä käytetään. Yhteyselinten tai laitosten välillä voidaan vaihtoehtoisesti tehdä kansallisista olosuhteista johtuen sopimuksia, joiden mukaan lomakkeet E 202, E 203, E 204 ja E 207 samoin kuin lomake E 205 lopullisessa versiossaan toimitetaan eteenpäin tietyn määräjän kuluessa.

Eläkehakemuslomakkeen (E 202, E 203 tai E 204) lisäksi on joka tapauksessa toimitettava aina lomake E 207, jonka sisältämien tietojen avulla vastaanottava laitos voi viipymättä alkaa laatia hakijan vakuutushistoriaa kyseisen laitoksen jäsenvaltiossa.

5. Tämä päätös tulee voimaan sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jolloin se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Hallintotoimikunnan puheenjohtaja

Giuseppe MICCIO

**SUOSITUS N:o 23,
annettu 29 päivänä lokakuuta 2003,
eläkehakemusten käsittelystä
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

(2004/326/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA, joka

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 81 artiklan a alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on käsitellä kaikkia hallinnollisia kysymyksiä, jotka johtuvat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 ⁽²⁾ säännöksistä,

ottaa huomioon 81 artiklan c alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on edistää ja kehittää jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä sosiaaliturva-asioissa,

ottaa huomioon 81 artiklan d alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on edistää ja kehittää jäsenvaltioiden yhteistyötä uudenaikaistamalla tiedonvaihdoissa tarvittavia menettelyjä,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 36—38 artiklan, 41—43 artiklan, 45—47 artiklan sekä 49, 90 ja 111 artiklan, joissa on säännöksiä eläkehakemuksen käsittelystä,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Eläkehakemukset olisi kyseisten henkilöiden edun mukaisesti käsiteltävä nopeasti ja ilman tarpeetonta viivytystä.
- (2) Hallintotoimikunta on 13 päivänä joulukuuta 2000 tekemällään päätöksellä N:o 182 vahvistanut yhteiset puitteet eläkehakemuksista päättämistä koskevien tietojen keräämiselle.
- (3) Tekninen toimikunta on käynnistänyt tässä yhteydessä jäsenvaltioiden kesken keskustelut, joissa on käsitelty hyvien toimintatapojen käyttöä eläkehakemusten käsittelyaikojen lyhentämiseksi.
- (4) Keskusteluissa on todettu useita eläkehakemusten käsittelyyn vaikuttavia esteitä ja määritetty useita toimenpiteitä, joita voitaisiin toteuttaa esteiden poistamiseksi.
- (5) Osa näistä toimenpiteistä koskee kansallisten laitosten organisaatiota ja resurssien kohdistamista kyseisille laitoksille; nämä toimenpiteet kuuluvat yksinomaan jäsenvaltioiden vastuulle, ja hallintotoimikunta voi korkeintaan antaa vastaavia suosituksia,

SUOSITTELEE:

jäsenvaltioille, että ne toteuttavat tarvittavat toimenpiteet organisaatiokysymysten samoin kuin käytettävissä olevien henkilöstöresurssien ja aineellisten resurssien osalta, jotta asetukseen (ETY) N:o 1408/71 liittyvät eläkehakemukset käsiteltäisiin parhaalla mahdollisella tavalla; tarvittaviin toimenpiteisiin kuuluvat seuraavat:

1. Osoitetaan riittävät henkilöstö- ja tietotekniset resurssit asetukseen (ETY) N:o 1408/71 liittyvien hakemusten käsittelyä varten.
2. Otetaan huomioon jäsenvaltioiden järjestelmille ominaiset organisaationäkökohdat ja piirteet, jotta voidaan määrittää paras tapa asetukseen (ETY) N:o 1408/71 liittyvien hakemusten käsittelyä varten, esimerkiksi keskittämällä toimintaa siitä huolimatta, että kansallisen hallinnon perustana on hajautettu taso, tai huolehtimalla siitä, että hakemusten käsittely hoidetaan tehtävää varten nimetyssä erityisessä kansallisessa tai alueellisessa toimielimessä tai että hakijaa lähinnä olevalle tasolle luodaan tarkoitusta varten erityispalveluita.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

3. Järjestetään yhteisön hakemusten käsittelystä vastaavalle tekniselle henkilöstölle erityiskoulutusta sovellettavista yhteisön säännöistä ja käytettävistä välineistä (lomakkeista, tietotekniikasta, telematiikasta jne.) ja toteutetaan toimenpiteitä, joiden avulla johdolle ja tekniselle henkilöstölle tiedotetaan yhteisöön liittyvistä näkökohdista kyseisen laitoksen työssä samoin kuin yhteisön hakemusten käsittelyyn sovellettavista tarkastusmenettelyistä.
4. Edistetään yhteistyösuhteiden luomista kansallisten laitosten ja muiden jäsenvaltioiden laitosten välillä esimerkiksi käyttämällä kansallisia yhteyshenkilöitä, jotka ovat erikoistuneet hoitamaan suhteita yksittäisiin jäsenvaltioihin, ja laatimalla henkilöstöön kuuluvista luettelo (nimet, erityiset tehtäväalueet, posti- ja sähköpostiosoitteet, puhelin- ja faksinumerot), joka voidaan mahdollisesti asettaa käyttöön Circa-palvelimelle.

Hallintotoimikunnan puheenjohtaja

Giuseppe MICCIO

PÄÄTÖS N:o 194**tehty 17 päivänä joulukuuta 2003,****asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan yhdenmukaisesta soveltamisesta oleskelujäsenvaltiossa****(ETA:n ja EU:n ja Sveitsin välisen sopimuksen kannalta merkityksellinen teksti)**

(2004/327/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN SIIRTOTYÖLÄISTEN SOSIAALITURVAN HALLINTOTOIMIKUNTA, joka

ottaa huomioon sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14 päivänä kesäkuuta 1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ⁽¹⁾ 81 artiklan a alakohdan, jonka mukaan hallintotoimikunnan tehtävänä on käsitellä kaikkia hallinnollisia kysymyksiä ja tulkintakysymyksiä, jotka johtuvat asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja myöhempien asetusten säännöksistä,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22, 25 ja 31 artiklan, jotka koskevat luontoisetuuksien saamista oleskeltaessa tilapäisesti muussa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 27 päivänä kesäkuuta 2003 ehdotuksen asetukseksi ⁽²⁾ neuvoston asetusten (ETY) N:o 1408/71 sekä (ETY) N:o 574/72 ⁽³⁾ muuttamisesta oikeuksien yhdenmukaistamisen ja menettelyiden yksinkertaistamisen osalta. Tämän asetusehdotuksen tarkoituksena on yhdenmukaistaa kaikkien vakuutettujen henkilöryhmien oikeudet, jotta heillä on oikeus kaikkiin lääketieteellisesti välttämättömiksi tuleviin luontoisetuksiin toisessa jäsenvaltiossa oleskelun aikana, etuuksien luonne ja oleskelun kesto huomioon ottaen ⁽⁴⁾.
- (2) Hallintotoimikunnan päätösten N:o 189, 190 ja 191 ⁽⁵⁾ mukaan eurooppalainen sairaanhoitokortti korvaa E 111 -lomakkeen 1 päivästä kesäkuuta 2004.
- (3) Asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä asetuksen (ETY) N:o 574/72 21, 26 ja 31 artiklan mukaan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina 27 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyllä ehdotuksella komission asetukseksi ⁽⁶⁾, vakuutetulla on eurooppalaisen sairaanhoitokortin tai vastaavan asiakirjan perusteella oikeus saada lääketieteellisesti välttämättömiksi tuleviin luontoisetuksiin ottaen huomioon etuuksien luonne ja oleskelun kesto. Etuudet myönnetään oleskelujäsenvaltiossa voimassa olevan lainsäädännön sekä kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien hintojen tai järjestelmien mukaisesti.
- (4) Oleskelupaikan laitoksella on oikeus saada toimivaltaiselta laitokselta korvaus luontoisetuksista, jotka on annettu eurooppalaisen sairaanhoitokortin tai voimassa olevan vastaavan asiakirjan perusteella. Kyseiseen korvausvelvollisuuteen viitataan päätöksen N:o 189 2 artiklassa.
- (5) Asetuksen (ETY) N:o 574/72 21, 26 ja 31 artiklan mukaan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina edellä mainitulla ehdotuksella komission asetukseksi, vakuutetut, joille tulee lääketieteellisesti välttämättömäksi saada luontoisetuksia toisessa jäsenvaltiossa tapahtuvan tilapäisen oleskelun aikana, voivat käännyä suoraan terveydenhoitopalveluiden tarjoajien puoleen ottamatta ensin yhteyttä oleskelupaikan sosiaaliturvalaitokseen.
- (6) Näin ollen on tarpeen täsmentää 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdan, sellaisina kuin ne ovat muutettuina edellä mainitulla asetusehdotuksella, soveltamisala tarkoituksena vahvistaa perusteet, joilla taataan, että hoidon tarjoajat soveltavat kyseisiä säännöksiä yhdenmukaisesti ja tasapuolisesti. Täsmennyksiä ei sovelleta tilanteissa, joissa tilapäisen oleskelun tarkoituksena on saada hoitoa.

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.⁽²⁾ KOM(2003) 378 lopullinen.⁽³⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.⁽⁴⁾ Ehdotuksesta päästiin poliittiseen sopimukseen neuvoston kokouksessa 20.10.2003.⁽⁵⁾ EUVL L 276, 27.10.2003.⁽⁶⁾ Ks. alaviite 2.

- (7) Mainituissa 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission ehdotuksella, säädettyjä perusteita ei voida tulkita siten, että ne eivät koskisi kroonisia tai aiemmin todettuja sairauksia. Yhteisöjen tuomioistuin ⁽⁷⁾ on todennut, että "välttämättömän hoidon" käsitettä ei voida tulkita niin, että kyseisten etuuksien saaminen olisi mahdollista ainoastaan niissä tapauksissa, joissa annettu hoito on ollut välttämätöntä äkillisen sairastumisen vuoksi. Etenkään se, että vakuutetun oleskellessa tilapäisesti ulkomailla hänen terveydentilansa muuttumisen edellyttämä hoito liittyy mahdollisesti jo aikaisemmin olemassa olleeseen sairauteen, josta vakuutettu tiesi, eli esimerkiksi krooniseen sairauteen, ei tarkoita sitä, että säännösten soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1. Lääketieteellisesti välttämättömiksi tuleviin luontoisetuksiin, jotka on annettu tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa oleskelevalle vakuutetulle henkilölle sen estämiseksi, että hänen olisi palattava ennenaikaisesti toimivaltaiseen valtioon terveydentilansa edellyttämän hoidon saamiseksi, sovelletaan 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdtaa, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdtaa.

Tällaisten etuuksien tarkoituksena on se, että vakuutettu voi jatkaa oleskeluaan lääketieteellisesti turvallisissa olosuhteissa, ottaen huomioon oleskelun suunniteltu kesto.

Nämä säännökset eivät kuitenkaan kata tilannetta, jossa tilapäisen oleskelun tarkoituksena on saada hoitoa.

2. Sen määrittämiseksi, täyttääkö luontoisetuus 22 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa, 25 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 31 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetty edellytykset, on otettava huomioon ainoastaan tilapäiseen oleskeluun liittyvät lääketieteelliset seikat, mukaan luettuina kyseisen henkilön senhetkinen ja aikaisempi terveydentila.
3. Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Päätös tulee voimaan sen julkaisemista seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, mutta sillä on vaikutusta vasta 1 päivästä kesäkuuta 2004.

Hallintotoimikunnan puheenjohtaja

Giuseppe MICCIO

⁽⁷⁾ Asia C-326/00, Ioannidis, tuomio 25.2.2003.

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 5 päivänä huhtikuuta 2004,**

kalojen virusperäisen verenvuotoseptikemian (VHS) ja tarttuvan verta muodostavan kudoksen kuolion (IHN) osalta hyväksytyn vyöhykkeen aseman ja ei-hyväksytyillä vyöhykkeillä sijaitsevan näiden tautien osalta hyväksytyn tilan aseman saamista varten toteutettavien ohjelmien kelpuuttamisesta tehdyn päätöksen 2003/634/EY liitteiden I ja II muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 1257)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2004/328/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista edellytyksistä saatettaessa vesiviljeltyjä eläimiä ja tuotteita markkinoille 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/67/ETY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 10 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission päätöksessä 2003/634/EY⁽²⁾ hyväksytään ja luettelaa eri jäsenvaltioiden esittämät ohjelmat. Ohjelmien tarkoituksena on auttaa jäsenvaltioita käynnistämään menettely, jolla vyöhyke voi saada hyväksytyn vyöhykkeen aseman tai ei-hyväksytyllä vyöhykkeellä sijaitseva tila voi saada ei-hyväksytyllä vyöhykkeellä sijaitsevan hyväksytyn tilan aseman yhden tai useamman seuraavan kalataudin osalta: virusperäinen verenvuotoseptikemia (VHS) ja tarttuva verta muodostava kudoksen kuolio (IHN).
- (2) Italia pyysi 23 päivänä joulukuuta 2003 päivätyssä kirjeessä, että ohjelmaa sovellettaisiin Valle del torrente Veninan vyöhykkeellä. Esitetyn hakemuksen on todettu olevan direktiivin 91/67/ETY 10 artiklan mukainen, ja näin ollen se olisi hyväksyttävä. Ensimmäinen näyte oli hakemusta esitettäessä otettu toukokuussa 2003. Ohjelmaa olisi tämän vuoksi sovellettava vähintään vuoden 2005 kesäkuuhun saakka.
- (3) Italia pyysi 21 päivänä joulukuuta 2003 päivätyssä kirjeessä, että ohjelmaa sovellettaisiin tilaan nimeltä Bassan Antonio. Esitetyn hakemuksen on todettu olevan direktiivin 91/67/ETY 10 artiklan mukainen ja näin ollen se olisi hyväksyttävä. Vyöhyke ei ollut seurannassa vuonna 2002. Ohjelmaa olisi tämän vuoksi sovellettava vuoden 2004 loppuun saakka siten, että kunakin vuonna otetaan vähintään kaksi näytettä.

(4) La Riojan autonomiseen alueeseen sovellettu ohjelma on saatettu päätökseen ja alue on sisällytetty komission päätökseen 2002/308/EY⁽³⁾.

(5) Päätöstä 2003/634/EY olisi tämän vuoksi muutettava vastaavasti.

(6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarviketietä ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätös 2003/634/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan liite I tämän päätöksen liitteellä I.
- 2) Korvataan liite II tämän päätöksen liitteellä II.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 5 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 220, 3.9.2003, s. 8. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2003/904/EY (EUVL L 340, 24.12.2003, s. 69).

⁽³⁾ EYVL L 106, 23.4.2002, s. 28. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2003/839/EY (EUVL L 319, 4.12.2003, s. 21).

LIITE I

"LIITE I

OHJELMAT HYVÄKSYTYN VYÖHYKKEEN ASEMAN SAAMISEKSI YHDEN TAI USEAMMAN SEURAAVAN KALATAUDIN OSALTA: VHS JA IHN

1. TANSKA

TANSKAN 22. TOUKOKUUTA 1995 ESITTÄMÄT OHJELMAT, JOTKA KOSKEVAT SEURAAVIA ALUEITA:

- Valuma-alue FISKEBÆK Å,
- Kaikki JYLLANNIN OSAT valuma-alueiden Storåen, Karup å, Gudenåen ja Grejs å etelä- ja länsipuolilla,
- TANSKAN SAARIEN alue.

2. SAKSA

SAKSAN 25. HELMIKUUTA 1999 ESITTÄMÄ OHJELMA, JOKA KOSKEE SEURAAVIA ALUEITA:

- Valuma-alueella OBERN NAGOLD sijaitseva vyöhyke.

3. ESPANJA

4. RANSKA

5. ITALIA

5.1 ITALIAN 6. LOKAKUUTA 2001 ESITTÄMÄ OHJELMA BOLZANON AUTONOMISESSA PROVINSSISSA SELLAINEN KUIN SE ON MUUTETTUNA 27. MAALISKUUTA 2003 PÄIVÄTYLLÄ KIRJEELLÄ; OHJELMAAN KUULUU

BOLZANON PROVINSSIVYÖHYKE

- Vyöhykkeeseen kuuluvat kaikki Bolzanon provinssin valuma-alueet.

Vyöhykkeeseen kuuluu vyöhykkeen ZONA VAL DELL'ADIGE ylempi osa eli Adigejoen valuma-alue sen lähteeltä Bolzanon provinssissa Trenton provinssin rajalle

(Huom: Vyöhykkeen ZONA VAL DELL'ADIGE alempi osa kuuluu Trenton autonomisen provinssin hyväksyttyyn ohjelmaan. Tämän vyöhykkeen ylem্পää ja alempaa osaa on pidettävä samana epidemiologisena yksikkönä.)

5.2 ITALIAN 23. JOULUKUUTA 1996 JA 14. HEINÄKUUTA 1997 ESITTÄMÄT OHJELMAT TRENTON AUTONOMISESSA PROVINSSISSA; OHJELMIIN KUULUVAT

ZONA VAL DI SOLE E DI NON

- Nocevinnan lähteeltä S. Giustinan padolle ulottuva valuma-alue.

ZONA VAL DELL'ADIGE — alempi osa

- Adigejoen valuma-alue ja sen Trenton autonomisen provinssin alueella sijaitsevat lähteet Bolzanon provinssin rajalta Alan padolle (vesivoimala).

(Huom: Vyöhykkeen ZONA VAL DELL'ADIGE yläjuoksulla oleva osa kuuluu Bolzanon autonomisen provinssin hyväksyttyyn ohjelmaan. Tämän vyöhykkeen ylem্পää ja alempaa osaa on pidettävä samana epidemiologisena yksikkönä.)

ZONA TORRENTE ARNÒ

- Arnòjoen lähteeltä padolle, joka sijaitsee ennen sitä kohtaa, jossa joki virtaa Sarcajokeen, ulottuva valuma-alue.

ZONA VAL BANALE

- Ambies-jokialtaalta vesivoimalan padolle asti ulottuva valuma-alue.

ZONA VARONE

- Magnonevirran lähteeltä vesiputoukselle ulottuva valuma-alue.

ZONA ALTO E BASSO CHIESE

- Chiesejoen lähteeltä Condinon padolle ulottuva valuma-alue, Adanàn ja Palvicon jokialtaita lukuun ottamatta.

ZONA TORRENTE PALVICO

- Palvicon jokialtaalta sementistä ja kivistä tehdyille padolle asti ulottuva valuma-alue.

5.3 ITALIAN 21. HELMIKUUTA 2001 ESITTÄMÄ OHJELMA VENETON ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

ZONA TORRENTE ASTICO

- Asticojoen valuma-alue lähteeltä (Trenton autonomisessa provinssissa ja Veneton alueella) Pedescala-siltaa lähellä olevalle padolle Vicenzan provinssissa.

Astico-joen alajuoksulla olevaa Pedescala-sillan lähellä olevan padon ja Pria Maglio -padon välistä aluetta pidetään puskurivyöhykkeenä.

5.4 ITALIAN 20. HELMIKUUTA 2002 ESITTÄMÄ OHJELMA UMBRIAN ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

ZONA FOSSO DE MONTERIVOSO: Monterivosojoen lähteiltä Ferentillon lähellä sijaitsevalle, läpipääsemättömälle padolle ulottuva valuma-alue.

5.5 ITALIAN 1. HELMIKUUTA 2002 ESITTÄMÄ OHJELMA LOMBARDIAN ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

ZONA VAL BREMBANA: Bremojoen lähteiltä Ponte S. Pietron lähellä sijaitsevalle, läpipääsemättömälle padolle ulottuva valuma-alue.

5.6 ITALIAN 23. JOULUKUUTA 2003 ESITTÄMÄ OHJELMA LOMBARDIAN ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

ZONA VALLE DE TORRENTE VENINA: Valuma-alue, jonka rajoina ovat Veninajoki lähteineen sekä

- lännessä Livrion laakso,
- etelässä Orobian alpit Publinon solasta Redortan huipulle,
- idässä Armisan ja Armisolan laaksot.

6. SUOMI

6.1 SUOMEN 29. TOUKOKUUTA 1995 ESITTÄMÄ OHJELMA; OHJELMAAN KUULUVAT

- kaikki SUOMEN manner- ja rannikkoalueet lukuun ottamatta
 - Ahvenanmaan maakuntaa,
 - Pyhtäällä sijaitsevaa aluetta, jolla sovelletaan rajoituksia ja
 - Uudenkaupungin, Pyhärannan ja Rauman kuntien alueita, joilla sovelletaan rajoituksia.

6.2 SUOMEN 29. TOUKOKUUTA 1995 ESITTÄMÄ, HÄVITTÄMISTOIMENPITEITÄ SISÄLTÄVÄ OHJELMA, SELLAINEN KUIN SE ON MUUTETTUNA 27. MAALISKUUTA JA 4. KESÄKUUTA 2002 SEKÄ 12. MAALISKUUTA, 12. KESÄKUUTA JA 20. LOKAKUUTA 2003 PÄIVÄTYILLÄ KIRJEILLÄ; OHJELMAAN KUULUVAT

- koko AHVENANMAAN MAAKUNTA,
 - PYHTÄÄLLÄ sijaitseva alue, jolla sovelletaan rajoituksia ja
 - Uudenkaupungin, Pyhärannan ja Rauman kuntien alueet, joilla sovelletaan rajoituksia.”
-

LIITE II

"LIITE II

**OHJELMAT HYVÄKSYTYN TILAN ASEMAN SAAMISEKSI EI-HYVÄKSYTYLLÄ VYÖHYKKEELLÄ YHDEN
TAI USEAMMAN SEURAAVAN KALATAUDIN OSALTA: VHS JA IHN**1. *ITALIA*

- 1.1 ITALIAN 2. TOUKOKUUTA 2000 ESITTÄMÄ OHJELMA SEURAAVILLA ALUEILLA: FRIULI, VENEZIA, GIULIA JA UDINEN PROVINSSI; OHJELMA KOSKEE

Tagliamentojoen sadanta-alueella sijaitsevia tiloja

— Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio.

- 1.2 ITALIAN 5. HUHTIKUUTA 2002 ESITTÄMÄ OHJELMA VENETON ALUEELLA; OHJELMA KOSKEE

Silejoen sadanta-alueella sijaitsevia tiloja

— Azienda Troticoltura S Cristina, Via Chiesa Vecchia 14 — Loc. S. Cristina di Quinto.

- 1.3 ITALIAN 21. JOULUKUUTA 2003 ESITTÄMÄ OHJELMA VENETON ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

Tila

— Azienda agricola Bassan Antonio.

- 1.4 ITALIAN 5. SYYSKUUTA 2002 ESITTÄMÄ OHJELMA PIEMONTEN ALUEELLA; OHJELMAAN KUULUU

Tila

— Incubatoio ittico di valle — Loc Cascina Prella — Traversella (TO)."

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 6 päivänä huhtikuuta 2004,
Glycine max -lajin sellaisten siementen tilapäisestä kaupan pitämisestä, jotka eivät täytä neuvoston
direktiivin 2002/57/EY vaatimuksia
(tiedoksiannettu numerolla K(2004) 1258)
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)
 (2004/329/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

1 artikla

ottaa huomioon öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun neuvoston direktiivin 2002/57/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Italiassa ei ole saatavilla sen tarpeisiin nähden riittävästi kansallisiin sääntöihin soveltuvia soijapapuja (*Glycine max*), jotka täyttävät direktiivin 2002/57/EY vaatimukset itävyyden osalta, eikä niiden määrä siis riitä täyttämään kyseisen jäsenvaltion tarpeita.
- (2) Näiden lajien siementen kysyntää ei ole mahdollista kattaa tyydyttävästi sellaisilla muista jäsenvaltioista tai kolmansista maista tuotavilla siemenillä, jotka täyttävät kaikki direktiivissä 2002/57/EY säädetyt vaatimukset.
- (3) Näin ollen olisi sallittava väljemmät vaatimukset täyttävien näiden lajien siementen kaupan pitäminen Italiassa 15 päivään kesäkuuta 2004 asti.
- (4) Lisäksi tällaisten siementen — riippumatta siitä, onko ne korjattu jäsenvaltiossa vai kolmansissa maissa siemenviljelmillä tehtyjen viljelystarkastusten vastaavuudesta ja kolmansissa maissa tuotettujen siementen vastaavuudesta 16 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2003/17/EY ⁽²⁾ kattamassa kolmannessa maassa — kaupan pitäminen olisi sallittava muissa jäsenvaltioissa, jotka pystyvät toimittamaan Italialle näiden lajien siemeniä.
- (5) Italian olisi toimittava koordinoijana ja varmistettava, että tämän päätöksen nojalla sallittu kokonaismäärä ei ylitä tässä päätöksessä vahvistettua enimmäismäärää.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat maataloudessa, puutarhanviljelyssä ja metsätaloudessa käytettäviä siemeniä ja lisäysaineistoa käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

Sallitaan tämän päätöksen liitteessä vahvistetuin edellytyksin soijapavunsiementen (*Glycine max*), jotka eivät täytä direktiivissä 2002/57/EY vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia itävyyden osalta, kaupan pitäminen yhteisössä 15 päivään kesäkuuta 2004 asti, jos seuraavat vaatimukset täyttyvät:

- a) itävyys täyttää vähintään tämän päätöksen liitteessä asetetut vaatimukset;
- b) virallisissa pakkausmerkinnöissä on ilmoitettava direktiivin 2002/57/EY 2 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan mukaisesti virallisesta siemenkokeesta laaditussa selosteessa ilmoitettu itävyys;
- c) siemenet on saatettava ensimmäisen kerran markkinoille tämän päätöksen 2 artiklan mukaisesti.

2 artikla

Siementoimittajan, joka haluaa saattaa 1 artiklassa tarkoitettuja siemeniä markkinoille, on osoitettava lupahakemus jäsenvaltiolle, johon kyseinen toimittaja on sijoittautunut tai harjoittaa tuontia.

Kyseisen jäsenvaltion on annettava toimittajalle lupa saattaa siemenet markkinoille, paitsi jos

- a) sillä on riittävä syy epäillä, ettei toimittaja pysty saattamaan markkinoille sitä määrää siemeniä, jota varten se on hakenut lupaa; tai
- b) siementen, joiden kaupan pitäminen sallitaan kyseisen poikkeuksen nojalla, kokonaismäärä ylittää liitteessä vahvistetun enimmäismäärän.

3 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava toisilleen tämän päätöksen soveltamiseksi tarvittavaa hallinnollista apua.

⁽¹⁾ EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2003/61/EY.

⁽²⁾ EYVL L 8, 14.1.2003, s. 10. Päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä 2003/403/EY (EUVL L 141, 7.6.2003, s. 23).

Päätöksen 1 artiklan osalta koordinoijana toimii Italia, jotta voidaan varmistaa, ettei sallittu kokonaismäärä ylitä liitteessä vahvistettua enimmäismäärää.

Kun jäsenvaltio saa 2 artiklan mukaisen lupahakemuksen, sen on välittömästi ilmoitettava koordinoivalle jäsenvaltiolle määrä, jota hakemus koskee. Koordinoivan jäsenvaltion on välittömästi ilmoitettava ilmoituksen tehneelle jäsenvaltiolle, ylittyisikö enimmäismäärä, jos lupa myönnettäisiin.

4 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle ja muille jäsenvaltioille tämän päätöksen mukaisesti kaupan pitämistä koskevan luvan saaneiden siementen määrät.

5 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 6 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Laji	Lajike	Enimmäismäärä (tonnia)	Itävyyden vähimmäis- vaatimus (% puhtaista siemenistä)
Glycine max	(tuleentumisajankohta: keskimyöhäinen) Dekabig, Zen, Atlantic, Lory, Lynda, Magnum, Target	2 250	75
	(tuleentumisajankohta: varhainen) Yoda	250	

OIKAISUJA

Oikaistaan komission direktiivi 2003/113/EY, annettu 3 päivänä joulukuuta 2003, neuvoston direktiivien 86/362/ETY, 86/363/ETY ja 90/64/ETY liitteiden muuttamisesta viljoissa ja niiden pinnassa, eläimistä saatavissa elintarvikkeissa ja niiden pinnassa sekä tietyissä kasviperäisissä tuotteissa, mukaan luettuina hedelmät ja vihannekset, ja niiden pinnassa olevien tiettyjen torjunta-ainejäämien enimmäismäärien vahvistamisen osalta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 324, 11. joulukuuta 2003)

Sivulla 28, liite IV korvataan seuraavasti:

”LIITE IV

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
1. Tuoreet, kuivatut tai keittämättömät, jäädytämällä ilman sokerin lisäystä säilötty hedelmät; pähkinät	0,05 (*) (p)		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) SITRUSHEDELMÄT		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Greipit									
Sitruunat									
Limetit									
Mandariinit (mukaan lukien klementiinit ja muut sitrushybridit)									
Appelsiinit									
Pomelot									
Muut									
ii) PÄHKINÄT (kuoritut ja kuorimattomat)		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Mantelit									
Parapähkinät									
Cashewpähkinät									
Kastanjat									
Kookospähkinät									
Hasselpähkinät									
Queenslandin pähkinät									
Pekaanipähkinät									
Setrin pähkinät									
Pistaasimantelit									
Saksanpähkinät									
Muut									

Ryhmät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
iii) OMENAISET HEDELMÄT		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Omenat									
Päärynät									
Kvittenit									
Muut									
iv) KIVIHEDERMÄT		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Aprikoosit									
Kirsikat									
Persikat (mukaan lukien nektariinit ja niiden kaltaiset hybridit)									
Luumut									
Muut									
v) MARJAT JA PIENET HEDELMÄT		0,05 (*) (p)							
a) Syötäväksi ja viinin valmistukseen tarkoitettut viinirypäleet									0,5 (p)
Syötäväksi tarkoitettut viinirypäleet									
Viinin valmistukseen käytettävät viinirypäleet									
b) Mansikat (muut kuin luonnonvaraiset)									0,01 (*) (p)
c) Vadelmat ja vatukat (muut kuin luonnonvaraiset)									0,01 (*) (p)
Karhunvatukat									
Sinivatukat									
Jättivatukat (Boysen- ja Loganimarjat)									
Vadelmat									
Muut									

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
d) Muut pienet hedelmät ja marjat (muut kuin luonnonvaraiset)									0,01 (*) (p)
Mustikat									
Karpalot									
Herukat (puna-, musta- ja valkoherukat)									
Karviaiset									
Muut									
e) Luonnonvaraiset marjat ja hedelmät									0,01 (*) (p)
vi) MUUT HEDELMÄT		0,05 (*) (p)							0,01 (*) (p)
Avokadot									
Banaanit									
Taatelit									
Viikunat									
Kiivit									
Kumkvatit									
Litsit									
Mangot									
Oliivit									
Passionhedelmät									
Ananakset									
Papaya									
Muut									

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
2. Tuoreet tai keittämättömät, jäädytetyt tai kuivatut vihannekset	0,05 (*) (p)			0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	
i) JUUREKSET JA JUURIMUKULAT									0,01 (*) (p)
Punajuurikkaat									
Porkkanat		0,2 (p)	0,2 (p)						
Mukulasellerit		0,5 (p)							
Piparjuuret			0,2 (p)						
Maa-artistokat									
Palsternakat		0,2 (p)	0,2 (p)						
Juuripersiljat		0,2 (p)	0,2 (p)						
Retiisit ja retikat									
Kaurajuuret									
Bataatit									
Lantut									
Nauriit									
Jamssit									
Muut		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
ii) SIPULIT		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Valkosipuli									
Sipulit									
Salottisipulit									
Varhaissipulit									
Muut									

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
iii) HEDELMÄVIHANNEKSET		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						
a) <i>Solanum</i> -suvun vihannekset									
Tomaatit									0,2 (p)
Paprikat									
Munakoisot									
Muut									0,01 (*) (p)
b) Syötäväkuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset									
Kurkut									0,1 (p)
Pikkukurkut									
Kesäkurpitsat									
Muut									0,01 (*) (p)
c) Paksukuoriset <i>Cucurbitaceae</i> -suvun vihannekset									0,1 (p)
Melonit									
Kurpitsat									
Vesimelonit									
Muut									
d) Sokerimaissi									0,01 (*) (p)
iv) KAALIT		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Kaalit (kukinnan muodostavat)									
Parsakaalit									
Kukkakaalit									
Muut									

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetalini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
b) Kerivät kaalit									
Ruusukaalit									
Keräkaalit									
Muut									
c) Lehtikaalit									
Kiinankaalit									
Kerimättömät kaalit									
Muut									
d) Kyssäkaali									
v) LEHTIVIHANNEKSET JA YRTIT			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Salaatit ja sen kaltaiset vihannekset		0,05 (*) (p)							
Vihanneskrassi									
Vuonankaali									
Salaatti									
Siloendiivi									
Muut									
b) Pinaatti ja sen kaltaiset vihannekset		0,05 (*) (p)							
Pinaatti									
Mangoldi (chard)									
Muut									
c) Vesikrassi		0,05 (*) (p)							
d) Endiivit		0,05 (*) (p)							

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
e) Yrtit									
Kirveli									
Ruohosipuli									
Persilja		1 (p)							
Yrttiselleri		1 (p)							
Muut		0,05 (*) (p)							
vi) PALKOVIHANNEKSET (tuoreet)			0,2 (p)						0,01 (*) (p)
Pavut (silpimättömät)									
Pavut (silvityt)		0,1 (p)							
Herneet (silpimättömät)									
Herneet (silvityt)		0,1 (p)							
Muut		0,05 (*) (p)							
vii) VARSIVIHANNEKSET			0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
Parsat									
Kardoni									
Ruotisellerit		0,1 (p)							
Fenkoli									
Latva-artisokka									
Purjo									
Raparperi									
Muut		0,05 (*) (p)							
viii) SIENET		0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)						0,01 (*) (p)
a) Viljeltyt sienet									
b) Luonnonvaraiset sienet									

Ryhvät ja esimerkkejä yksittäisistä tuotteista, joihin jäämien enimmäismääriä sovelletaan	2,4-DB	linuroni	pendimetaaliini	imatsamoksi	oksa-sulfuroni	etoksisulfuroni	foramsulfuroni	oksadiargyyli	syatsofamidi
3. KUIVATUT PALKOKASVIT	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Pavut									
Linssit									
Herneet									
Muut									
4. ÖLJYKASVIEN SIEMENET	0,05 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,1 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,02 (*) (p)
Pellavan siemenet									
Maapähkinät									
Unikonsiemenet									
Seesaminsienet									
Auringonkukansiemenet									
Rapsinsiemenet									
Soijapavut									
Sinapinsiemenet									
Puuvillansiemenet									
Muut									
5. PERUNAT	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)	0,01 (*) (p)
Varhaisperunat									
Varastoperunat									
6. TEE (<i>Camellia sinensis</i> -lajin lehdistä valmistettu musta tee)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)
7. HUMALA (kuivattu), mukaan lukien humalan siemenet ja tähkät	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,1 (p) (*)	0,05 (*) (p)	0,05 (*) (p)	0,02 (*) (p)

(*) Analyysierkkyyden alaraja

(p) Jäämien väliaikainen enimmäismäärä direktiivin 91/414/ETY 4 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti. Jollei muutoksia tehdä, tämä enimmäismäärä katsotaan lopulliseksi [4 vuoden kuluttua tämän direktiivin voimaantulosta]."